

أعمال د رسولانو

د خدائے وعده كړې رُوحُ القُدس

۱) ائے تیوفیلوسه! زما د کتاب په اوله برخه کبسه ما ټول هغه خه و لیکل چه عیسی د هغه په کولو او بنولو شروع وکړه، ۲) تر هغه وخته چه عیسی د رُوحُ القُدس په وسیله خپلو رسولانو ته چه هغه غوره کړی و، هدايات ورکړل او هغه آسمان ته پورته کړې شو. ۳) هغه د خپل مرگ نه پس په هغو خان خرگند کړو او د دے پوره ثبوت ئے ورکړو چه هغه ژوندے دے او پوره خلویست ورخے هغه په هغوی پېښیدو او هغوی ته ئے د خدائے د بادشاهۍ په حقله تعلیم ورکاوو. ۴) تر څو چه هغه د هغوی سره ملگرے وو نو هغوی ته ئے حکم ورکړو چه د بیتُ المقدس نه مه وزی او دا ئے ووئیل چه تاسو خامخا انتظار وکړئ د دے د پاره چه هغه وعده چه زما پلار کړے ده او ما ئے تاسو ته ذکر کړے دے، پوره شی. ۵) او لکه چه تاسو ته معلومه ده چه یحیی به په اویو بیتسمه ورکوله خو تاسو ته به په رُوحُ القُدس بیتسمه درکړے شی او دا به لبرے ورخے پس وی.

د عیسی مسیح آسمان ته ختل

۶) نو کله چه هغوی ټول په یو خائے جمع و هغوی د هغه نه تپوس وکړو چه ”مالکه! آیا دا هغه وخت دے چه ته به بیا د بنی اسرائیلو بادشاهی قائمه کړے؟“

٧ عیسیٰ جواب ورکړو چه ”دا ستاسو کار نه دے چه د هغه وختونو او تاریخونو په حقله معلومات حاصل کړی کوم چه زما پلار په خپل اختیار کبښے ساتلی دی. ٨ خو تاسو ته به د رُوح القدس په نازلیدو طاقت درکړے شی او تاسو به په بیت المقدس کبښے او په ټوله یهودیه او سامریه کبښے او د دے نه اخوا د دنیا تر بله سره زما شاهدان یئ.“ ٩ کله چه هغه دا ووئیل او هغوی لا ورته کتل چه هغه پورته کړے شو او یوه وریخ راغله او هغه ئے د هغوی د سترگو نه پناه کړو.

١٠ او څنگه چه هغه روان وو او هغوی آسمان پلو ځیر ځیر کتل نو سمدستی دوه سپری په سپینو جامو کبښے د هغوی په خوا کبښے ودریدل. ١١ او وئے وئیل چه ”ائے گللیانوا! تاسو دلته څه له آسمان پلو ځیر ځیر کورئ؟ دغه عیسیٰ څوک چه ستاسو نه آسمان ته بوتلے شو، هم په دغه لار به بیا راځی په کومه چه تاسو د تلو په وخت ولیدلو.“

د یهوداه جانشین

١٢ بیا هغوی د بنونانو د غره نه بیت المقدس ته واپس شول چه بیت المقدس ته نزدے دے او د بیت المقدس نه تقریباً یو کیلو میتر لرے وو. ١٣ ښار ته چه هغوی ورننوتل نو هغه بالا خانے له لارل په کومه کبښے چه هغوی دیره وو، یعنې پطروس او یوحنا او یعقوب او اندریاس، فیلیپوس او توما، برتلمای او متی، یعقوب د حلفی زوئے، شمعون ننگیالے او یهوداه د یعقوب زوئے. ١٤ هغوی ټول په یوه مخه په دعا

سر وُو اَوُ دَ هغوی سره دَ بنخو یوه ډله هم وه چه په کبښه
مریم دَ عیسی مور هم وه اَوُ دَ هغه وروڼه هم شامل وُو.

۱۵) یو خو ورځے پس پطروس دَ وروڼو دَ غونډے په مینځ
کبښه ودریدو چه دوی تقریباً ټول په شمار کبښه شپږ شلے
وُو، ۱۶) اَوُ وئے وئیل، ”زما ملگرو! په صحیفو کبښه هغه
پیشن گوئی به خامخا تر سره کیده کومه چه دَ داؤد په خُله
رُوحُ الْقُدُس دَ یهوداه په حقله کړے وه چه هغه به دَ عیسی دَ
گرفتارولو دَ پاره مُخبری کوی. ۱۷) حُکه چه په مُونږ کبښه
حساب وو اَوُ په دے کار کبښه زمونږ ملگرے وو.“

۱۸) دغه یهوداه دَ خپلے مُخبری دَ قیمت په عوض یو پتے
واخستو اَوُ هلته سر دَ لاندے راپریوتو، خیته ئے وشلیده اَوُ
کُلمے ئے راوتے. ۱۹) دا خبره په بیتُ الْمُقَدَس کبښه هر
چا ته معلومه شوه اَوُ دَ هغه پتی نُوم هغوی په خپله ژبه
کبښه حقلدما کیښودو چه معنی ئے دَ وینے پتے دے.

۲۰) ”په زبور کبښه دا حُکه لیکلی دی چه :

”دَ هغه کور دِ وړان شی

اَوُ داسے څوک دِ پاتے نه شی چه په هغه کبښه اوسی.“

اَوُ بیا دا چه :

”دَ هغه کار دِ بل څوک واخلي.“

۲۱) حُکه یو سرے مُونږ سره دَ عیسی دَ بیا ژوندی کیدلو
شاهد شی. په کار دی چه هغه دِ دَ دوی نه یو وی چه زمونږ

ملگری وُو چہ مالک عیسیٰ مُونڙ سرہ وو اُو تلو راتلو، (۲۲)
 یعنی دَ کله نہ چہ یحییٰ بیتسمہ ورکولہ تر ہغہ ورخے پورے
 چہ ہغہ لہ مُونڙ نہ پورته کرے شو۔“

(۲۳) دوہ نُومونہ تجویز کرے شول، یوسف چہ پہ برسبا
 مشہور وو اُو یوستوس ہم ورتہ وئیلے شو اُو دویم متیہ وو۔
 (۲۴) بیا ہغوی دُعا وکرہ اُو وئے وئیل چہ ”اے مالکہ! تہ چہ
 دَ تولو بنی آدمو دَ زرونو پہ حال خبر یئے، مُونڙ تہ دا وبنایہ
 چہ پہ دے دوؤ کبے تا کُوم یو غورہ کرے دے (۲۵) چہ دَ
 دے رسالت حقدار شی کُوم چہ یھوداہ پربیسے دے اُو پہ
 مخہ تلے دے۔“ (۲۶) بیا دَ ہغوی خسے دَ متیہ پہ نُوم
 راووتو۔ دَ ہغے نہ پس ہغہ پہ رسولانو کبے شمار شو۔

دَ رُوحُ الْقُدُسُ نازلیدل

۲ (۱) کله چہ دَ پنتکُست ورغ راغلہ اُو ہغوی ٲول پہ یو
 خائے کبے راجم شوی وُو، (۲) ناخاپی دَ آسمان نہ دَ تیز
 باد پہ شان آواز راغے اُو پہ ہغہ ٲول کور کبے چرتہ چہ
 دوئ ناست وُو، اُو ریدلے شو۔ (۳) اُو ہلتہ ہغوی دَ اور دَ
 لمبو پہ شان ژبے ولیدلے، ہغہ پہ ہغوی کبے خورے
 شوے اُو ہر یو ئے مسح کرلو۔ (۴) اُو ٲول پہ رُوحُ الْقُدُسُ
 معمُور شول اُو پہ پردو ژبو ئے خبرے شروع کرے خنگہ
 چہ رُوحُ الْقُدُسُ دَ خبرو طاقت ورکرو۔

(۵) ہغہ وخت پہ بیتُ الْمُقَدَسُ کبے دَ آسمان دَ لاندے دَ
 ہر قوم نہ راغلی پرهیزگار اوسیدل۔ (۶) کله چہ ہغوی دا

آواز واؤريدلو نو راجمع شول اؤ حيران شول خُڪه چه هر يو
 په خپله خپله ژبه وئيلے خبرے اؤريدے. (۷) اؤ په حيرانتيا
 کبسے ئے وئيل، ”آيا دا ټول گليليان نۀ دى خُۀ چه خبرے
 کوى؟ (۸) نو بيا دا خُۀ خبره ده چه مۇنږ ټول د خپل ملک
 ژبه اؤرو چه دوى ئے وائى؟ (۹) يعنې پارتهيان، ميديان اؤ
 عيلاميان، د ميسوپوتاميه اؤ سيدونكى، د يهوديه، د کپدوكيه، د
 پونطوس، اؤ د آسيه، (۱۰) د فروکيه اؤ د پمفوليه، د مصر، د
 ليبيا د ضلعو چه د کرينى طرف ته ده اؤ هم رومی مسافران،
 (۱۱) يهوديان اؤ نوى يهوديان شوى خلق، کریتيان اؤ عرب،
 خو مۇنږ ټول د هغوى په خپلو خپلو ژبو کبسے د خُدائے د
 لويو لويو کارونو بيان اؤرو!“ (۱۲) هغوى ټول حيران اؤ
 شکمن ؤو اؤ يو بل ته ئے ووئيل چه ”دا خبره به خُۀ وى؟“

(۱۳) خو خنو په ټوقو کبسے ووئيل چه ”دوى به د شرابو په
 نشه کبسے وى.“

د پطروس وعظ

(۱۴) خو پطروس د يوولسو تنو سره پاخيدو اؤ په اوجت آواز
 ئے هغوى ته ووئيل، ”ائے يهوديانو ملگرو! اؤ هغه کسانو چه
 په بيت المقدس کبسے اوسئ، په دے پوهه شئ اؤ زما خبره
 واؤرى. (۱۵) دا سپرى د شرابو په نشه کبسے نۀ دى لکه چه
 ستاسو خيال دے خُڪه چه اوس خو ايله د سحر نهه بجے
 دى. (۱۶) دا هغه خُۀ دى چه يوئيل نبى د هغے په حقله وئيلى
 ؤو چه :

(۱۷) ”خُدائے فرمائى چه

په آخري ورځو کيسے به داسے کيڙي چه

زَهْ به خپل رُوح په هر يو کس نازلوم

أُو ستاسو زامن أُو لُونِه به نبوت کوي،

ستاسو ځوانان به رويا په سترگو ويني

أُو بُډاگان به خوښونه

①۸ أُو زَهْ به عن په هغه ورځو کيسے

په خپلو غلامانو أُو وينځو باندے هم

خپل رُوح نازلوم أُو هغوي به نبوت کوي.

①۹ أُو زَهْ به پاس په آسمان کيسے عجيبه کارونه وکړم

أُو په مزکه به نخيسے ښکاره کړم،

وينه أُو اور أُو د لُوگي دُوند.

②۰ د نمر سترگه به تکه توره شي

أُو سپورمے به د وينے په رنگ شي

وړومبے د مالک د لويے أُو روښانه ورځے د راتلو نه

②۱ أُو بيا به هغه څوک خلاصون ومومي

چه د مالک په نوم زاري کوي.

(۲۲) ائے اسرائیلو! دا خبرے واؤری! چه عیسیٰ ناصری یو
 سرے وو چه خُدائے تاسو ته په مُعجزو، په عجیبه کارونو او
 نخبو بنکاره کرو، خُۀ چه خُدائے د هغه په وسیله ستاسو په
 وړاندے وکړل او تاسو پرے بنه خبری چه خُدائے هغه
 غوره کړے وو. (۲۳) او کله چه خُدائے د خپلے منشا او د
 علم په مطابق هغه ستاسو په لاس کبښے درکړو نو تاسو هغه
 د بے شرعے خلقو په وسیله په سولئ وخیزولو او مر مو
 کړو. (۲۴) خو خُدائے هغه بیا راژوندے کړو او د مرگ د
 تکلیفونو نه ئے خلاص کړو ځکه چه دا ناممکنه وه چه هغه
 د مرگ په قبضه کبښے پاتے شوے وے. (۲۵) لکه چه داؤد
 د هغه په حقله وائی چه :

”مالک همیشه ما سره وو

ځکه چه هغه زما بنی لاس ته موجود دے

د دے د پاره چه زه وارخطا نه شم.

(۲۶) د دے د پاره زما زړه خوشحاله دے

او زما په ژبه زما د خوشحالی بیان دے،

بلکه زما بدن به هم په امید کبښے اوسی،

(۲۷) ځکه چه ته به زما روح عالم ارواح ته پرے نه بدے

او نه به ته خپل وفادار خادم خاوره کیدو ته پرېردے.

(۲۸) تا ما ته د ژوند لارے بشودلی دی

اَو تَهْ به په خپله موجودگي ما په خوشحالي معمور كړې.

٢٩ زما ملگرو! زه به اوس درته صفا خبرې وكرم چه نيكه داؤد مړ شوې وو او بنخ كړې شوې وو او دهغه قبر تر دې ورځې دلته موجود دى. ٣٠ نو بيا دا څرگنده شوه چه داؤد چه نبى وو هغه ته پته وه چه خدائې هغه ته په سوگند سره وئيلې وو چه دهغه د خپل نسل نه به يو كس دهغه په تخت كښينى. ٣١ نو چه هغه دا وينا وكړه نو هغه د مسيح د بيا راژوندى كيدو په راز خبر وو او ورته پته وه چه

”نه خو هغه عالم ارواح ته پريښودلې شو

او نه ئې بدن خاورې كيدو ته پريښودلې شو.“

٣٢ دغه عيسى چه مونږ ئې خبرې كوو، هغه خدائې بيا راژوندى كړې دې او مونږ ټول د دې خبرې شاهدان يو. ٣٣ او بيا چه هغه د خدائې بنى لاس ته وڅيژولې شو، هغه د پلار نه د وعده په مطابق روح القدس حاصل كړو او په مونږ ئې نازل كړو اوس چه تاسو وينئ او اورئ. ٣٤ ځكه چه داؤد خو آسمان ته نه وو ختلې خو هغه په خپله وائى چه:

”مالك زما مالك ته ووييل چه تر هغه زما بنى لاس ته كښينه،

٣٥ تر څو چه ستا دښمنان ستا تر پښو لاندې نه كرم.“

٣٦ نو آئې ټولو اسرائيلو! دا خبره په يقين سره قبوله كړئ چه كوم عيسى چه تاسو په سولئ كړې وو خدائې هغه هم

مالک اؤ ہم مسیح کرو!

٣٧ ڪلهه چه هغوى دا واؤريدل نو زرونه ئے غوخ شول اؤ
پطروس اؤ رسولانو ته ئے ووئيل چه ”ائے ملگرو! نو مونر ته
خه ڪول په كار دى؟“

٣٨ پطروس ووئيل، ”توبه ڪار شى اؤ په تاسو ڪبنے هر يو د
د خپلو گناهونو د معافى د پاره د عيسى مسيح په نوم بپتسمه
واخلي اؤ تاسو ته به روح القدس وبخبلے شى. ٣٩ د
خدائے وعده تاسو سره، ستاسو د اولاد اؤ د هغه ٽولو سره
ده خوك چه لرے دى يعنې د هر چا سره ده چه خوك
زمونر مالک خدائے راوبلى.“

٤٠ اؤ په داسے نورو ډيرو خبرو اؤ دليلونو سره هغه هغوى
ته نصيحت وکړو. هغه ووئيل چه ”خپل خانونه له هغه سزا نه
وسائے چه دے بدو خلقو ته به ملاوږى!“ ٤١ اؤ بيا چه
کومو خلقو دا خبرے قبولے کرے هغوى ته ئے بپتسمه
ورکړله اؤ په هغه ورخ تقريباً درے زره ڪسان د هغوى سره
شامل شول. ٤٢ هغوى به د رسولانو تعليم آوريدلو ته، د
شريک ژوندون، په يو خائے د پوپئ ماتولو اؤ د دُعا د پاره
راغونډيدل.

د ايماندارانو ژوندون تيرول

٤٣ په هر چا ويره وه اؤ د رسولانو ډير عجيبه کارونه اؤ
نخبے خرگندے شولے. ٤٤ اؤ ٽولو ايماندارانو په يوه
رائے ژوند تيرولو اؤ په هر خه ڪبنے شريك وو. ٤٥ اؤ

هغوى خپل مال، اسباب خرڅولو او هر چا ته ئې د حاجت په مطابق پيسې ويشلې. (٤٤) هغوى به هره ورځ په يو زړه د خدائې په کور کېنې راجمع کيدل او په کورونو کېنې به ئې په شريکه پوډئ ماتوله او خپل خوراک به ئې په خوشحالي او په صفا زړه سره شريکولو. (٤٧) هغوى د خدائې ثنا وييله، نو ټول خلق ترې راضى وو او هره ورځ څومره خلقو چه خلاصون موندلو نو مالک د هغوى په پله کېنې شاملول.

د خدائې د کور د دروازې سره د يو شل سړى جوړول

٣ (١) يوه ورځ ماسپښين درې بجې د عبادت په وخت پطروس او يوحنا د خدائې کور ته تلل. (٢) نو يو سړى چه د مور نه شل پيدا شوې وو، خلقو به هره ورځ د خدائې د کور د هغه دروازې سره چه ورته بنكلې دروازه وائى د خلقو نه د خير غوښتلو د پاره کېښولولو (٣) کله چه هغه پطروس او يوحنا د خدائې کور ته د ننوتو په وخت وليدل نو خير ئې ترې وغوښتو. (٤) نو هغوى ورته ځير ځير وکتل او پطروس ووييل، ”مؤنر ته وگوره!“ (٥) هغه سړى چه د دوى نه ئې د خيرات طمع لرله نو ورته ئې ځير وکتل. (٦) خو پطروس ووييل چه ”ما سره پيسې نشته خو هر څه چه زه لرم هغه به درکړم، د عيسى مسيح ناصرى په نامه وگرزه!“ (٧) بيا هغه هغه د بنى لاس نه ونيولو، پاس ئې راکښلو او سمدستى د هغه په پښو او گيتو کېنې طاقت پيدا

شو. (۸) هغه ٽوپ ڪرڻ، په خپلو پٺو ودریدو اُو روان شو. هغه د هغوی سره د خُدائے کورته ورننوتو اُو څنگه چه لاپرو د خُدائے په ثنا صفت لگیا شو. (۹) هر چا چه هغه په تلو اُو د خُدائے په ثنا وئیلو ولیدلو (۱۰) اُو وئے پیژندلو چه دا خو هغه سرے دے څوک چه به د خُدائے د کور د بڼکلے دروازے سره ناست وو اُو خیر به ئے غوښتلو. نو هغوی په دے کار حق حیران شول څه چه د ده په باب کښے شوی ؤو.

د خُدائے په کور کښے د پطروس وعظ

(۱۱) اُو چه هغه پطروس اُو یوحنا نیولی ؤو نو ټول خلق په حیرانتیا د دوی په طرف هغه ځائے ته راجمع شول چه د سلیمان پیوپئ ورته وائی. (۱۲) پطروس چه هغوی په راتلو ولیدل نو دا ئے هغوی ته ووئیل چه ”ائے د اسرائیل خلقو! په دے ولے حیران شوی اُو تاسو مونږ ته داسے ولے گوری چه گنی دا سرے مونږ په څه طاقت یا په خپلے دینداری د گرزیدو جوگه کرو؟ (۱۳) د ابراهیم، اسحاق اُو د یعقوب خُدائے، زمونږ د پلارونو خُدائے خپل خادم عیسیٰ ته پیره لوی ورکړے ده. تاسو چه عیسیٰ حاکمانو ته پیش کړو اُو هر کله چه پیلاطوس د هغه د آزادولو فیصله وکړله نو تاسو د پیلاطوس په مخکښے انکار وکړو. (۱۴) یعنی د هغه پاک اُو صادق نه مو انکار وکړو اُو د یو قاتل د خلاصولو د پاره مو زاری وکړه. (۱۵) خو د ژوندون مالک مو ووژلو لیکن خُدائے هغه د مړو نه بیا ژوندے کړو اُو مونږ د دے خبرو شاهدان یو.

١٦) دا سرے چه تاسو وینی اؤ پیژنی، د عیسیٰ د نُوم په

قوت ورله مضبوطی ورکړے شوه اؤ د هغه په نُوم د ایمان په وسیله جک جوړ شو. ١٧) اؤ اوس زما وروڼو! چه تاسو اؤ

ستاسو حاکمانو دا کار په ناپوهی کبښے وکړو، ١٨) خو

خُدائے پاک د ټولو نبیانو په پیشن گوږیو کبښے ښیلی شوی

خبرے پوره کړے چه مسیح به تکلیف وزغمی. ١٩) نو توبه

وکړئ اؤ خُدائے ته راوگرزئ چه گُناهُونه به مو معاف کړی.

٢٠) بیا به مالک تاسو ته رُوحانی تازگی درکړی اؤ ورومبے

مُقرر شوے مسیح چه عیسیٰ دے به درواستوی. ٢١) هغه به

تر هغه په آسمان کبښے پاتے وی تر څو چه هر څه بیا نوی

نه شی اؤ د څه په باب کبښے چه خُدائے له شروع نه د پاکو

نبیانو په وسیله وئیلی دی. ٢٢) اؤ مُوسیٰ هم ووئیل چه :

”مالک خُدائے به تاسو د پاره ستاسو د اُمت نه یو نبی زما په

شان مُقرر کړی. هغه چه هر څه وائی تاسو د هغه خبره

واورئ. ٢٣) اؤ هر هغه څوک چه د هغه نبی خبره وانه وری،

هغه به د اُمت نه خارج کړے شی اؤ مږ به کړے شی.“ ٢٤)

اؤ دغه شان سموئیل اؤ ټولو نبیانو چه له هغه نه پس راغلل د

دے موجوده وخت پیشن گوئی وکړه. ٢٥) تاسو د نبیانو

وارثان یئ. تاسو د هغه وعدے پابند یئ چه خُدائے ستاسو د

پلارونو سره کړے وه کله چه هغه ابراهیم ته ووئیل چه :

”ستا په نسل کبښے به په مزکه ټول خلق برکت مومی.“ ٢٦)

هر کله چه خُدائے خپل خادم غوره کړلو نو اول ئے هغه

تاسو ته راولپړلو چه تاسو ته برکت درکړی چه په تاسو

کبښے هر یو د بدو لارو نه راوروی.“

دَ پتروس اُو یوحنا دَ جرگے پہ مخکبے پیش کیدل

۴ (۱) پتروس اُو یوحنا لا خلقو ته وعظ کاوو چہ پہ دے
کبے پرے دَ پاسہ مشران کاہنان سرہ دَ خدائے دَ کور دَ
مُحافظانو افسر اُو صدوقیان راغلل (۲) اُو پہ دے خفہ شول
چہ هغوی خلقو ته تعلیم ورکوی اُو وائی چہ عیسیٰ دَ مرو نہ
بیا راژوندے شوے دے، نو حُکے ٲول مری بہ دَ عیسیٰ پہ
وسیلہ ژوندی شی. (۳) هغوی پتروس اُو یوحنا گرفتار کرل
اُو دَ یوے شپے دَ پارہ پہ قیدخانہ کبے واچولے شول حُکے
چہ مابنام وو. (۴) خو پہ هغو کبے پیرو کسانو چہ دا
وعظ اُو ریدلے وو، ایمان ئے راؤرو اُو دَ سرو شمار تقریباً
پنخہ زرہ شو.

(۵) پہ بلہ ورغ دَ یهودیانو حاکمان، مشران اُو دَ شرعے
عالمان پہ بیت المقدس کبے راجمع شول، (۶) چہ مشر
کاہن حنا اُو کیفا، یوحنا اُو سکندر اُو ورسره دَ مشر کاہن دَ
خاندان ٲول خلق ہم ؤو. (۷) هغوی رسؤلان جرگے ته
وراندے کرل اُو پہ هغوی ئے جرح شروع کرہ. هغوی ٲوس
وکرو چہ ”تاسو پہ کوم طاقت یا دَ چا پہ نوم دا کار کرے
دے؟“

(۸) بیا پتروس له رُوْحُ الْقُدُس نہ معمور شو اُو جواب ئے
ورکرو، ”ائے دَ خلقو حاکمانو اُو مشرانو! (۹) کہ چرے نن
زمونر نہ دَ هغه ناجورہ سړی دَ روغیدو پہ حقلہ ٲوس کوئ
چہ هغه خنگه روغ شو، (۱۰) نو دَ دے دا جواب دے چہ

تاسو ته اُو دَ بنی اسرائیلو ٽول اُمت ته دِ معلوم وی چه دا
 سرے دَ هغه عیسیٰ مسیحِ ناصری دَ نُوم په قوت سره روغ
 جوړ ولاړ دے کوم چه تاسو په سولئ کړے وو اُو خُدائے
 هغه دَ مرو نه بیا ژوندے کړو. (۱۱) دا عیسیٰ هم

”هغه کانے دے چه تاسو گلکارانو رد کړے وو اُو هغه دَ
 گُټ سر کانے شو.“

(۱۲) دَ بل هیچا په وسیله خلاصونِ نِشته خُکه چه په ټوله دُنیا
 کبښے بل نُوم هیچا ته نَه دے ورکړے شوے چه په هغے
 مُونږ خلاصونِ وُمومو.“

(۱۳) کله چه دوی دَ پطروس اُو یوحنا زړه ورتیا ولیده اُو دا
 هم ورته معلومه شوه چه دوی خو عام اُو بے علمه خلق وُو،
 نو هغوی حیران شول اُو وئے پیژندل چه دا خو دَ عیسیٰ
 ملگری وُو. (۱۴) کله چه هغوی هغه سرے روغ جوړ دَ دوی
 سره ولاړ ولیدلو نو دَ هغوی سره هیڅ جواب نَه وو. (۱۵) نو
 هغوی هغو ته حُکم ورکړو چه دَ جرگے نه وزئ اُو بیا ئے په
 خپله په دے خبره بحث شروع کړو. (۱۶) هغوی ووئیل چه
 ”مُونږ ته دَ دے سږو سره خُه کول په کار دی؟ خُکه چه په
 بیتُ المُقدس کبښے هر چا ته معلومه ده چه یوه نا آشنا
 مُعجزه دَ دوی دَ لاسه خُرگنده شوے ده اُو مُونږ ترے انکار
 نَه شو کولے. (۱۷) خو دَ دے دَ پاره چه په خلقو کبښے دا
 خبره نوره خوره نَه شی نو غوره به دا وی چه مُونږ هغوی ته
 خبردارے ورکړو چه دَ دے نه پس به په دغه نُوم دَ هیچا
 سره خبرے نَه کوئ.“

١٨) بيا ئے هغوى دَ ننه راوبلل اوْ په سختى سره ئے حُكم وركړو چه ”دَ عيسىٰ په نُوم هر قسم تعليم مه وركوى اوْ نه به په عام اولس كېښه خبرې كوى.“ (١٩) خو پطروس اوْ يوحنا هغوى ته په جواب كېښه ووئيل، ”تاسو په خپله انصاف وكړئ چه آيا دَ خدائے په نظر كېښه دا خبره دُرسته ده چه مونږ دَ هغه په خائے ستاسو حُكم ومنو. (٢٠) مونږ دَ هغه خيزونو دَ خبرولو نه هيڅ كله نه شو منع كيدے كُوم چه مونږ ليدلى اوْ اوږيدلى دى.“ (٢١) جرگے دا خبردارے په سختى سره وركړو اوْ هغوى ئے پريښودل اوْ په دے پوهه شول چه دوى له سزا وركول ناممكنه ده ځكه چه ټول خلق دَ دے شوى كار په وجه دَ خدائے په لوى كولو لگيا و. (٢٢) په كُوم سړى چه دَ روغولو دا مُعجزه څرگنده كړے شوے وه، دَ هغه عُمَر دَ څلويښتو كالو نه زيات وو.

دَ ايماندارانو دَ زړه ورتيا دَ پاره دُعا

٢٣) كله چه پطروس اوْ يوحنا پريښه شول نو هغوى خپلو ملگرو ته لارل اوْ هغه هر څه ئے ورته ووئيل څه چه مشرانو كاهنانو اوْ سردارانو هغوى ته وئيلي و. (٢٤) كله چه هغوى دا واوږيدل نو هغوى په جمع دَ خدائے نه دُعا وكړه، ”آئے مالِكه! دَ مزكے آسمان اوْ سمندر اوْ هر څه چه په دے كېښه دى دَ هغو جوړوونكيه! (٢٥) چا چه دَ رُوحُ القُدس په وسيله دَ خپل خادم داوُد په خُله دا وئيلي و و چه :

”غير قومونه ولے په قهر شول

اوْ اُمتونه بے ځايه سازشونه ولے كوى؟

۲۶) دَ دُنیا بادشاهان پورته شول

أَو حاکمان دَ مالکِ أَو دَ هغه دَ مسیح په خلاف

یو خائے شول.

۲۷) هیرودیس أَو یونطوس پیلطوس دَ غیرو قومونو أَو

إسرائیلیانو سره په دے ښار کښے ستا دَ پاک خادم عیسی

چه تا مسح کړے دے، په خلاف یو خائے شول، ۲۸) چه

هغه هر خه وکړی کوم چه ستا دَ لاس لاندے أَو ستا په حکم

دَ مخکښے نه مقرر شوی ؤو. ۲۹) أَو اوس آئے مالک! دَ

هغوی زورنے ته پام وکړه أَو خپلو غلامانو ته دا قوت ورکړه

چه مونږ ښه په زړه ورتیا سره ستا کلام بیان کړو. ۳۰) خپل

لاس راورد کړه چه ستا دَ پاک خادم عیسی په نوم دَ روغولو

معجزے څرگندولو أَو عجیبه کارونو عمل جاری پاتے شی.

۳۱) کله چه هغوی خپله دُعا ختمه کړه نو په کوم کور کښے

چه هغوی راغونډ شوی ؤو، هغه وجړقیدلو أَو ټول په رُوح

القدس معمور شول أَو دَ خدائے کلام ئے ښه په زړه ورتیا

بیان کړو.

دَ مال شراکت

۳۲) دَ عیسی دَ منونکو ډلے پوره په إخلاص سره یووالے

لرلو أَو په هغوی کښے یو کس هم دَ یو څیز دَ پارہ دا دعوی

نه کوله چه گنی دا دَ هغه دے بلکه په هر یو شی کښے

شریک ؤو.

﴿۳۳﴾ اُو چہ رسُولانو پُورہ پہ زپہ ورتیا سرہ دَ عیسیٰ دَ بیا
 راژوندی کیدو شہادت کاوو نو پہ خلقو باندے پیر اثر کیدو
 اُو دَ خُدائے فضل پرے وو. ﴿۳۴﴾ پہ ہغویٰ کبنے یو کس ہم
 حاجتمند نہ وو خُکے چہ دَ ہر چا چہ خُہ مزکہ یا کور وو،
 ہغہ ئے خرخ کپل اُو دَ ہغے قیمت ئے راوړلو، ﴿۳۵﴾ اُو دَ
 رسُولانو پہ پبنو کبنے بہ ئے ہغہ پیسے کینبودلے. بیا ہغہ
 پیسے ہر ہغہ یو تہ ورکړے شوے چا تہ چہ ئے حاجت
 وو.

﴿۳۶﴾ اُو یوسف نُومے یو لیوی وو چہ رسُولانو بہ ورتہ برنبا
 وئیل چہ معنے ئے مرستہ کوونکے دہ اُو ہغہ لہ اصلہ دَ
 قبرص اوسیدونکے وو. ﴿۳۷﴾ اُو دَ ہغہ یو پتے وو کوم چہ
 ہغہ خرخ کړو. ہغہ پیسے ئے راوړے اُو ہغہ ئے دَ رسُولانو
 پہ پبنو کبنے کینبودلے.

حنیاء اُو سفیرہ

﴿۱﴾ خو یو بل سرے وو چہ حنیاء نومیدو اُو سفیرہ
 نُومے بنخہ ئے وہ چا چہ جائیداد خرخ کړو. ﴿۲﴾ اُو خپلے
 بنخے پہ مصلحت ئے دَ قیمت خُہ حصہ دَ خان سرہ
 وساتلہ اُو خُہ ئے راوړہ اُو دَ رسُولانو پہ پبنو کبنے ئے
 کینبودلہ. ﴿۳﴾ خو پطروس ووئیل چہ ”حنیاء! دا شیطان
 درباندے خنگہ غالب شو چہ تہ رُوحُ القُدس تہ دروغ وائے
 اُو دَ قیمت خُہ حصہ دَ خان تہ پرینبوه؟ ﴿۴﴾ تر خُو چہ
 درسرہ وہ دا ستا نہ وہ خُہ؟ ہر کلہ چہ دا خرخہ شوہ نو بیا
 دا ستا نہ وہ خُہ؟ نو تا بیا دا فیصلہ خنگہ وکړہ؟ تا یواخے

بنيادمو ته دروغ نه دی وئیلی بلکه خدائے ته!“ (۵) کله چه
 حنیاہ دا خبرے واؤریدے نو هغه راپریوتو او مړ شو او
 نورو ټولو چه دا واؤریدل نو ویرے واخستل. (۶) بیا خوانان
 راپاخیدل د هغه لاش ئے په کفن کړو، یوے وړو او بنخ ئے
 کړو.

(۷) بیا درے گینتے پس د هغه بنخه راغله او خه چه شوی
 و د هغه ورته هیخ پته نه وه. (۸) پطروس هغه ته مخ
 راواړوو او ورته ئے ووئیل چه ”وایه! تا ته د مزکے دومره
 دومره قیمت درکړے شوے وو؟“

هغه ووئیل چه ”هو، هم دغه قیمت وو.“

(۹) بیا پطروس ووئیل، ”نو بیا تاسو دواړو د رُوح القدس
 آزمیست خه له کولو؟ گوره! په دروازه کبسه هغه خلق ولاړ
 دی چا چه ستا خاوند بنخ کړو او هغوی به تا هم یوسی!“
 (۱۰) او ناڅاپی هغه د هغه په پښو کبسه راپریوته او مړه
 شوه. کله چه خوانان د ننه راغلل هغوی هغه مړه ومونده نو
 هغوی هغه یوړه او د خاوند په خوا کبسه ئے بنخه کړه. (۱۱)
 او په ټول جماعت او په هغه ټولو خلقو ویره خوره شوه چا
 چه دا خبرے واؤریدلے.

نخبے او عجیبه کارونه وشول

(۱۲) نخبے او عجیبه کارونه د خلقو د وړاندے د رسولانو د
 لاسه ظاهر شول. هغوی به د سلیمان په پیوپی کبسه په یوه
 صلاح راغونډیدل. (۱۳) او د بهر نه به د دوی سره هیچا گپون

نہ کولو سرہ دے دے چہ اکثر خلقو بہ دے دویء تعریف کولو.

۱۴) اؤ سیوا لا دا چہ پیرو سرو اؤ بنحو چہ پہ مالک ئے

ایمان راوړو پہ پلہ کبئے شامل شول. ۱۵) بلکہ دا چہ

بیماران بہ ئے کوخو تہ راویستل اؤ هلته بہ ئے پہ بسترو اؤ

کٹونو کیبنودل دے دے دے پارہ چہ دے پطروس سورے دے تیریدو

پہ وخت پہ یو یا پہ بل پیروزی. ۱۶) اؤ دے بیت المقدس دے گیر

چاپیره بنارونو خلقو بہ ہغہ خوک ورتہ راوستل چہ بیماران

ؤ اؤ یا پیریانو نیولی وؤ اؤ ہغویء ټول روغ شول.

رسولانو تہ سزا ورکول

۱۷) بیا مشر کاہن اؤ دے ہغہ ملگری صدوقیان دے حسد دے

لاسه را اوجت شول. ۱۸) ہغویء رسولان گرفتار کړل اؤ پہ

حوالات کبئے ئے بند کړل. ۱۹) خو دے مالک یوے فرہستے

دے شپے دے قید خانے دروازے خلاصے کړلے، ہغویء ئے

بہر راووستل اؤ وئے وئیل، ۲۰) ”خئی، دے خدائے پہ کور

کبئے ودریرئ اؤ خلقو تہ دے نوی ژوندون ټولے خبرے

وہنایئ.“ ۲۱) دغہ شان ہغویء دے خدائے کور تہ سحر مال

نوتل اؤ تعلیم ئے ورکاوو.

کلہ چہ مشر کاہن دے خپلو ملگرو سرہ راورسیدو نو دے

اسرائیل دے قوم لویہ جرگہ ئے راوغوبسته اؤ دے قیدیانو دے

راوستلو دے پارہ ئے خوک قید خانے تہ واستول. ۲۲) خو چہ

سپاہیان قید خانے تہ ورغلل نو رسولان ئے هلته ونہ موندل،

نو ہغویء واپس راغلل اؤ خبر ئے ورکړو ۲۳) چہ ”مونږ دے

قیدخانے ہر یو خائے مکمل بند ولیدو اؤ محافظان پہ

دروازو کبئے پہ خپلو خایونو ولاړ وؤ خو چہ ورونہ مو بیرتہ

کڙل نو د ننه په کبښه هيڅوک نه ؤو!“ (۲۴) کله چه د خدائے د کور واکدار او مشرانو کاهنانو دا واوريدل نو حيران شول چه د دے انجام به څه وي. (۲۵) او بيا يو سړی دا خبر راورو چه ”گورئ! کوم سړی چه تاسو په قيد خانے کبښه اچولی ؤو هغوى خو هلته د خدائے په کور کبښه خلقو ته تعليم ورکوى!“ (۲۶) په دے اوريدو د خدائے د کور واکدار سره د سپاهيانو ورغے او راورئ نيول خو هيڅ زور ئے له دے ويرے استعمال نه کړو چه خلق مو سنگسار نه کړی.

(۲۷) نو هغوى ئے راوستل او د جرگے د وړاندے ئے ودرول او مشرانو کاهنانو خپله جرح شروع کړه چه (۲۸) ”مونږ تاسو په سختی سره منع کړی وئ چه په هغه نوم تعليم مه ورکوى. گورئ، تاسو خو دا تعليم په ټول بيت المقدس کبښه خور کړے دے او دا کوشش کوى چه د هغه سړی وينه زمونږ په غاړه کړئ!“

(۲۹) خو پطروس او د هغه نورو رسولانو ملگرو جواب ورکړو چه ”مونږ به د بنی آدمو نه، بلکه د خدائے حکم منو. (۳۰) زمونږ د پلارونو نيکونو خدائے هغه عيسى چه تاسو په سولئ کړے او وژلے وو، بيا راژوندے کړو. (۳۱) دا هغه دے چه خدائے په خپل بنی لاس کبښولے دے او سردار او خلاصوونکے ئے گرزولے دے د دے د پاره چه بنی اسرائيل توبه گار کړی او د گناهونو معافی ورله ورکړی. (۳۲) او مونږ او روح القدس د دے هر څه شاهدان يو، يعنې هغه روح القدس چه خدائے هغه چا ته ورکړے دے چه د هغه

۳۳) پہ دے دَ هغوی زړه سُورے شو او دا ئے غوبنٹل چه هغوی رسولان مړه کړی. ۳۴) خو د جرگے یو غږے چه گملی ایل نومے یو فریسی وو راپاڅیدلو چه د شریعت اُستاز او په خلقو کښے ډیر غزتمند وو. هغه تجویز پیش کړو چه دا سپری د لږے شیبے له بهر کړے شی. ۳۵) بیا هغه ووئیل چه ”ائے اسرائیلیانو! د دے خلقو په فیصله کولو کښے لږ پام کوئ. ۳۶) ځکه چه څه مُوده وړاندے تیوداس هم دا دعوی کړے وه چه زه هم څه یم، او خوا او شا څلور سوه تنه ورسره ملگری شوی ؤو، خو هغه قتل کړے شو او د هغه ټول ملگری خواره واره شول. ۳۷) د هغه نه پس د مردم شماری په ورځو کښے د گلیل د صوبے یو یهوداه نومے سپرے پورته شو او ډیر خلق د هغه په لمس باغیان شول، خو هغه هم هلاک شو او ټوله ډله ئے خوره وره شوه. ۳۸) نو اوس دغه شان په دے سپرو هم څه غرض مه لرئ. زه تاسو ته وایم، دوی پریردئ ځکه چه په دے خبرے او په عمل کښے د بنی آدمو لاس وی نو دا به په خپله ختم شی. ۳۹) خو که چرے دا د خدائے د طرفه وی نو تاسو ئے هیڅ کله هم نه شی ختمولے او د خدائے سره مقابله مه کوئ.“ ۴۰) هغوی د گملی ایل مشوره ومنله او رسولان ئے راوبلل او په کروړو ئے ووهل، بیا ئے هغوی ته حکم ورکړو چه د عیسی په نوم تعلیم مه ورکوئ، نو بیا ئے رسولان پرینبول. ۴۱) نو هغه رسولان د جرگے نه په دے خوشحالی راوتل چه هغوی د دے جوگه وگڼلے شول چه د هغه په نوم د سپک کړے شی. ۴۲) او هره ورځ هغوی د خدائے په کور کښے او په

گورونو کبڻے تعليم ورکول جاري وساتلو اؤ دا زيرے ئے
ورکاوو چه عيسى مسيح دے.

اوه کسان نامزد کيدل

٦ (١) په هغه ورخو کبڻے چه د عيسى د منونکو شمار
زياتيدو نو په يوناني ويونکو اؤ عبراني ويونکو يهوديانو کبڻے
اختلاف پيدا شو. د اولنې ډلے دا شکايت وو چه د هغوی
کونډو بنځو د روزانه خوراک په ويش کبڻے بے پرواهي
کيري. (٢) نو هغه دولسو رسولانو د عيسى منونکو ټوله
جرگه راوبلله اؤ وئے وئيل چه ”دا زمونږ د پاره مناسب نه
دي چه مونږ د خدائے کلام آورول پرېږدو اؤ د خوراک
څښاک بندويست کوو. (٣) نو ځکه ائے ملگرو! اوه نیک
کسان غوره کړئ چه هغه د رُوح القدس نه معمور وي اؤ
عقل هم په کبڻے وي اؤ مونږ به ئے د دے کارونو د پاره
مقرر کړو. (٤) خو مونږ به په دُعا اؤ کلام آورولو کبڻے
لگيا يو.“

(٥) دا تجويز د هر چا خوښ شو اؤ هغوی دا کسان خوښ
کړل، يعنې ستيفانوس چه ايمان ئے پوخ اؤ له رُوح القدس نه
معمور وو، اؤ فيليپوس، پروخوروس، نيکانور، تيمون،
پرمناس اؤ نيکلاس انطاکی چه څه موده وړاندے يهودي
شوے وو. (٦) هغوی دا کسان رسولانو ته وړاندے کړل اؤ
هغوی دُعا وکړه اؤ په هغوی ئے خپل لاسونه کيښودل.

(٧) څنگه چه د خدائے کلام خوريدو نو په بيت المقدس

کبسے دَ عیسیٰ دَ مُونکو شمیر پہ تیزی سرہ زیاتیدو، اُو دیر
کاہنان ہم دے دین تہ راواؤریدل.

دَ ستِفانوس گرفتاریدل

۸) اُو ستِفانوس لہ فضل اُو قوت نہ معمور وو اُو دَ خلقو
پہ مخ کبسے ئے دیرے مُعجزے اُو لوئے لوئے کارونہ
خرگندول. ۹) نو دَ آزاد شوو یهودیانو دَ عبادت خانے نہ
چہ ورتہ دَ لبرتیاں عبادت خانہ وائی اُو دَ کورینیانو اُو دَ
اسکندریانو وائی، حُنے خلقو دَ کلکیہ اُو ایشیا یهودیانو دَ
ستِفانوس سرہ بحث ونبسلوو. ۱۰) خو دَ هغه دَ رُوح دَ
حکمت پہ وپاندے تینگ نہ شول. ۱۱) بیا هغوی حُنے نور
داسے خلق ولمسول چہ دا الزام پرے ولگوی چہ هغوی دَ
هغه دَ خُلی نہ دَ موسیٰ اُو دَ خُدائے خلاف دَ کُفر خبرے
اُوریدلی دی. ۱۲) هغوی خلق اُو مشران اُو دَ شرعے عالمان
راوپارول اُو هغوی ئے ورپسے کپل اُو ستِفانوس ئے ونیولو
اُو جرگے تہ ئے پیش کرو. ۱۳) هغوی دَ دروغو گواھی
تیرے کرے اُو وئی وئیل چہ ”دا سرے دَ شروع راسے دَ
خُدائے دَ دے کور اُو دَ موسیٰ دَ شریعت پہ خلاف خبرے
کوی. ۱۴) حُکہ چہ مُونر دَ دہ نہ دا خبرے اُوریدلی دی چہ
هغه عیسیٰ ناصری بہ دا دَ خُدائے کور وران کری اُو موسیٰ
چہ مُونر تہ کوم رسمونہ راکری دی هغه بہ بدل کری.“ ۱۵)
اُو پہ جرگہ کبسے ناستو خلقو هغه تہ حُیر حُیر وکتل اُو دَ
هغه مخ ورتہ دَ فربستے دَ مخ پہ شان بنکارہ شو.

۷ ﴿۱﴾ نو بیا مشر کاهن دَ سَتِفَانوسِ نه تپوس وکړو چه ”دا داسے ده خُة؟“

﴿۲﴾ نو سَتِفَانوسِ جواب ورکړو، ”اَئے زما وروڼو او دَ قوم پلارونو! زما خبره واؤری! دَ جلال خاوند خُدائے زمونږ بابا ابراهیم ته هغه وخت بنکاره شو چه هغه لا دَ حاران په ښار کښے نه اوسیدو بلکه دَ میسوپوتامیه په ملک کښے اوسیدو.

﴿۳﴾ نو خُدائے ورته ووئیل: ”خپل ملک او خپل خپلوان پرېرده او هغه ملک ته لار شه چه زه ئے درته ښیم.“ ﴿۴﴾ په دے هغه دَ کلدانیانو دَ ملک نه ووتو او په حاران کښے دیره شو. دَ ابراهیم دَ پلار دَ مرگ نه پس خُدائے هغه دے خائے ته راوستو چرته چه اوس تاسو اوسیرئ. ﴿۵﴾ خو خُدائے ورته یو گز قدرے خائے هم داسے ورنه کړو چه هغه ئے خپل وبولی، خو دا وعده ئے ورسره وکړه چه دا به دَ ده او دَ ده نه پس دَ ده دَ اولاد په قبضه کښے ورکړی، سره دَ دے چه هغه وخت ئے اولاد لانه وو. ﴿۶﴾ خُدائے ورته داسے ووئیل چه: ”دَ ابراهیم اولاد به په پردی ملک کښے دَ

مُسافرو په شان اوسیرئ او تر څلورو سوو کالو پورے به ورسره زیاتے کیرئ او غلامان به وی.“ ﴿۷﴾ او خُدائے ووئیل چه: ”زه به هغه قوم ته چه دوی ئے غلامان وی حُکم وکړم او دَ هغے نه پس به هغوی آزاد شی او په دے خائے کښے به زما عبادت کوی.“ ﴿۸﴾ نو بیا خُدائے دَ ابراهیم سره دَ سنت وعده وکړله. او چه له ابراهیم نه اسحاق پیدا شو نو هغه په اتمه ورغ سنت کړو او هغه شان اسحاق دَ

خپل زوئے یعقوب، اؤ یعقوب د خپلو زامنو چه وروستو د
دولسو قبیلو مشران شول.

٩ خو د یوسف وروڼو د حسد په وجه یوسف خرڅ کړو اؤ

دغه شان هغه مصر ته ورسیدو. خو خدائے د هغه مل وو،

١٠ اؤ هغه ئے د خپلو ټولو تکلیفونو نه خلاص کړو. اؤ

خدائے هغه ته داسے فضل اؤ حکمت ورکړو چه د مصر د

فرعون په وړاندے مقبول شو اؤ فرعون دئے د ټول مصر اؤ

خپلے شاهي کورنئ واکدار کړو. ١١ خو په ټول مصر اؤ د

کنعان په ملک قحط راغے اؤ سخته تنگسيا راغله اؤ زمونږ د

پلارونو سره د خوراک هيڅ شے نه وو. ١٢ خو کله چه

يعقوب واوریدل چه هلته په مصر کبښے غله شته نو هغه

زمونږ پلارونه په اول ځل هلته واستول. ١٣ په دويم ځل

یوسف خپلو وروڼو ته خپل ځان څرگند کړو اؤ فرعون ته د

هغه د خاندان په حقله پته ولگیده. ١٤ نو یوسف خپل پلار

يعقوب اؤ خپلو ټولو رشته دارانو ته چه شمار کبښے ټول ټال

پينځه اؤيا کسان وؤ، بلنه ورکړه. ١٥ اؤ بيا يعقوب مصر ته

لاړو اؤ هلته هغه اؤ زمونږ پلارونه نيکونه مړه شول. ١٦ اؤ د

هغوی لاشونه بيا شکم بنار ته يوورے شول اؤ هلته په قبرونو

کبښے بنځ کړے شول، کوم چه ابراهيم د بنی همور نه په

شکم بنار کبښے په بيعة اخستے وو.

١٧ کله چه د ابراهيم سره د خدائے هغه کړے وعده د پوره

کیدو وخت رانزدے شو نو زمونږ قوم په مصر کبښے په

شمير زيات شو. ١٨ آخر دا چه په مصر کبښے يو بل

بادشاه په تخت کبښناستو چا چه یوسف نه پیژندو. ١٩ هغه

زْمُونِر دَ قَوْم سره ٿڳي وکړله اَو زْمُونِر مشران ئے په ظلم دے ته مجبور کړل چه خپل بچی بهر وغورزوي چه ژوندی پاتے نه شی. (۲۰) هم په دغه وخت موسیٰ پیدا شو. هغه یو بشکلے ماشوم وو اَو د خُدائے خوښ وو اَو تر دریو میاشتو پورے هغه د خپل پلار په کور کښے وساتلے شو. (۲۱) اَو هر کله چه هغه وغورزولے شو نو د فرعون لور په خپله هغه واخستو اَو د خپل زوئے په شان ئے وساتلو. (۲۲) نو موسیٰ د مصریانو د ټول حکمت اَو پوهے تعلیم وموندو اَو هغه په کارونو اَو کلام کښے ښه قابل شو.

(۲۳) مگر چه هغه د څلویښتو کالو شو، نو د هغه په زړه کښے دا خیال پیدا شو چه هغه د خپلو وطنیانو اسرائیلیانو سره لیده کاته وکړی. (۲۴) هغه وکتل چه په هغوی کښے د یو سره بد سلوکی وشوه نو هغه د هغه د مدد د پاره ورغلو اَو د مظلوم بدل ئے د مصری نه واخستو اَو مړ ئے کړو. (۲۵) اَو د هغه خیال وو چه د ده وطنیان به په دے پوهه شی چه د ده په وسیله خُدائے ورته خلاصون ورکوی، خو هغوی پوهه نه شول. (۲۶) بله ورځ هغه دوه داسے کسان ولیدل چه سره جنگیدل، اَو د هغوی د جگرے د ختمولو کوشش ئے وکړو. موسیٰ ورته وویل چه: ”آئے زلمو! تاسو خو وروڼه یئ، نو ولے تاسو د یو بل سره بد سلوکی کوئ؟“ (۲۷) خو کوم یو زلمی چه د خپل گاونډی سره ظلم کولو نو دئے ئے دیکه کړو اَو وئے وویل چه ”دا ته لا چا په مونږ حاکم اَو مُنصف جوړ کړے؟“ (۲۸) آیا ته ما هم د پرونی مصری په شان مړ کول غواړے څه؟“ (۲۹) موسیٰ د دے خبرے په اوریدو د ملک نه وتښتیدو اَو د میدیانو په ملک کښے دیره شو. هلته د

٣٠) ڪلهه ڇهه څلويښت ڪالهه پوره شول نو د سينا د غر په صحرا ڪڻسے يو د اور لمبے وهونکی بوتی د شغلو نه يوه فرڀسته ورته ښڪاره شوه. ٣١) موسیٰ د هغے په ليدو حيران شو خو ڇهه هغه د ښه ليدو د پاره ورنزدے شو نو د رب آواز ئے واؤريدو ڇهه: ٣٢) ”زه ستا د پلارونو نيکونو خدائے يم، د ابراهيم او د اسحاق او د يعقوب خدائے يم.“ او موسیٰ د ويرے نه رپيدو او ورته ئے ڪتلے نه شول. ٣٣) بيا رب هغه ته ووييل: ”خپل پيزار وباسه، په کوم خائے ڇهه ته ولاړ يئے، دا پاڪه مزڪه ده. ٣٤) ما بے شڪه ليدلی دی ڇهه زما خلق په مصر ڪڻسے څومره په تڪليف ڪڻسے دی. د هغوی اسويلی مے آوريدلی دی او زه د هغوی د خلاصون د پاره راگوز شوے يم. نو اوس پاڅه ڇهه زه تا مصر ته وليرم.“

٣٥) دا موسیٰ ڇهه اسرائيليانو په دے ٽڪو رد ڪرے وو ڇهه ته ڇا زمونږ حاڪم او منصف جوږ ڪرے يئے؟ هم دغه سرے خدائے په خپله حاڪم او خلاصونکے مقرر ڪړو. د هغه فرڀسته په وسيله ئے وليږلو ڇهه ورته په بوتی ڪڻسے ښڪاره شوے وه. ٣٦) هم دغه موسیٰ وو ڇهه هغوی ئے د مصر نه بهر وويستل او په مصر او په بحر قلزم ڪڻسے او تر څلويښتو ڪالو پورے ئے په صحرا ڪڻسے عجيبه ڪارونه او نخښے ښڪاره ڪولے. ٣٧) دا هم هغه موسیٰ دے ڇهه اسرائيليانو ته ئے ووييل: ”خدائے به تاسو ته د خپل قوم نه ستاسو د پاره زما په شان يو نبی پيدا ڪړی.“ ٣٨) ڪلهه ڇهه دوی په صحرا ڪڻسے راغونڊ شوی وؤ نو دغه موسیٰ د سينا په غره د

فرہستے سرہ اُو زموڻر د پلارونو نيکونو سرہ ئے خبرے
 وکړے، اُو د خدائے هغه ژوندے کلام ئے وموندو چه موڻر
 ته ئے راورسوی.

۳۹) خو زموڻر پلارونو نيکونو د هغه مشري ونه منله. هغوی
 هغه رد کړو اُو هغوی دا غوښتل چه مصر ته بیرته لاړ شی.
 ۴۰) اُو هارون ته ئے ووئیل چه: ”موڻر له داسے خدایان
 جوړ کړه چه زموڻر نه وړاندے ځی. هغه موسیٰ چه موڻر ئے
 د مصر نه راورستلو، خبر نه یو چه په هغه څه وشول.“ ۴۱)
 نو هغه وخت هغوی د سخی په شکل یو بُت جوړ کړو اُو هغه
 بُت ته ئے قربانی وکړه اُو د خپلو لاسونو جوړ شوی څیز د
 پارہ ئے خوشحالی وکړله. ۴۲) خو خدائے د هغوی نه مخ
 واپرولو اُو هغوی ئے پرېښودل چه د آسمان د لښکر عبادت
 وکړی لکه چه د نبیانو په کتاب کښے لیکلی دی:

”ئے اسرائیلیانو! آیا تاسو ما ته په صحرا کښے

د هغه څلوښتو کالو قربانی پیش کړے؟

۴۳) نه! تاسو خو د مولک خیمه اُو د رفان خدائے ستورے
 ځان ته واخستلو،

هغه بُتان چه تاسو د سجدو د پارہ جوړ کړی وُو.

نو زه به تاسو د بابل نه هغه خوا بوزم.“

۴۴) زموڻر د پلارونو نيکونو سره په صحرا کښے د شهادت
 خیمه وه، لکه چه موسیٰ ته خدائے حکم کړے وو چه په هغه

رنگ ئے جوڙه ڪڙه په ڪوڙه نمونه چه هغه ليدلے وه. (۴۵)
 او پلارونو نيڪونو د يثوع سره هغه خيمه راڙه، ڪله چه
 هغوي د هغه قومونو په ملڪ قبضه وڪڙه ڪوم چه د دوي په
 وڙاندے خدائے وويستل. دا خيمه د داؤد تر ورخو پورے
 وه. (۴۶) په داؤد د خدائے فضل وو چه دا سوال ئے وڪڙو
 چه د يعقوب د خدائے د پاره د ديرے جوڙولو اجازت
 راڪڙه. (۴۷) خو سليمان د هغه د پاره ڪور جوڙ ڪڙو.

(۴۸) سره د دے چه الاعلى د سڙو په جوڙ ڪڙو ڪورونو
 ڪڙنے نه اوسي، لڪه چه نبي وائي:

(۴۹) ”آسمان زما تخت دے او مزڪه زما د پښو تڪيه ده

تاسو به زما د پاره خه قسم ڪور جوڙ ڪڙي؟

رب وائي چه زما د آرام خائے چرته دے؟

(۵۰) آيا دا ٽول خيزونه ما نه دي جوڙ ڪڙي؟

(۵۱) تاسو خومره سرڪڙن يئ! په زڙونو ڪڙنے لا تر اوسه

ڪافر او رښتياؤ ته ڪانه يئ! تاسو هميشه د رُوح القدس سره

جنگڙي لڪه چه ستاسو پلارونو نيڪونو ڪول! (۵۲) داسے يو

نبي هم شته چه ستاسو پلارونو نه وي عذابولے؟ هغوي هغه

نبيان ووڙل چه د صادق د راتلو پيشن ڪوئي ئے ڪڙي وه. او

اوس تاسو په هغه صادق مڙبري وڪڙه او مڙ مو ڪڙو. (۵۳)

تاسو ته د خدائے د فرښتے په وسيله شريعت درڪڙي شو

خو تاسو امانت ونه ساتلو!

د ستفانوس سنگسار کيدل

٥٤) د جرگې د خلقو په دې خبره زړونه سُورې شول او په

غُصه کبښې ئې غابښونه چيچل. ٥٥) او ستفانوس چه په

رُوحُ الْقُدُسِ معمور وو او آسمان ته ئې خيړ وکتل نو هغه د

خُدائې جلال وليدو او عيسی د خُدائې بنی لاس ته ولاړ وو.

٥٦) هغه وويل چه ”گورئ! آسمان پرانستې دې او زه ابن

آدم د خُدائې په بنی لاس ولاړ وينم!“

٥٧) په دې هغوي په زوره چغې کړې او خپل غوږونه ئې

بند کړل. بيا هغوي په هغه ورمندې کړې، ٥٨) او هغه ئې د

بنار نه بهر وويستو او سنگسار ئې کړو. او گواهانو خپلې

جامې د ساؤل نومې يو خوان سړي په پښو کبښې

کيښولې. ٥٩) نو هغوي ستفانوس سنگسار کړو او چه

هغوي داسې وکړل نو هغه چغې کړې چه ”ائې مالِکِ

عيسی! زما رُوح قبول کړه!“ ٦٠) بيا هغه په زنگونو شو او په

زوره ئې چغې کړې، ”مالِکِ! دوي په دې گناه مه نيسه!“

او دا وئيلو سره ئې ساه ورکړه.

٨) ٦١) او ساؤل هم په هغه کسانو کبښې وو چه د هغه په

مرگ راضی وو.

د ساؤل جماعت رپړول

او هم هغه ورغ د بيت المقدس په جماعت سخت رپړول

شروع شول او د رسولانو نه بغير نور ټول عيسی منونکی د

یہودیہ اُو سامریہ پہ ملکُونو کبئسے خوارۂ وارۂ شوی وُو.
٢ ستفانوس عیسیٰ منونکو بنخ کپرو اُو هغوی پیرہ ژپرا
پرے وکړه.

٣ په دے دوارن کبئسے ساؤل جماعت تباہ کولو. هغه کور
په کور ننوتو اُو عیسیٰ منونکی سپری اُو بنخے ئے نیول اُو
قید خانے ته ئے بوتلل.

په سامریه کبئسے دَ زیری وعظ کول

٤ اُو هغه دَ عیسیٰ منونکی چه په ملک کبئسے خوارۂ وارۂ
شوی وُو هغوی په هر خائے کبئسے دَ کلام زیرے اُورولو.
٥ نو فیلیپوس دَ سامریه یو بنار له راغے اُو هغوی ته ئے
دَ مسیح په باب کبئسے وعظ وکړو. ٦ اُو هغه گڼو خلقو چه
دَ فیلیپوس خبرے په غور واُریدلے اُو دَ هغه مُعجزے ئے
ولیدلے نو دَ هغه وعظ ته ئے غور کینسودلو ٧ چه دَ پیرو
پیریانو نیولو نه پیریان په اُوچتو چغو راوتل اُو پیر شل اُو
گوډ خلق روغ شول. ٨ اُو په هغه بنار کبئسے لویه
خوشحالی وه.

٩ اُو په هغه بنار کبئسے شمعون نومے یو سرے وو چه دَ
خه مُودے نه دَ جادو په زور ئے سامریان خپل خان ته را
اپولی وُو اُو خان ئے لوتے گڼلو. ١٠ اُو هغوی ټولو لویو اُو
وړو دَ هغه خبرے په غور اُریدلے وے. هغوی وئیل چه ”دا
سرے دَ خدائے هغه قدرت دے چه ورته لوتے وائی.“ ١١
هغوی دَ هغه خبرے خکه اُریدلے چه تر پیرے مُودے ئے
دَ خپل جادو په زور حیران کړی وُو. ١٢ خو چه هغوی دَ

فيلیپوس په هغه زیری ایمان راوړو چه د خدائے په بادشاهۍ
 اُو د عیسیٰ مسیح د نوم په باب کښے ئے اُو رولو نو هغه
 سرو اُو بنځو بیتسمه واخستله. (۱۳) تر دے چه شمعون په
 خپله ایمان راوړو اُو بیتسمه ئے واخستله اُو د دے نه پس
 فیلیپوس سره پاتے شو اُو هغه د دے زورورو نخبو اُو
 عجیبه کارونو په وجه حیران پاتے شو.

(۱۴) بیا په بیت المقدس کښے رسولانو واوړیدل چه
 سامریانو د خدائے کلام قبول کړو نو هغوی پطروس اُو
 یوحنا ورواستول. (۱۵) هغوی هلته لاپل اُو د عیسیٰ منونکو د
 پاره ئے دُعا وکړله چه په دوی د رُوح القدس نازل شی. (۱۶)
 ځکه چه تر دے وخته په هیچا رُوح القدس نازل شوے نه
 وو. هغوی بس د مالک عیسیٰ په نوم بیتسمه اخستے وه.
 (۱۷) نو پطروس اُو یوحنا په هغوی لاسونه کیښودل اُو هغوی
 له رُوح القدس نه معمور شول.

(۱۸) کله چه شمعون ولیدل چه د رسولانو د لاس په کیښودو
 رُوح القدس ورکړے کیږی نو هغه هغوی ته پیسے وړاندے
 کړے، (۱۹) اُو وئے وئیل چه ”ما ته هم دغه طاقت را کړی
 چه زه په چا لاس کیږدم نو چه هغه په رُوح القدس معمور
 شی.“

(۲۰) نو پطروس جواب ورکړو، ”ستا پیسے د تا سره غرقے
 شی ځکه چه ستا دا خیال وو چه د خدائے بخښنه په بیعه
 خرڅیږی! (۲۱) په دے خبره کښے ستا نه برخه شته نه
 حصه ځکه چه ته خدائے ته بد نیته یئے. (۲۲) د دے بدئ نه
 توبه وکړه اُو د خدائے نه دُعا وغواړه چه د داسے خیال

کولو درته معافی وکری. (۲۳) زہ وینم چہ تہ ڀیر لالچی یئے
اُو د گُناہ غلام شوے یئے.

(۲۴) نو شمعُون جواب ورکرو چہ ”تاسو د مالک نہ زما پہ
حق کبئیے دُعا وغواری چہ دا خُہ چہ تا ووئیل، دا پہ ما رانہ
شی.“

(۲۵) نو هغوی د شهادت اُو د مالک د کلام د اُورولو نہ پس
بیرتہ بیتُ المُقدس تہ لاپل اُو پہ لارہ کبئیے ئے د سامریانو
ڀیرو کلو تہ د زیری وعظ اُورولو.

فیلیپوس اُو حبشی خواجه

(۲۶) بیا د رب فرشتے فیلیپوس تہ ووئیل، ”روان شه! اُو د
بیتُ المُقدس نہ غزه تہ د سهیل پہ اړخ چہ کوم سړک تلے
دے پہ هغے روان شه، دا د صحرا سړک دے.“ (۲۷) نو هغه
روان شو اُو پہ لارہ کبئیے یو حبشی خواجه پہ راتلو ولیدلو.
دا سړے خسی وو اُو د حبش د کنډاکی مَلِکے لوائے عهدہ
دار اُو د هغے د ټولے خزانے واکمن وو. هغه بیتُ المُقدس
تہ عبادت له راغله وو. (۲۸) اُو اوس هغه کورته واپس روان
وو. هغه پہ خپل گاپی کبئیے ناست وو اُو د یشعیاه نبی
صحیفه ئے پہ زوره لوستله. (۲۹) اُو رُوْحُ الْقُدُس فیلیپوس تہ
ووئیل چہ ”لاړ شه اُو هغه گاپی تہ نزدے شه.“ (۳۰) نو
فیلیپوس ورمندی کرے، نو وائے وریدل چہ هغه د یشعیاه
نبی صحیفه پہ زوره لوستله اُو ورتہ ئے ووئیل چہ ”تہ چہ
خُہ لولے پہ دے پوهیږے هم خُہ؟“

۳۱) هغه ووئیل، ”زہ پرے څنگه پوهیدے شم تر څو ئے چه څوک راته تشریح ونه کړی؟“ نو فیلیپوس ته هغه خواست وکړو چه ”گای ته راوڅیږه او ما سره کښینه.“ ۳۲) هغه چه کومه صحیفه لوستله هغه دا وه:

”هغه د گډې په شان حالولو له بوتلې شو

او د هغه گډوری په شان چه سکښتونکی ته چپ وی
او خپله ځله نه پرانزی.

۳۳) هغه سپک کړې شو او ورسره انصاف ونه شو.

او څوک به د هغه د نسل بیان وکړی؟

ځکه چه د هغه ژوند له مزکې نه ختم کړې شو.“

۳۴) او خواجه فیلیپوس ته ووئیل، ”مهربانی وکړه، دا راته وښایه چه دلته نبی د چا په باب کښې خبرې کوی؟ د خپل ځان په حقله یا د بل چا په حقله؟“ ۳۵) فیلیپوس د صحیفې د دې حصې نه خبرې شروع کړې او د عیسی په حق کښې ئې زیرې اورولو. ۳۶) او چه دوی په سرک روان وو نو یو داسې ځائ ته ورسیدل چرته چه اوبه وې نو خواجه ووئیل چه ”گوره! دلته اوبه هم شته، نو ما اوس د بیتسمه آخستلو نه څه شے منع کولې شی؟“ ۳۷) فیلیپوس ووئیل ”که ته د زړه ایمان لرې نو بیا ئې آخستې شې.“ هغه ځواب ورکړو چه ”زه ایمان لرم چه عیسی مسیح د ځدائې زوئې دې.“

٣٨) اُو هغه د گاپی د ودرولو حُکم ورکړو، بیا فیلیپوس اُو خواجه دواړه لاندې اوبو ته کُوز شول اُو هغه ته ئے بیتسمه ورکړه. ٣٩) کله چه هغوی له اوبو نه راووتل نو د رب رُوح فیلیپوس بوتلو اُو بیا خواجه هغه ونه لیدو خو په خپله لار په خوشحالی لارو. ٤٠) بیا فیلیپوس په اشدود کبښے ولیدلے شو اُو قیصریه ته د رسیدو نه وړاندے ئے په ټول ملک کبښے سفر وکړو اُو په ټولو ښارونو کبښے ئے زیرے اُورولو.

د ساؤل په عیسی ایمان راوړل

٩) ١) په دے دوران کبښے ساؤل لا اوس هم د مالک عیسی منونکو ته د قتل درکے کولے. هغه مشر کاهن ته لارو. ٢) اُو درخواست ئے ورته وکړو اُو د دمشق د عبادت خانو په نوم ئے د دے مضمون اُو اختیار خطونه وغوښتل چه که څوک د دے دین په لاره ووينم که سرے وی اُو که ښځه، ټول به گرفتار کړم اُو بیت المقدس ته به ئے راولم.

٣) هغه لا په لاره وو اُو دمشق ته ورنزدے کیدو چه ناڅاپی له آسمان نه یوه رڼا د هغه گیر چاپیره وځلیدله. ٤) هغه په مزکه راپریوتو اُو داسے یو آواز ئے واوړیدو چه ”ساؤل! ساؤل! تہ ما ولے رپړوے؟“

٥) هغه ټپوس وکړو، ”مالکه! تہ څوک یئے؟“

جواب راغے چه ”زه عیسی یم چه تہ ئے رپړوے. ٦) خو پاڅه اُو ښار ته لار شه اُو تا ته به وښایلے شی چه تا ته څه

کول پہ کار دی۔“

۷) پہ دے دوران کبے کوم سپری چه د هغه ملگری وُو،
هغوی غلی ولاړ وُو. هغوی آواز خو واؤریدو خو هیخوک ئے
ونه لیدو. ۸) نو ساؤل له مزکے نه راپورته شو خو خه ئے
لیدے نه شو، نو هغوی هغه د لاسه و نیولو او دمشق بناړ ته
ئے راوستو. ۹) او هغه تر دریو ورخو پورے خه نه لیدل او
نه ئے خه خوراک خبناک کولو.

۱۰) په دمشق کبے یو د عیسیٰ منونکے سپرے وو چه نوم
ئے حننیاہ وو. هغه رویا ولیده او د مالک دا آواز ئے
واؤریدو چه وئیل ئے، ”ائے حننیاہ!“

هغه جواب ورکړو چه ”مالکه! زه حاضر یم.“

۱۱) مالک هغه ته وئیل چه ”سمدستی هغه کوخے ته لاړ
شه چه ورته نیغه وئیلے شی او د یهوداه کره ورشه او د
ترسوس نه یو سپرے راغلے چه ساؤل ئے نوم دے، تپوس
ئے وکړه. ته به هغه په دعا وینے. ۱۲) هغه رویا ولیده چه
د حننیاہ نوم سپرے د ننه راخی او په هغه خپل لاس کیږدی
او نظر ئے وشي.“

۱۳) خو حننیاہ جواب ورکړو چه ”مالکه! ما پیر خله د دے
سپری په حقله آوریډلی دی او کومے بدئ چه ده ستا د
منونکو سره په بیت المقدس کبے کړی دی، د هغه نه هم
خبر یم. ۱۴) او هغه له مشر کاھن نه د دے اختیار سره دلته
راغلے دے چه هغه ټول خلق گرفتار کړی خوک چه ستا

١٥) خو مالک هغه ته ووئیل چه ”تہ ضرور لار شه حُکَہ چه دا سرے مے د خپل خدمت د پارہ غوره کرے دے خوک چه به غیرو قومونو اُو د هغو بادشاهانو اُو اسرائیلیانو ته زما نوم خرگندوی. ١٦) زه به په خپله هغه ته هغه خه وبنایم چه هغه ته به زما د خاطرہ خومره زغمل وی.“

١٧) نو په دے حننیاہ روان شو اُو هغه کور ته ورغلو اُو په ساؤل ئے خپل لاسونه کیښول اُو وئے وئیل چه ”زما وروره ساؤلہ! مالک عیسیٰ چه په تا په لارے پیښ شوے وو، هغه زه تا ته په دے عرض را استولے یم چه ستا نظر بیا وشي اُو ته په رُوح القدس معمور شه“ ١٨) اُو سمدستی هغه ته داسے معلومیده لکه چه د هغه د سترگو نه پوټکی لرے شول اُو هغه بیا نظر وموندلو. هغه بیا پاخیدو اُو بیتسمه ئے واخسته. ١٩) اُو د هغے نه پس هغه پوډی وخوره اُو په وجود کښے ئے طاقت پیدا شو.

په دمشق کښے د ساؤل وعظ

٢٠) ساؤل یو خو ورخے په دمشق کښے د عیسیٰ منونکو سره پاتے شو اُو سمدستی ئے په عبادت خانو کښے د عیسیٰ په حق کښے وعظ کاوو چه دا د خدائے زوئے دے.

٢١) چا چه دا واؤریدل نو حق حیران شول اُو وئے وئیل چه ”دا هغه سرے نه دے خه چا چه په بیت المقدس کښے هغه خلق وژل چه د عیسیٰ نوم به ئے یادولو؟ اُو آیا دئے خاص

پہ دے غرض دلته نہ وو راغلیے چه دغه خلق گرفتار کری
اؤ مشر کاہن له ئے بوزی؟“

۲۲) خو د ساؤل وعظ ورع پہ ورع نور ہم اثرناک کیدو اؤ د
دمشق یهودیان ئے پہ خپلو مضبوطو دلائلو خاموش کول
چه عیسیٰ ہم مسیح دے۔

۲۳) کله چه پیرے ورعے تیرے شوے نو یهودیان راغونډ
شول اؤ د ساؤل د مرگ سازش ئے وکړو. ۲۴) خو د هغوی
سازش هغه ته معلوم شو. هغوی د ورعے اؤ د شپے د بنار
د دروازو څوکئ شروع کړه، د دے د پاره چه هغه قتل کری.
۲۵) خو د هغه ملگرو هغه د شپے مال د بنار په دیوال په یوه
توکړئ کبسه بنکته کوز کړو.

ساؤل په بیت المقدس کبسه

۲۶) کله چه ساؤل بیت المقدس ته ورسیدو نو هغه کوشش
وکړو چه د عیسیٰ منونکو سره یو ځائے شی اؤ په پله کبسه
ئے شامل شی خو هغوی ټول د هغه نه ویریدل ځکه چه د
هغوی په دے یقین نه راتلو چه گنی هغه ایمان راوړے دے.
۲۷) خو برنبا هغه د لاسه ونيولو، رسولانو له ئے بوتلو اؤ د
هغوی سره ئے پیژندگلی وکړه اؤ هغوی ته ئے هغه قصه
تیره کړه چه ساؤل د سفر په دوران کبسه مالک څنگه
لیدلے اؤ د هغه آواز ئے آوریدلے وو اؤ دا چه هغه په دمشق
کبسه څرنگ په زړه ورتیا سره د عیسیٰ په باب کبسه وعظ
کاوو. ۲۸) بیا ساؤل د هغوی سره پاتے شو اؤ په بیت
المقدس کبسه د هغوی سره آزاد گرزیدو، اؤ هغه بنه په زړه

ورتیا اُو پہ ڍاگه د مالڪ پہ باب ڪبڻے وعظ ڪاوو. (۲۹) اُو د
يُونانی ژبه ويُونڪو يهُوديانو سره ئے خبرے اُو مُناظرے
ڪولے، خو هغوی بيا د هغه د قتل ڪوشش وڪرو. (۳۰) اُو ڪله
چه د عيسى مُونڪي د دے نه خبر شول نو هغوی ورسره تر
قيصريه پورے جلب وڪرو اُو ترسوس ته ئے رُخصت ڪرو.

(۳۱) په دے دوران ڪبڻے په يهُوديه، گليل اُو سامريه ڪبڻے
هر چرته جماعت په ڦلاره وو اُو مضبوطيا ئے ومونده اُو د
مالڪ په ويره ڪبڻے اُو د رُوحُ القُدس په ملگرتيا ڪبڻے ئے
ترقي مُونده اُو شمير ئے زياتيدو.

د اينياس روغول

(۳۲) اُو پطروس په هر خائے گرزيدو. يو خُل هغه لُده نومے
خائے ته د عيسى مُونڪو ليدو له راغے. (۳۳) هلته هغه
اينياس نُومے سرے وليدو چه د اتو ڪالو راسے د فالج د
لاسه په ڪپ ڪبڻے پروت وو. (۳۴) پطروس هغه ته ووئيل چه
”اينياسه! عيسى مسيح د جوڙوي! پاڻه اُو بستره د ونڀاره.“
اُو هغه سمدستي پاڻيدو. (۳۵) څوڪ چه په لُده اُو شارون
ڪبڻے اوسيدل، هغوی دئے وليدو اُو مالڪ ته ئے رجوع
وڪره.

د پور ڪاس بيا ژوندے ڪول

(۳۶) په يافا ڪبڻے تبیتا نومے يوه عيسى مُونڪي وه چه په
يُونانی ڪبڻے ورته پورڪاس يعنے هوسئ وائي، چه خپلے
ورخے ئے په نيڪئ اُو سخاوت ڪبڻے تيرولے. (۳۷) په دغه

ورڻو ڪبڻي هغه ناجورپه شوه اُو مڙه شوه اُو هغوي هغه له
 غُسل ورڪرو اُو پاس په بالاخانه ڪبڻي ئي ڪيښودله. (۳۸) اُو
 لُده اُو يافا دواڙه يو بل ته نزدې وُو، نو عيسيٰ مَنونكو ته چه
 دا پته لگيدلې وه چه پطروس هلته نزدې راغلي دے، هغوي
 ورپسے دوه سڙي واستول اُو دا تاڪيد ئي ورته وڪڙو چه
 ”مهرباني وڪڙه اُو بي ڊيله دلته راشه.“ (۳۹) اُو پطروس
 ورسره سمدستي راروان شو. ڪله چه هغه راغے نو هغوي
 پاس بالاخانه ته بوتلو اُو واڙه ڪونڊي ٻڻڻي ورته راتولي
 شوي اُو په سرو سترگو ئي ورته ڙپل اُو هغه جامي ئي
 ورته وٺولي ڪومي چه تبيتا جوڙي ڪري وي، ڪله چه د
 هغوي سره وه. (۴۰) خو پطروس هغوي ٽولي بهر ڪري اُو په
 زنگونو شو اُو دُعا ئي وغبستله، بيا ئي مڙي ته مخ
 راوگرزولو اُو وئي وئي چه ”تبيتا! پورته شه!“ هغه خپلي
 سترگي وڃولي اُو چه پطروس ئي وليدلو نو ڪيڻيڻاسته.
 (۴۱) پطروس هغه له لاس ورڪرو اُو هغه ئي په پڻو
 ودروله، بيا هغه ٽول خدائي مَنونڪي اُو هغه ڪونڊي ٻڻڻي
 هم راوغبستلي اُو هغوي ته ئي ڙوندي وٺودله. (۴۲) دا
 خبره په ٽوله يافا ڪبڻي خوره شوه اُو ڊيرو خلقو په مالڪ
 ايمان راوڙو. (۴۳) اُو پطروس خه مُوده په يافا ڪبڻي د
 شمعون نومي خميار سره پاتي شو.

پطروس اُو ڪورنيليوس

۱۰ (۱) په قيصرپه ڪبڻي ڪورنيليوس نومي يو سڙي وو
 چه د اِٽالوي پلٽي صوبه دار وو. (۲) هغه يو ديندار سڙي
 وو اُو هغه اُو د هغه ٽول خاندان به د خدائي په عبادت ڪبڻي

شاملیدل او هغه يهوديانو له پير په خلاص مټ خيراتونه
 وركول او په باقاعده گي سره ئي دُعا كوله. (٣) يوه ورځ
 هغه د ماسپښين مال رويا وليده چه د خدائے فرشته ورته
 راڅرگنده شوه او د هغه كمرے ته راغله او ورته ئي ووئيل
 چه ”ائے كورنيليوسه!“

(٤) نو هغه په ويره هغه ته خير وكتل او تپوس ئي وكړو
 چه ”صاحبه! څه چل دے؟“

فرشته ووئيل چه ”ستا دُعاگانے او خيراتونه خدائے قبول
 كړي دي او اوس تاله جواب دركوي. (٥) او اوس ته يافا ته
 په شمعون پسے چه پطروس ورته وائي څوك وليږه. (٦)
 هغه د شمعون څمياري كره دے چه كور ئي د سمندر په غاږه
 دے.“ (٧) كله چه فرشته دا ووئيل، نو رخصت شوه. نو
 هغه خپل دوه نوكران او يو سپاهي چه دينداره سرے وو،
 راوبلل. (٨) هغوي ته ئي ټول حال ووئيلو او يافا ته ئي
 واستول.

(٩) بيا په بله ورځ چه هغوي لا په لارے وو او ښار ته
 ورنزدے وو نو د غرمے مال پطروس د دُعا د پاره پاس
 كوتے ته وختلو. (١٠) او چه هغه وږے شو نو څه ئي خوړل
 غوښتل. كله چه هغوي لا پوپي تياروله نو هغه رويا وليده.
 (١١) هغه په آسمان كښے يو چاؤد وليدلو او څه گوري چه
 يو شے چه د يو لويے څادر په شان دے، ښكته راكوزيږي
 چه په څلورو گوټونو راڅوړند او مزكے ته راښكته كيږي.
 (١٢) په هغه كښے د هر قسم ځناور او چينجي او د هوا
 مارغان وو. (١٣) بيا يو آواز راغے، ”پاخه، پطروسه! حلال

ئے کرہ اؤ وئے خوره!

۱۴) خو پطروس ووئیل چه ”نه مالکِه! نه! ما هیخ کله هم حرام اؤ ناپاک خیز نه دے خوړلے.“

۱۵) آواز په دویم ځل بیا راغے، ”خه چه خدائے پاک کرزولی دی، ته هغه ته ناپاک نه شے وئیلے.“ ۱۶) داسے درے واره وشول اؤ بیا هغه خیز دوباره آسمان ته پورته کړے شو.

۱۷) پطروس لا د دے رویا په لیدلو حیران وو چه د دے خه مطلب دے، نو گوره! د کورنیلیوس استازو د شمعون د کور تپوس کولو اؤ دروازے ته را رسیدلی وؤ. ۱۸) اؤ هغوی په دے وینا آواز وکړو چه ”شمعون چه پطروس ورته وائی، دلته میلمه دے خه؟“

۱۹) خو پطروس لا په هغه رویا فکر کولو چه رُوحُ القُدس هغه ته ووئیل چه ”درے سپری دلته ستا په لئون دی. ۲۰) نو زر کوه، لاندے راگوز شه. ته د هغوی سره بے تپوسه لار شه ځکه چه دا ما درلیرلی دی.“ ۲۱) نو پطروس هغه سپرو ته لاندے راغے اؤ وئے وئیل چه ”تاسو ما لتوی، زه دا یم. تاسو په خه پسے دلته راغلی؟“

۲۲) هغوی جواب ورکړو چه ”مؤبر د کورنیلیوس صوبه دار سپری یو څوک چه بنه اؤ دیندار سپرے دے اؤ ټول یهودی قوم ئے هم نیک نام گنی. هغه ته یوے فرستے وینا کړے وه چه تا خپل کور ته راوغواری اؤ خه چه ته وائے هغه

واؤرى. “ (۲۳) نو پطروس هغوى د ننه راوبلل او ميلمانه ئے
كړل.

او په بله ورځ هغه د هغوى سره روان شو او ورسره د يافا يو
څو ملگرى هم وو. (۲۴) په بله ورځ هغه قيصر په ته راورسيدو
او كورنيليوس د هغوى په طمع وو او خپل خپلوان او نژدے
دوستان ئے راغوښتي وو. (۲۵) كله چه پطروس راورسيدو نو
كورنيليوس د هغه مخے له راووتو او پير په تعظيم ئے ورته
سجده وكړه. (۲۶) خو پطروس هغه راپورته كړو او ورته ئے
وويل، ”پاخه! زه هم د نورو په شان انسان يم.“ (۲۷) او د
هغه سره په خبرو كولو د ننه لاړو او هلته ئے پيره كړه
ومونده. (۲۸) بيا ئے هغوى ته وويل چه ”تاسو ته ښه معلومه
ده چه د يهودى د پاره دا ناروا دى چه د چا غير قوم سپرى
كور ته د لاړ شى يا ورسره څه تعلق ولرى، خو خدائے ما ته
صفا ښيلى دى چه زه هيجا ته هم پليت يا ناپاك ونه وايم.
(۲۹) ځكه خو چه تاسو راوبللم، نو زه بے عذره دلته راغلم.
نو اوس زه دا تپوس كولى شم چه زما د راغوښتو حاجت
څه وو؟“

(۳۰) كورنيليوس ورته وويل چه ”څلور ورځے كبرى چه هم
دا وخت وو چه زه دلته په كور كښے د ماسپښين په عبادت
كښے مشغول وم چه ناڅاپى يو سرے زما په مخكښے
و دريدو چه زلقيدونكى جامے ئے آغوستے وے. (۳۱) هغه
وويل، ائے كورنيليوسه! ستا دعاگانے او خيراتونه خدائے
قبول كړى دى او اوس تاله جواب دركوى. (۳۲) اوس څوك
يافا ته واستوه او هلته شمعون چه پطروس ورته وائى، هغه

راوغوارہ. هغه دَ سمندر په غارہ دَ شمعون څميار په کور
 کبښے ډيره دے. (۳۳) نو ما په هغه ساعت په تا پسے
 آستازی درواستول او دا ستا ډيره مهربانی ده چه ته دلته
 راغلی. اوس مونږ ټول دلته دَ خدائے په وړاندے يو ځائے
 يو چه هر څه چه مالک تا ته حکم کړے دے هغه واوړو.

دَ کورنيلیوس په کور کبښے دَ پطروس وعظ

(۳۴) نو پطروس داسے ووئيل چه ”ما ته معلومه شوه چه دا
 خبره څومره رښتيا ده چه خدائے دَ هيچا طرف دار نه دے.
 (۳۵) خو په هر قوم کبښے چه څوک دَ خدائے نه ويرپړی او
 دَ صداقت کارونه کوی هغه دَ خدائے خوښ دی. (۳۶) هغه
 اسرائيليانو ته خپل کلام واستولو او دَ عيسی مسيح په وسيله
 ئے دَ سلامتۍ زيرے ورکړو چه دَ ټولو مالک دے (۳۷) تاسو
 ته معلومه ده چه يحيی ته دَ بپتسمے وعظ کولو نه وروستو دَ
 گليل نه راواخلی دَ يهوديانو په ټوله مزکه څه پيښ شول، (۳۸)
 يعنې دَ عيسی ناصری په باب کبښے چه خدائے هغه څنگه
 په رُوح القدس او په قدرت مسح کړو. هغه به په هر ځائے
 گرزيدو او هغه ټولو سره ئے ښه کول او څوک چه دَ ابليس
 په قبضه کبښے وُو هغه به ئے جوړول ځکه چه خدائے دَ
 هغه سره وو. (۳۹) هر څه چه هغه دَ يهوديانو په کلو کبښے او
 په بيت المقدس کبښے وکړل، مونږ دَ هغه ټولو کارونو
 شاهدان يو. نو هغه ئے په سولۍ وڅيژولو او مړ ئے کړو.
 (۴۰) خو خدائے هغه په دريمه ورځ بيا راژوندے کړو ښکاره
 ئے هم کړو. (۴۱) يعنې بے له مونږ غوره شوو شاهدانو نه
 خدائے هغه بل چا ته ښکاره نه کړو، يعنې مونږ ته چه

ورسره مو د بيا ژوندی کیدو نه پس خوراک خُښاک وکړو.
 (۴۲) اَو هغه مُونږ ته حُکم وکړو چه خلقو ته د هغه حُکم
 ورسُو اَو د دے خبرے شهادت وکړو چه هم هغه خُدائے
 پاک د ژوندو اَو مړو د منصفی د پاره مُقرر کړے دے. (۴۳)
 د هغه په حقله ټولو نبیانو دا شهادت کړے دے چه هر هغه
 خوک چه په هغه ایمان لری نو د هغه په نُوم به د گُناهُونو نه
 معافی بیا مُومی.“

په غیر قومونو رُوحُ القُدس نازلیدل

(۴۴) پطروس چه لا خبرے کولے نو په ټولو آوریډونکو
 باندے رُوحُ القُدس نازل شو. (۴۵) د عیسیٰ مُونکی یهودیان
 چه د پطروس سره راغلی وُو هغوی ډیر حیران شول چه د
 رُوحُ القُدس نعمت په غیرو قومونو هم نازل شو. (۴۶) حُکمه
 چه هغوی هم په نا آشنا ژبو کښے خبرے کولے اَو د
 خُدائے لوئی ئے بیانوله. (۴۷) بیا پطروس ووئیل، ”آیا داسے
 خوک شته چه دا خلق د ابو سره د بیتسمه اخستلو نه منع
 کړی، چه په دوی رُوحُ القُدس داسے نازل شوے دے لکه
 چه په مُونږ.“ (۴۸) بیا هغه حُکم وکړو چه دوی ته د عیسیٰ
 مسیح په نُوم بیتسمه ورکړلے شی. د دے نه پس بیا هغوی
 هغه ته ووئیل چه د هغوی سره خه ورخے ایسار شی.

د پطروس د بیتُ المقدس د جماعت خبرول

۱۱ (۱) په یهودیه کښے رسولانو اَو نورو د عیسیٰ مُونکو
 واوریډل چه غیر یهودیانو هم د خُدائے کلام قبول کړو. (۲)

اُو کله چه پطروس بیتُ المُقدس ته راغے نو یهودی عیسیٰ
 مُونکو دا اعتراض پورته کړو، (۳) اُو وئیل ئے چه ”تہ دَ
 غیر قوم خلقو له تلے یئے څوک چه نا سُنْت دی اُو دَ هغوی
 سره دِ په یو ځائے پوډی خورلے ده!“ (۴) پطروس دَ هغوی
 په وړاندے هغه ټول حقایق څرگند کړل کوم چه پینس شوی
 وُو. هغه وئیل چه

(۵) ”زَه دَ یافا په ښار کښے وم اُو دُعا مے کوله چه بے
 هوشه شوم اُو رویا مے ولیده چه دَ لوتے څادر په شان یو
 څیز چه په څلورو گوټونو دَ آسمان نه رابښکته کیدو اُو ما ته
 راورسیدو. (۶) اُو ما ورته ځیر ځیر وکتل چه په دے کښے
 څه دی اُو ما دَ مزکے څاروی، ځنگلی ځناور، چینجی اُو دَ
 هوا مارغان ولیدل. (۷) بیا ما یو آواز واؤریدلو چه پاڅه
 پطروسه! حلال ئے کړه اُو وئے خوره! (۸) خو ما وئیل
 چه نه مالکه! زما ځلے ته لا تر اوسه حرام اُو ناپاک څیز نه
 دے ننوتے. (۹) له آسمان نه دوباره آواز راغے، کوم
 څیزونه چه ځدائے پاک کړی دی، هغو ته حرام وئیل ستا
 کار نه دے. (۱۰) داسے درے ځله وشول اُو بیا هغه ټول
 دوباره آسمان ته پورته کړے شول. (۱۱) په دغه وخت کښے
 درے سپری چه دَ قیصریه نه را استولی شوی وُو، هغه کورته
 راغلل چرته چه زَه دیره وم. (۱۲) اُو رُوحُ القُدس ما ته وئیل،
 زږه نازږه مه کپږه، دَ دوی سره لاږ شه. بیا زما دا شپږ
 ملگری هم ماسره شول اُو مُونږ دَ کورنیلوس کره لاږو. (۱۳)
 هغه مُونږ ته وئیل چه هغه یوه فرشته ولیده چه دَ هغه په کور
 کښے ولاږه وه اُو ورته ئے وئیل چه یافا ته شمعون پسے
 چه پطروس ورته وائی څوک ولپږه. (۱۴) هغه به تا ته داسے

کلام واؤروی چه ستا ٲول ٲير به ٲرے خلاصون بيا مومي.

١٥ ما لا ايله خبرے شروع کرے وے چه په هغوی رُوح

١٦ القُدس داسے نازل شو لکه چه په مونږ نازل شوے وو.

بيا خه چه مالک وئيلي وُو، رايا د شول چه يحيى خو په اوبو
ٲيتسمه وركوله مگر تاسو به د رُوح القُدس ٲيتسمه بيا مومي.

١٧ خدائے هغوی ته زمونږ نه چه په مالک عيسى ايمان لرُو
خه كم نعمت نه دے وركرے، نو بيا زه خوك يم چه خدائے
منع كولے شم!

١٨ هر كله چه هغوی دا واؤريدل نو د هغوی شكونه لرے

شول. هغوی د خدائے ثنا ووئيله او وئے وئيل چه ”د دے دا
مطلب شو چه خدائے غيرو يهوديانو ته هم د توبے موقعه
وركره چه ژوند ٲرے حاصليری!“

په انطاكيه كېسے جماعت

١٩ په دے دوران كېسے كُوم د عيسى منونكي چه د هغه

تنگسيا په وجه چه ستفانوس مږ كړے شو، خواره واره

شوی وُو، هغوی فينيكے، قبرص او انطاكيه ته رسيدلي وُو

او تش يهوديانو ته ئے زيرے واؤرولو او نورو ته نه. ٢٠ خو

د قبرص او كريني خنے مقامي خلق داسے وُو چه هغوی

چه خه وخت انطاكيه ته راغلل نو يونانيانو ته ئے هم د مالک

عيسى زيرے اورول شروع كړو. ٢١ د مالک طاقت د

هغوی سره وو، ٲيرو خلقو ايمان راؤږو او مالک ته ئے

رجوع وكړه.

٢٢ دا خبره د بيت المقدس جماعت ته ورسیده او هغوی

برنبا اَنطاكِيه ته واستولو. (٢٣) هر كله چه هغه راورسيدو اَو دَ خُدائے فضل ئے وليدو نو پير خوشحاله شو اَو هغوى ٿولو له ئے تسلى وركره اَو ورته ئے ووئيل چه ”دَ خُدائے په لار كبنے ٿينگ ودربرئ“ (٢٤) برنبا يو بنه سڙے وو اَو په رُوح القدس معمور وو اَو ايمان ئے مضبوط وو. نو پيرو خلقو په مالڪ باندے ايمان راوڀرو.

(٢٥) بيا هغه ترسوس ته لارو چه ساؤل ولٿوى. (٢٦) اَو هر كله چه ئے هغه وموندو نو هغه ئے اَنطاكِيه ته راوستلو اَو پوره يو كال هغوى په يو خائے په جماعت كبنے پاتے شول اَو پيرو خلقو ته ئے تعليم وركڀرو. اَو هم دلته په اَنطاكِيه كبنے دَ عيسى منونكى اول خُل مسيحي وبللے شول، يعنے عيسايان.

(٢٧) په هغه ورخو كبنے دَ بيت المقدس نه اَنطاكِيه ته خه نبيان راغلل، (٢٨) چه په هغوى كبنے دَ يو نوم اگابوس وو، هغه دَ رُوح القدس په وسيله ووئيل چه په ٿوله دنيا كبنے به يو قحط راشي كوم چه دَ قيصر كلوديوس په وخت راغے. (٢٩) نو دَ عيسى منونكو په چنده كولو اتفاق وڪڀرو. هر يو دَ خپل توان په مطابق په يهوديه كبنے دَ خپلو عيسى منونكو ورونيو دَ امداد بندوبست وڪڀرو. (٣٠) هغوى چنده وڪڀره اَو مشرانو ته ئے واستوله چه دَ برنبا اَو ساؤل په ولقه كبنے و.

دَ يعقوب قتل اَو دَ پطروس گرفتارى

﴿۱﴾ قریباً ہم پہ ہغہ وخت ہیرو دیس بادشاہ دَ

جماعت پہ خنو خلقو حملہ وکړه. ﴿۲﴾ دَ هغہ پہ حکم ئے دَ

یوحنا دَ ورور یعقوب سر پریکړو. ﴿۳﴾ اؤ بیا چه په دے پوهه

شو چه یهودیان پرے خوشحاله دی نو بیا ئے پطروس هم

گرفتار کړو. دا کار دَ پتیرے پوډئ دَ اختر په ورځو کبښے

وشو. ﴿۴﴾ اؤ چه پطروس ئے گرفتار کړو اؤ دَ سپاهیانو دَ

لاندے چه دَ څلورو څلورو سپرو څلور ټولی وؤ، دَ هغوی په

څوکیداری کبښے ئے په قید خانه کبښے وساتلو. خیال ئے

دا وو چه دَ فسح دَ اختر نه پس به ئے خلقو ته وپراندے کړم.

﴿۵﴾ نو پطروس ئے په قیدخانه کبښے دَ نظر لاندے وساتلو

اؤ په دے دوران کبښے جماعت دَ خدائے نه دَ هغہ دَ پارہ په

جوش سره دُعا گانے غوښتے.

دَ پطروس له قید خانه نه خلاصیدل

﴿۶﴾ هم په هغہ شپه چه لا هیرو دیس دَ پطروس دَ راوپراندے

کولو اراده لرله، خو پطروس دَ دوؤ سپاهیانو په مینځ کبښے

په دوؤ ځنځیرونو تړلے اؤده پروت وو اؤ دَ دروازے نه بهر

څوکیدارانو دَ دروازے څوکی کوله. ﴿۷﴾ چه نا څاپی دَ

خدائے یوه فرښته هلته ودریده اؤ په کوټنئ کبښے رڼا

وځلیده. هغے دَ پطروس اوږه وخوزوله اؤ راویښ ئے کړو

اؤ ورته ئے ووئیل، ”زر شه! پاڅه!“ اؤ زنځیرونه دَ هغہ دَ

مړوندونو نه پریوتل. ﴿۸﴾ بیا فرښتے هغہ ته ووئیل چه ”ملا

وتره اؤ پیزار په پښو کړه.“ اؤ هغہ داسے وکړل. بیا هغے

ووئیل، ”اوس خپله چوغه واچوه اؤ په ما پسے راځه.“ ﴿۹﴾

هغه ورپسے ووتو اؤ دا ورته معلومه نه وه چه څه چه فرښته

کوی، هغه حقیقت دے، خو خیال ئے وو چه گنی رویا وینم.

۱۰) خو دوی د سپاهیانو اولئی څوکی ته ورسیدل، بیا

دویمے ته او بیا د اوسپنې هغه دروازې ته ورسیدل چه
بشار ته وزی. او دروازه ورته په خپله خلاصه شوه او دغه
شان هغوی بھر راووتل او په یوه کوڅه تیر شول او فرېسته د
هغه نه لاره.

۱۱) بیا پطروس په خود شو او هغه ووئیل چه ”اوس دا

حقیقت دے چه مالک خپله فرېسته راولېرله او زه ئے د
هیرودیس د لاسه او د یهودیانو د ټولو ارادو نه خلاص کړلم!“

۱۲) چه هغه پوهه شو چه دا کار دغسے وشو نو هغه د

یوحنا چه ورته مرقوس وائی، د هغه د مور مریم کره راغے.

هلته گڼو خلقو په یو ځائے دعا کوله. ۱۳) او چه هغه بھر

دروازه وټکوله نو روده نومے یوه وینځه سوال جواب ته

راغله. ۱۴) هغه د پطروس آواز وپیژندو او دومره خوشحاله

شوه چه په ځائے د دے چه ورته دروازه خلاصه کړی هغه

د ننه منډے کړے او هغوی ئے خبر کړل چه پطروس بھر

ولاړ دے. ۱۵) هغوی هغه ته ووئیل چه ”ته لیونی یئے!“ خو

هغه په دے ټینگه شوه چه هم دغه شان دے. بیا هغوی ووئیل

چه ”دا به ضرور د هغه فرېسته وی.“

۱۶) په دے دوران کبسے پطروس هغه شان دروازه ټکوله او

هر کله چه هغوی دروازه خلاصه کړه او دئے ئے ولیدو نو

اریان دریان شول. ۱۷) خو هغه د لاس په اشاره هغوی ته

ووئیل چه ”چپ شیء!“ او دا قیصه ئے ورته تیره کړه چه

مالک څنگه هغه د قیدخانے نه راوویستو. هغه ووئیل چه

”يعقوب اؤ نور ورونه په دے خبر کړئ.“ بيا هغه د کور نه روان شو اؤ بل چرته لاړو.

١٨ څه سحر شو نو سپاهيان په هيبت کښے وؤ چه پطروس څه شو؟ ١٩ هيروديس ښه ولټوو خو په موندلو کښے ئے پاتے راغے، بيا هغه د سپاهيانو نه تپوس وکړو اؤ د هغوی د مړ کولو حکم ئے وکړو.

د هيروديس مرگ

د دے نه پس هيروديس د يهوديه نه روان شو اؤ د څه وخت د پاره په قيصریه کښے اوسيدو. ٢٠ هغه د څه وخت راسے د صور اؤ د صيدا خلقو ته په قهر وو نو هغوی په يو آواز د هغه عدالت ته ورغلل. هلته هغوی د بادشاه د خوابگاه بلستوس نومے ناظر د ځان سره کړو اؤ صلح ئے وغوښتله ځکه چه د هغه ملک د خوراک د څيزونو د پاره د بادشاه د ملک محتاج وو.

٢١ نو په يوه مقرره ورځ هيروديس شاهي لباس واغوستو، په تخت کښيناستو اؤ هغوی ته ئے تقرير شروع کړو. ٢٢ اؤ گڼو خلقو چغے کړے چه ”دا خو د خدائے آواز دے، نه چه د انسان!“ ٢٣ نو سمدستی د خدائے يوے فرښتے هيروديس وهلو ځکه چه هغه د خدائے تمجيد ونه کړو، هغه چينجو وخور اؤ مړ شو.

٢٤ خو د خدائے کلام خوريدلو اؤ ترقي ئے کوله.

۲۵) برنبا اؤ ساؤل ته چه کوم يو خدمت سپارلے شوے وو،
پوره ئے کرو اؤ دَ بِيْتُ الْمُقَدْسِ نه واپس راغلل اؤ دَ حَانَ
سرہ ئے يوحنا چه ورته مرقس وائی هم بوتلو.

دَ برنبا اؤ ساؤل تقرر

۱۳) دَ اَنطَاكِيَه په جماعت کبے حُنْے نبيان اؤ
اَسْتَازَانِ وُو، برنبا اؤ شَمْعُونِ چه ورته نيچر يعنْے تور وائی،
اؤ لُوکِيوس کريني اؤ مناهين چه دَ هيروديس حاکم سرہ يو
حائے لوائے شوی وُو، اؤ ساؤل. (۲) هر کله چه هغوی دَ
مالک عبادت کولو اؤ روزه ئے نيوله نو رُوْحُ الْقُدْسِ ورته
ووئيل، ”برنبا اؤ ساؤل زما دَ پارہ هغه کار له جُدا کرئے چه دَ
حُةَ دَ پارہ چه ما هغوی را بللی دی.“

(۳) اؤ بيا ئے روزه ونيوله اؤ دُعَا ئے وکپله اؤ هغوی
وربانديے لاسونه کينبول اؤ رُخْصَتِ ئے کرل.

دَ قبرص په جزيره کبے دَ رَسُولَانو وَعْظ

(۴) اؤ دغه دوه کسان چه رُوْحُ الْقُدْسِ په کار استولی وُو،
بشکته سلوکیه ته لاپل اؤ له هلته نه دَ اوبو په جهاز کبے
قبرص ته لاپل. (۵) اؤ چه سَلْمِيسِ ته ورسيدل نو هغوی دَ
خُدَائے کلام دَ يهُودِيَانو په عبادت خانو کبے واؤرولو اؤ دَ
هغوی سرہ يوحنا مددگار وو.

(۶) هغوی تر پافس پورے په ټوله جزيره کبے وگرزیدل اؤ
هلته هغوی بریسوع نومه يو يهودی وموندو خوک چه

جائوگر وو او له خان نه ئے نبی جوړ کړے وو. (۷) هغه د سرکیوس پولوس گورنر ملگرے وو. گورنر یو هوښیار سرے وو. هغه برنبا او ساؤل رابلی وُو او د خدائے کلام اوریدل ئے ترے وغوښتل. (۸) خو جائوگر چه په یونانی کښے ورته ایلماس وائی، د دے مخالفت وکړو او دا کوشش ئے وو چه گورنر په عیسیٰ مسیح ایمان را نه وړی. (۹) خو ساؤل چه ورته پولوس هم وائی په رُوْحُ الْقُدُسْ معمور وو، په هغه ئے سترگے بنخه کړے، (۱۰) او ورته ئے ووئیل چه ”آئے د ابلیس زویه! د صداقت دُښمنه! آئے ټکه او له شرارت نه ږکه! آیا ته به د خدائے د نیغو لارو مخالفت کله هم نه پریردے؟ (۱۱) گوره! مالک به اوس تاله سزا درکړی، ته به رُوڼد شه او خه وخت پورے به ته د نمر ریا ونه وینے.“ بیا هغه دم د هغه په سترگو دوند او تیاره راغله او هغه لاسونه ټپول چه څوک مے د لاسه ونیسی او روان مے کړی. (۱۲) کله چه گورنر دا هر خه ولیدل نو ایمان ئے راوړلو او د مالک د تعلیم زیات اثر پرے وشو.

پولوس او برنبا د پیسیدیه په انطاکیه کښے

(۱۳) بیا پولوس او د هغه ملگری د پافوس نه رُخصت شول او د ابوبو په جهاز کښے پرگے ته لاړل چه په پمفولیه کښے ده. نو یوحنا ترے جدا شو او بیت المقدس ته واپس لاړو. (۱۴) د پرگے نه هغوی پیسیدیه انطاکیه ته خپل سفر جاری وساتلو. د سبت په ورځ هغوی عبادت خانے ته لاړل او کښیناستل. (۱۵) بیا چه د شریعت او نبیانو صحیفے ولوستلے شوے نو د عبادت خانے ذمه وارو کسانو هغوی

ته دا پیغام ولیبرلو چه ”ملگرو! که ستاسو خخه دَ خلقو دَ پاره
دَ تسلی خه کلام وی نو مونبر ته ئے واؤروی.“

①⑥ نو پولوس پاخیدو، په لاس ئے اشاره وکړه او داسے
وئیل ئے شروع کړل: ”ائے اسرائیلیانو او غیر یهودیانو!
تاسو چه دَ خدائے عبادت کوئ، زما خبره واؤری! ①⑦ دَ
بنی اسرائیلو خدائے زمونبر پلارونه نیکونه غوره کړل او دَ
دوئ نه ئے لوائے قوم جوړ کړو. کله چه هغوی بدستور په
مصر کبئے لکه مسافران اوسیدل نو دوئ ئے دَ مصر نه په
خپل لوائے قدرت راوویستل. ①⑧ او قریباً تر خلویستو کالو
پورے هغه په صحرا کبئے دَ دوئ چال چلن وزغملو. ①⑨
بیا هغه دَ کنعان په ملک کبئے چه اووه قومونه برباد کړل نو
دَ هغوی مزکه ئے خپلو خلقو له په میراث کبئے تر څلور
نیمو سوو کالو پورے ورکړه.

②① او دَ هغے نه پس ئے دَ سموئیل نبی تر زمانے پورے
قاضیان مقرر کړل. ②② بیا هغوی یو بادشاه وغوښتو، نو
خدائے دَ قیس زوئے ساؤل ورکړو چه دَ بنیامین دَ خیل نه
وو. هغه تر خلویستو کالو حکومت وکړو. ②③ بیا ئے هغه
لرے کړو او داؤد ئے دَ هغوی بادشاه جوړ کړو او هغه ته
ئے په دے ټکو خپله رضا ورکړه: ”ما دَ یشی زوئے داؤد دَ
خپل زړه په مطابق سرے وموندلو، هغه چه زما ټول
مقصودونه پوره کړی.“ ②④ دا هغه سرے دے دَ چا دَ نسل نه
چه خدائے دَ خپل قول په مطابق دَ اسرائیلو خلاصونکے
عیسی راویلرلو. ②⑤ او یحیی دَ عیسی دَ راتلو نه وړاندے دَ
بنی اسرائیلو ټولو خلقو ته وعظ وکړو چه توبه گار شی او

٢٥) اُو ڪلهه چه يحيى خپل دور پوره ڪاوو نو
 هغه ووييل چه زه هغه نه يم چه تاسو ميه گمان ڪوي، خو
 زما نه پس به هغه ڏوڪ راڻي چه زه هغه د پيزار د تسميه
 پرانستلو جوگه هم نه يم.

٢٦) زما ورونيو! تاسو چه د ابراهيم اولاد يئ اُو نور چه زمونڊ
 د خدائيه نه ويره ڪوي، مونڊ هغه خلق يو چه د خلاصون دا
 پيغام راته راليرليه شوي ديه! ٢٧) د بيت المقدس خلقو اُو
 مشرانو عيسيٰ ونه پيژندلو اُو نه ئيه د نبينانو په هغه ڪلام خان
 پوهه ڪرو ڪوم چه په هر سبت لوستليه ڪيري، اُو بيه شڪه
 هغوي د هغه د رد ڪولو پيشن ڪوي پوره ڪره. ٢٨) سره د
 ديه چه هغوي د هغه د مرگ د سزا د پاره خه بهانه ونه
 موندله خو بيا هم هغوي پيلاطوس ته ووييل چه هغه د قتل
 ڪري. ٢٩) ڪلهه چه هغوي هغه هر خه پوره ڪرل ڪوم چه د
 هغه په حقله په صحيفو ڪبسيه ليک وُو نو هغه ئيه د سولي نه
 راڪوز ڪرو اُو په قبر ڪبسيه ئيه ڪيسودلو. ٣٠) اُو خدائيه
 هغه له مپرو نه بيا ژونديه ڪرو. ٣١) اُو بيا چه ڪوم خلق د
 هغه سره د گليل نه بيت المقدس ته راغلي وُو، هغوي هغه تر
 ديرو ورخو پوريه وليدلو. هغوي اوس زمونڊ د قوم په
 مخڪبسيه د هغه گواهان ديه. ٣٢) اُو مونڊ دلته تاسو ته د
 زيڙي د اورولو د پاره راغلي يو چه خدائيه زمونڊ د پلارونو
 نيڪونو سره وعده ڪريه وه. ٣٣) خدائيه دا وعده زمونڊ د
 پاره چه مونڊ د هغوي اولاد يو، د عيسيٰ د مپرو نه بيا ژوندي
 ڪولو سره پوره ڪره لکه چه دا په دويم زبور ڪبسيه ليک ديه
 چه:

”تہ زما زوئے ئے، ما نن اظهار کرے.“

Ⓝ ۳۴) اؤ کله چه عیسیٰ ئے له مرو نه بیا راژوندے کرو چه دَ خاورے کیدو ساعت چرے پرے نۀ راخی نو خُدائے داسے ووئیل چه :

”زۀ به تاسو له دَ داؤد سره وعده کری شوی

پاک اؤ حقیقی نعمتونه درکرم.“

Ⓝ ۳۵) بیا دَ زبور په بل خائے کبنے داسے لیک دی چه :

”تہ به په خپل قدوس دَ خاورے کیدو ساعت را نه ولے.“

Ⓝ ۳۶) نو دا حقیقت دے چه کله چه داؤد په خپله پیرئ کبنے دَ خُدائے مرضی پوره کره نو هغه مړ شو اؤ دَ خپلو پلارونو نیکونو سره بنخ شو اؤ خاورے شو. Ⓝ ۳۷) مگر کوم کس چه خُدائے بیا ژوندے کرو په هغه دَ خاورے کیدو ساعت رانۀ غے. Ⓝ ۳۸) نو بیا آئے زما وروڼو! تاسو ضرور ځان پوهه کړئ چه دا دَ عیسیٰ په وسیله دَ گناھونو دَ معافئ بیان درته کیږی. Ⓝ ۳۹) اؤ هر څوک چه په عیسیٰ ایمان راوړی، دَ هغه په وسیله به ئے هره گناه معاف شی چه دَ موسیٰ په شریعت کبنے معاف کیدے نه شوه. Ⓝ ۴۰) نو بیا خبردار شی چه په تاسو دَ نبیانو په صحیفو کبنے لیکلے شوے هغه خبره را نۀ شی یعنې چه :

Ⓝ ۴۱) ”وگورئ تاسو چه سپک وایئ!

حیران شی اؤ خاورے شی!

حُكَّه چَه زَهُ سَتَاسو پَه وِرْخُو كِبِنِے دَاسِے كار كُوم

چَه كِه حُوك تَاسو تَه دَ هَغَهُ بِيَان وِكِرِي

نو هِيخ كَلَه بَه هَم پِرِے يِقِين وَنَهُ كِرِي!“

٤٢) كَلَه چَه پُولوس اُو بَرِنبا لَه عِبَادَت خَانِے نَه وِوتل نو

دوئِ تَه ئِے وِوئِيل چَه ”پَه رَاتْلُونِكِي سَبِت تَاسو بِيَا رَاشِيْ اُو

پَه دِے حَقْلَه مُونِبَر تَه كَلَام وَاوِرُوئِ.“ (٤٣) هَر كَلَه چَه گِنَه

خُورَه شُوه نو پِير يَهُودِيَان اُو دِيندَار نوِي يَهُودِيَان دَ پُولوس اُو

بَرِنبا سِرَه لَپِل اُو دوئِ وِرْتَه وِوئِيل چَه ”دَ خُدَائِے پَه فَضْل

قَائِم پَاتِے شِيْ.“

٤٤) اُو پَه بِل سَبِت تَقْرِيْباً تُول دَ بَشَار خَلْق دَ خُدَائِے كَلَام

اُو رِيدو تَه رَاغُونِدِ شُول. (٤٥) هَر كَلَه چَه يَهُودِيَانو دَا گِنَه وِلِيدَه

نو هَغُوئِ دَ حَسَد نَه وِسوزِيدِل اُو دَ پُولوس دَ خَبِرُو مُخَالِفَت

ئِے وِكِرُو اُو وِئِے كِنْخَلُو. (٤٦) اُو پُولوس اُو بَرِنبا پَه پَاگَه

وِوئِيل چَه ”دَا ضَرُورِي وَه چَه اُول دِ تَاسو تَه دَ خُدَائِے كَلَام

وَاوِرُولِے شِيْ، خُو تَاسو ئِے نَه قَبْلُوئِ اُو دَغَه شَان خِپِل

خَانُونَه دَ تِل عُمَرِي ژُونْدُون لَايِق نَه گِنِيْ، نو اوس مُونِبَر غِير

يَهُودو تَه حُو. (٤٧) حُكَّه چَه رِب مُونِبَر تَه دَا حُكْم رَاكِرِے دِے

چَه :

”مَاتَه دَ غِيرُو قَوْمُونو دَ پَارَه رِنَا مُقَرَّر كِرِے يِئِے

اُو دَ مَزَكِے تَر لِرِے حِدُونو پُورِے مِے

تَه دَ خَلَاصُون وَسِيلَه گِرْزُولِے يِئِے.“

٤٨) ڪلهه ڇهه غير يهوديانو دا واؤريدل نو ڀير خوشحاله شول
اؤ د مالڪ د ڪلام لوئي ئي وڪره او ڇوڪ ڇهه د تل عمرى
ژوندون د پاره ٽاڪلى شوى و، هغوى ايمان راؤرو.

٤٩) او په هغه ٽول وطن ڪنيسے د رب ڪلام خور شو. (٥٠)
خو يهوديانو دينداريے او عزتمنيے بنئيے او د بنار مشران
ولمسول، نو د پولوس او برنبا خلاف ئي لويه غوغا جوڙه
ڪره او هغوى ئي د علاقيے نه بهر وشرل. (٥١) نو هغوى د
خپلو پنيو نه د هغوى خلاف خاوره وڃنڍله او اڪونيوم ته
لاڀل. (٥٢) او د عيسى منونكى په خوشحاليے او له رُوح القدس
نه معمور شول.

په اڪونيوم ڪنيسے پولوس او برنبا

١٤ (١) او په اڪونيوم ڪنيسے هم پولوس او برنبا د
يهوديانو عبادت خانو ته لاڀل او داسے خبريے ئي وڪرليے
ڇهه ڀيرو يهوديانو او غير يهوديانو ايمان راؤرو. (٢) خو نه
منونكو يهوديانو د غير يهوديانو په زړونو ڪنيسے د عيسى د
منونكو خلاف نفرت پيدا ڪرو. (٣) او د ڀيريے مودے د پاره
پولوس او برنبا هلته پاتيے شول او د خدائيے په توڪل ئي په
ڍاڳهه او په زړه ورتيا ڪلام واؤرولو، او د مالڪ په خپل فضل
ئي د پيغام داسے مظاهره وڪره ڇهه د هغوى د لاسه ئي
ڀيريے معجزے او نخبسيے بنڪاره ڪرليے. (٤) او د بنار خلق
دوه ڀليے شول، ڄنيے د يهوديانو په طرف شول او ڄنيے د
رسولانو.

٥) خو چه غيرو يهوديانو او يهوديانو په يو خائے د بنار د حاکمانو سره داسے سازباز وکړو چه هغوی بے عزته کړی او سنگسار ئے کړی. ٦) نو هغوی خبر شول او د لوکاونیه بنارونو لستره او دربے ته او گیر چاپیر وطن ته ئے هجرت وکړو. ٧) او هلته ئے بدستور زیرے آورولو.

برنبا او پولوس په لستره کبښے

٨) په لستره کبښے يو شل سرپے وو چه پیدائشی گوډ وو او هیچرے د گرزیدلو جوگه نه وو. ٩) دغه سرپي د پولوس خبرے واؤریدلے او چه پولوس ورته خیر وکتل او پوهه شو چه هغه د جوړیدو د پاره ایمان لری، ١٠) نو هغه ورته په زوره ووئیل، ”په خپلو پښو نیغ ودریرہ!“ نو هغه په توپ وهلو سره پاڅیدلو او روان شو. ١١) کله چه خلقو د پولوس دا کار ولیدلو نو هغوی چغے کړے او په خپله مقامی لوکائونیه ژبه کبښے ئے ووئیل چه ”خدایان د انسانانو په شکل کبښے مونږ ته راگوز شوی دی!“ ١٢) او هغوی برنبا ته زیوس او پولوس ته هر میس ووئیل ځکه چه هغه کلام آؤرولو. ١٣) او د زیوس کاھن چه مناره ئے د بنار مخامخ وه، هغه دروازے ته غویئ او هارونه راؤړل او هغه او ټول خلق قربانی کولو ته تیار وو.

١٤) خو هر کله چه رسولانو یعنی برنبا او پولوس دا خبره واؤریده نو خپلے جامے ئے خیرے کړلے او خلقو ته ئے ورمندی کړے، ١٥) او چغے ئے کړے چه ”ائے سرپو! دا تاسو څه کوئ؟ مونږ خو ستاسو په شان بنی آدم یو! کوم

زیرے چہ مُونڊ تاسو ته آؤرُو دا تاسو ته وائی چہ دَ دے
 فضُولو خیزُونو نه ژوندی خُدائے ته راوگرزئ چا چہ آسمان
 آؤ مزکہ آؤ سمندر آؤ هر خُہ چہ په کبَسے دی، پیدا کړل. (۱۶)
 یعنې په تیرو پیږیو کبَسے هغه ټول قومونه ئے په خپله لار
 چلند ته پریښودل. (۱۷) خو بیا هم هغه تاسو دَ خپل ځان په
 حقله ناخبره نه یئ ساتلی، هغه چہ دربانده دا مهربانی کوی
 چہ دَ آسمان نه دربانده باران وروی آؤ دَ موسم دَ فصلُونو
 نه خوراک درکوی آؤ ستاسو زړونه خوشحالی. (۱۸) په
 دے خبرو رسولانو پیر په مُشکله خلق دَ ځان دَ پاره دَ قُربانئ
 کولو نه منع کړل.

(۱۹) بیا له اَنطاکیه آؤ اِکونیوم نه یهودیان هغه ځائے ته راغلل
 آؤ خلق ئے ځان ته راواړول. هغوی پلوس سنگسار کړو آؤ
 خیال ئے دا وو چہ مړ دے، نو دَ ښار نه بهر ئے راکښلو.
 (۲۰) خو عیسیٰ مَنونکی دَ هغه نه راتاؤ شول، نو هغه پاخیدو
 آؤ ښار ته دَ ننه لاړو آؤ په بله ورځ دَ برنبا سره دِریے ته لاړو.

دَ شام اَنطاکیه ته واپس تلل

(۲۱) په دِریے کبَسے ئے چہ زیرے واؤرولو آؤ پیرو خلقو
 ایمان راؤړو نو هغوی لستره ته، بیا اِکونیوم ته آؤ بیا اَنطاکیه
 ته بیرته لاړل. (۲۲) چا چہ ایمان راؤړے وو، دَ هغو زړه ئے
 مَظبُوطولو. زړه ور کول ئے چہ په خپل ایمان ټینگ پاتے
 شی آؤ هغوی ته ئے خبردارے ورکړو چہ دَ خُدائے بادشاهئ
 ته دَ داخلیدو دَ پاره به مُونډ پیر تکلیفونه زغمو. (۲۳) هغوی په
 هر جماعت کبَسے مشران ورته مُقرر کړل، نو په روژه آؤ دُعا
 ئے هغوی هغه مالک ته وسپارل په چا چہ ئے ایمان راوړے

۲۴) بیا پولوس اُو برنبا له پیسیدیه نه تیر شول اُو پمفولیه ته راغلل. ۲۵) اُو چه هغوی په پرگه کبسه کلام واؤرولو نو لاندے اِطالیه ته لاپل. ۲۶) اُو له دے خائے نه انطاکیه ته د اوبو په جهاز کبسه لاپل چرته چه هغوی د خدائے فضل ته وسپارلے شول چه هغه کار وکړی کوم چه ئے اوس کړے وو.

۲۷) کله چه هغوی راورسیدل اُو جماعت ئے جمع کړلو، نو د هغه هر خه نه ئے خبر کړل چه خدائے د دوی په وسیله کړی وو، اُو چه خنگه هغه غیر یهودیانو ته د ایمان د راپو دروازے خلاصے کړے وے. ۲۸) اُو هغوی هلته تر ډیر وخت پورے د عیسیٰ منونکو سره پاتے شول.

په بیت المقدس کبسه غونډه

۱۵) ۱) بیا خنے کسان چه له یهودیه نه راغلی وو اُو عیسیٰ منونکو ته ئے دا تعلیم شروع کړو چه ”که تاسو د موسیٰ د شریعت په مطابق سنت نه شی نو خلاصون نه شی موندلے.“ ۲) په دے د هغوی سره د پولوس اُو برنبا ډیر سخت بحث وشو اُو دا فیصله وشوه چه دوی دوه اُو خنے نور د انطاکیانو نه د بیت المقدس ته لاپل شی چه دا مسئله د رسولانو اُو نورو مشرانو په وړاندے پیش کړی.

۳) جماعت په خپله د هغوی د تلو بندوبست وکړو اُو رخصت ئے کړل اُو په فینیکے اُو سامریه ور تیر شول اُو په

لاره ئے دَ غیر یھودیانو دَ ایمان راؤرو خبرے کولے، نو پہ
 دے خبره هلته اوسیدونکی دَ عیسیٰ منونکی پیر خوشحالہ
 شول. ﴿۴﴾ کله چه هغوی بیتُ المُقدس ته ورسیدل نو دَ
 جماعت رسُولانو اؤ مشرانو ورته تود هرکلے ووے اؤ بیا
 ئے دَ هغه خُہ نه چه خُدائے ورسره کړی وؤ، خبر کړل. ﴿۵﴾
 بیا دَ فریسیانو دَ فرقے خُہ کسان چه ایمان ئے راوړے وو،
 وړاندے راغلل اؤ وئے وئیل چه ”ضروری دی چه هغوی
 سُنْت شی اؤ دَ موسیٰ دَ شریعت پابندی وشی.“

﴿۶﴾ رسُولانو اؤ مشرانو په دے خبره دَ بحث دَ پارہ غونډه
 وکړه. ﴿۷﴾ اؤ دَ یو اورد بحث نه پس پطروس پاخیدو اؤ
 هغوی ته مخاطب شو اؤ وئے وئیل چه ”ائے زما وروڼو!
 تاسو په خپله خبر یئ چه په اولو ورخو کبڼے خُدائے په
 تاسو کبڼے زه دے ته غوره کړم چه غیر یھودیان زما په خُله
 دَ زیری کلام واوری اؤ ایمان پرے راوړی. ﴿۸﴾ اؤ خُدائے
 چه ورته دَ خلقو نیت معلوم دے، هغه په خپله مهربانی هغوی
 په رُوحُ القُدس داسے معمور کړل لکه چه مونږ ئے معمور
 کړی وؤ. ﴿۹﴾ هغه په هغوی کبڼے اؤ په مونږ کبڼے خُہ فرق
 ونه کړو ځکه خو خُدائے دَ هغوی دَ ایمان راوړلو په وجه دَ
 هغوی زړونه پاک کړل. ﴿۱۰﴾ نو بیا تاسو اوس خُدائے ولے
 راپاروی اؤ دَ دے عیسیٰ منونکو په اوږو داسے جغ ولے
 ږدی چه نه خو مونږ اؤ نه زمونږ پلارونو نیکونو پورته کولے
 شو؟ ﴿۱۱﴾ نه! زمونږ دا عقیده ده چه مونږ دَ مالک عیسیٰ دَ
 فضل په وسیله خلاصون موندلے دے اؤ دغسے دوی هم.“

﴿۱۲﴾ په دے ټوله غونډه چپه شوه اؤ برنبا اؤ پولوس ته ئے

غور کینسوو چا چه هغه نخبسه اُو مُعجزے بیان کرے چه دَ دوئ په وسیله خُدائے په غیر یهودیانو کبسه بنکاره کرے. (۱۳) هغوی چه خبرے بس کرے نو یعقوب ووئیل چه ”ائے زما دوستانو! ما ته غور کپردی. (۱۴) شمعون وئیلی دی چه خُدائے خنگه په اول خُل دَ غیر یهودیانو نه داسے خلق خوبس کرل چه یو اُمت دَ خپل نُوم دَ پاره ترے نه جوړ کړی. (۱۵) اُو دا دَ نبیانو دَ کلام سره هم مُطابقت خوری لکه چه صحیفے وائی :

(۱۶) ”د هغے نه پس به زه بیرته راوگرزم

اُو د داؤد نریدلے کور به بیا آباد کړم،

د هغه کنډرونه به ساز کړم

(۱۷) د دے د پاره چه نور انسانان،

یعنے غیر یهودیان زما لئون وکړی

خوک چه ما بللی اُو خپل کړی دی.

(۱۸) خُدائے داسے وائی، هغه چه دغه کارونه کوی

چه د صدو راسے معلوم دی.“

(۱۹) د دے د پاره زما فیصله دا ده چه مونږ به په غیر

یهودیانو قومونو چه خُدائے ته راگرزی، په هغوی سختے

پابندی ونه لگوو، (۲۰) بلکه په لیکلو ورته هدایت وکړو چه

بتانو ته پیش کرے نذرانے خیزونه اُو حرامکاری اُو د خپه

شوی غوبنې نه او د وينې نه ځان وساتئ. ﴿٢١﴾ ځکه چه د پخواني زمانې نه په هر ښار کښې داسې کسان شته چه د موسي شريعت آوري او کوم چه په هر سبت په عبادت خانو کښې لوستلې کيږي.

د غونډې جواب

﴿٢٢﴾ بيا رسولانو او مشرانو د ټول جماعت په مصلحت دا فيصله وکړه چه نمائنده گان خوبښ کړي او هغوي انطاكيه ته د پولوس او برنبا سره واستوي. هغوي په خپلو کښې يهوداه چه برسبا ورته وائي، او سيلاس چه په هغوي کښې ډير عزتمن وو، غوره کړل. ﴿٢٣﴾ او دا خط ئې د رسولو د پاره ورکړو:

٣٠ نو دغه شان دوي رخصت کړې شول او انطاكيه ته لاړل. هلته هغوي جماعت يو ځائې جمع کړو او خط ئې ورله ورکړو. ٣١ هر کله چه هغه ولوستلې شو نو هغوي ټول د دې تسلي په وجه خوشحاله شول. ٣٢ او يهوداه او سيلاس چه په خپله هم نبیان وو، هغوي ته ئې ډير نصيحت وکړو او زړونه ئې ورته ټينگ او مضبوط کړل. ٣٣ او هلته د څه وخت تيرولو نه پس له هغه ورويو نه په خير سره خپلو استوونکو ته واپس لاړل. ٣٤ سيلاس هلته د پاتې کيدو فيصله وکړه. ٣٥ خو پولوس او برنبا په انطاكيه کښې پاتې شول او هلته ئې د ډيرو نورو سره د مالک کلام اورولو او تعليم ئې ورکولو.

دَ پولوس اَو دَ برنبا جُدائی

۳۶ نو خُو ورخے پس پولوس برنبا ته ووئیل چه ”آیا مُونِر ته واپس کیدل نَه دی په کار چه په مُختلفو بناؤونو کبَسے خپل هغه وروپه وگورُو چه خنگه دی چه مُونِر ورته دَ مالک کلام آورولے وو؟“ ۳۷ دَ برنبا دا خواهش وو چه یوحنا چه ورته مرقوس وائی دَ خَان سره بوزی. ۳۸ خو پولوس دا مناسب نَه گپل چه هغه دَ خَان سره ملگرے کری خُکَه چه یوحنا دوی په پمفولیه کبَسے پریشولی وُو اَو دَ دوی سره په کار کبَسے ملگرتیا نَه وه کرے. ۳۹ بیا دَ دوی په مینخ کبَسے جگره دومره سخته شوه چه هغوی دَ یو بل نه جُدا شول اَو برنبا مرقوس دَ خَان سره کرو اَو دَ اویو په جهاز کبَسے قبرص ته روان شو. ۴۰ خو پولوس سیلاس خوبس کرو اَو هغه په خپل سفر روان شو. دَ عیسیٰ مُونکو هغه دَ رب فضل ته وسپارلو. ۴۱ اَو په شام اَو کلکیه ورتیر شو اَو جماعتونه ئے مضبوط کرل.

دَ پولوس اَو سیلاس سره دَ تیموتیوس ملگرتیا

۱۶ (۱) پولوس دِربے اَو لستره ته ورسیدو. هلته تیموتیوس نومه ایماندار سپرے وو چه مور ئے یهودی وه اَو دَ عیسیٰ مُونکے وه خو پلار ئے یونانی وو. (۲) هغه دَ لستره اَو اِکونیوم په عیسیٰ مُونکو کبَسے پیر نیک نام وو. (۳) اَو پولوس چه دَ هغه خائے نه روانیدو نو دَ تیموتیوس بوتلل ئے دَ خَان سره خوبس کرل. نو هغه ئے دَ خَان سره کرو اَو په هغه علاقه کبَسے چه کوم یهودیان اوسیدل، دَ

هغویٰ پہ وجہ ئے سنت کپرو حُکھہ چہ هغویٰ ته معلومه وه
 چه د هغه پلار یونانی وو. (۴) اؤ چه هغویٰ د یوے بنارئے
 نه بلے بنارئے ته تلل نو هغه فرمائونه چه رسؤلانو اؤ مشرانو
 پرے په بیت المقدس کبے فیصله کرے وه، خلقو ته حواله
 کول چه عمل پرے وکری. (۵) اؤ دغه شان ورغ تر ورغ
 جماعتونه په ایمان مضبوطیدل اؤ په شمار کبے زیاتیدل.

د مکدونی سری په حقله د پولوس رویا

(۶) اؤ هغویٰ د فروگیه اؤ گلتيه په علاقو تیر شول حُکھه چه
 رُوح القدس هغویٰ د ایشیا په صوبه کبے د کلام آورولو نه
 منع کری وؤ. (۷) اؤ کله چه هغویٰ د موسیه برید ته
 ورسیدل نو هغویٰ کوشش وکړو چه بتونیه ته ننوزی خو د
 عیسی رُوح پرے نه بنودل. (۸) نو هغویٰ په موسیه تیر شول
 اؤ ترواس ته ورسیدل. (۹) اؤ د شپے پولوس رویا ولیده چه
 یو مکدونی سرے ولاړ دے اؤ دا خواست ورته کوی چه
 ”مکدونیه ته راپورے وزه اؤ زمونږ مدد وکړه!“ (۱۰) اؤ چه دا
 رویا ئے ولیده نو مونږ سمدستی کوشش وکړو چه مکدونیه
 ته لاړ شو. مونږ ته داسے بنکاریدله لکه چه خدائے راته
 وئیلی وی چه هغویٰ ته زیرے واؤروو.

د لدیه په مسیح ایمان راوړل

(۱۱) نو مونږ له ترواس نه د اوبو په جهاز کبے سواره شوو
 اؤ نیغ ساموتراکے ته لاړلو اؤ په بله ورغ نیاپولیس ته، (۱۲)
 اؤ د هغه خائے نه فیلیپی ته چه د مکدونیه په ضلع کبے
 لوائے بنار دے اؤ درومیانو چاؤئی هم ده. دلته مونږ خو

ورڻي تيرے ڪرے. (۱۳) اُو د سبت په ورڻ مُونر د بشار د دروازے نه بهر د سيند غاڙے ته لاڙو چرته چه زمُونر خيال وو چه د عبادت خائے به وي، اُو کبينا ستلُو اُو هلته راجمع شوُو بنڄو سره مو خبرے وڪرے. (۱۴) په هغوي کبني د يوءِ نوم لديه وو چه د قيمتي اُودي رنگ جامو سوداگره وه اُو د تواتيره د بشار اوسيدونڪے وه چه د خدائے عبادت به ئے ڪاوو. مالڪ د هغے زڙه پراستو اُو هغے د پولوس ڪلام قبول ڪرو. (۱۵) اُو هغے ته سره د هغے د خاندان بيتسمه ورڪرے شوه. نو بيا هغے مُونر ته ووييل چه ”که تاسو ما د مالڪ ايمانداره گئي نو زه درته خواست ڪوم چه راشي اُو زما په ڪور کبني ديره شي.“ اُو هغے مُونر ته تاڪيد وڪرو.

د فيليبي په قيد خانه کبني

(۱۶) يوه ورڻ چه مُونر د عبادت خائے ته په لاره تلُو نو مُونر يوه وينځه وليده چه پرے د غيبو وييلو رُوح ناست وو اُو خپلو مالڪانو له به ئے په غيب وييلو پيرے پيسے گٽلے. (۱۷) هغه په پولوس اُو مُونر پيسے راتله اُو چغے به ئے وهلے، ”دا د رب الاعليٰ غلامان دي اُو تاسو ته د خلاصون لار بني!“ (۱۸) هغے دغه شان هره ورڻ ڪول تر دے چه د پولوس نه نور زغم ونه شو. هغه رُوح ته مخ ورواږولو اُو وئے وييل چه ”زه تا ته حُڪم درڪوم چه د عيسيٰ مسيح په نوم د دے نه بهر راوزه!“ اُو هغه په هغه ساعت هم هلته ترے نه راووتو. (۱۹) هر ڪله چه د جيني مالڪانو وڪتل چه د دوي د گٽے اُميد ختم شو نو هغوي پولوس اُو سيلاس ونيول اُو په راکبيلو ئے د بازار چوڪ ته حاڪمانو ته راوستل. (۲۰) اُو

دوئ ئے مُنصفانو ته پيش کړل او وئے وئيل چه ”دا سړی
 زموږ په ښار کښے گړپر پيدا کوی بلکه دوئ يهوديان دی.
 ۲۱) دوئ د هغه رسمونو تعليم ورکوی کوم چه موږ روميانو
 ته منل او پرے عمل کول منع دی.“

۲۲) او گڼے پرے حمله وکړه او مُنصفانو د پولوس او
 سيلاس جامے وشلولے او په کروړو وهلو حُکم ئے پرے
 وکړو. ۲۳) چه ښه ئے ووهل نو بيا ئے دوئ قيد خانے ته
 واچول او داروغه ته ئے حُکم وکړو چه هغوی د نظر د
 لاندے ساتی. ۲۴) د دے حُکم په مطابق هغه هغوی په قيد
 خانه کښے واچول او د هغوی پښے ئے په کُنده کښے
 ورکړلے.

۲۵) خو تقريباً په نيمه شپه کښے چه پولوس او سيلاس
 خپله دُعا کوله او د خُدائے ثنا ئے وئيله او نورو قيديانو ورته
 غوږ ايښے وو، ۲۶) چه ناڅاپی داسے سخته زلزله راغله چه
 د قيد خانے بنيادونه ئے وخوځول. ټولے دروازے خلاصے
 شوے او د ټولو قيديانو بېرئ پرانستلے شوے. ۲۷) خو چه
 داروغه له خوب نه راويښ شو او د قيد خانے دروازے ئے
 خلاصے وليدلے نو دا خيال ئے وکړو چه قيديان به
 تبتيديلی وی، او خپله توره ئے راويستله چه ځان ووژنی.
 ۲۸) خو پولوس چغے کړلے چه ”ځان ته څه نقصان مه
 رسوه ولے چه موږ ټول دلته يو!“

۲۹) نو داروغه رڼا راوغوښتله، ورمندے ئے کړے او د
 پولوس او سيلاس په وړاندے په مزکه پړيوتو او د ويرے نه
 ريډلو. ۳۰) بيا هغه هغوی رابهر کړل او وئے وئيل چه ”آئے

صاحبانو! زهٔ څهٔ وکړم چه خلاصون حاصل کړم؟“

۳۱) هغوی وویل چه ”په مالک عیسی باندے ایمان راوړه او تہ او ستا کورنئ به خلاصون ومومی.“ ۳۲) بیا هغوی د مالک کلام هغهٔ ته او د هغهٔ د کور ټولو خلقو ته واوړولو. ۳۳) نو د شپے په هم هغه ساعت هغهٔ هغوی بوتلل او د هغوی پرهرونه ئے ووينځل، او په هغه پسه سمدستی هغهٔ ته او د هغهٔ د کور ټولو خلقو ته بپتسمه ورکړے شوه. ۳۴) هغهٔ هغوی خپل کور ته راوستل او خوراک ئے ورته کيښودو او سره د ټولے کورنئ ئے ډیره بنادی وکړله ځکه چه هغوی په خدائے ایمان راوړے وو.

۳۵) کله چه ورځ شوه نو مُنصفانو حاکمانو ته هدایت وکړو چه ”ورشئ او هغه سړی پرېږدئ چه لاړ شی.“ ۳۶) نو داروغه پولوس ته دا خبره وررسوله چه ”مُنصفانو دا خبر را استولے دے چه تاسو او سیلاس به خلاصولے شی، نو اوس تاسو په آزادئ تلے شی او په خیر لاړ شی.“

۳۷) خو پولوس حاکمانو ته وویل چه ”هغوی مونږ د خلقو په وړاندے په کروړو ووهلو سره د دے چه مونږ رومیان یو او هیڅ قصور مونہ دے کړے. هغوی مونږ قید خانے ته واچولو او اوس مو دوی په پته وباسی څه؟ نه! په کار دی چه دوی د په خپله راشی او مونږ د بهر وباسی.“

۳۸) حاکمانو د دوی دا خبره مُنصفانو ته ورسوله. مُنصفانو چه واوړیدل چه پولوس او سیلاس رومیان دی نو وویریدل او راغلل او د هغوی نه ئے معافی وغوښتله، بیا هغوی

ورسره تر بهره جلب وکړو اؤ مَنت ئے ورته وکړو چه دَ بِنار نه لار شئ. (۴۰) اؤ چه دَ قید خانے نه راووتل نو هغوی دَ لدیه کور ته لارل اؤ هلته ئے دَ عیسیٰ مَنونکو ملگرو سره ولیدل اؤ دَ تسلی خبرے ئے ورته وکړلے اؤ بیا ترے روان شول.

په تسالونیکه کبسے شور زوږ

۱۷ (۱) بیا پولوس اؤ سیلاس په امفیپولیس اؤ په اپولونیه ورتیر شول اؤ تسالونیکه ته ورغلل چرته چه دَ یهودیانو عبادت خانه وه. (۲) اؤ پولوس دَ خپل عادت په مطابق دَ هغوی غونډے ته ورغے اؤ تر دریو سبتونو پورے ئے دَ هغوی سره بحثونه وکړل. (۳) دَ صحیفو دَ لیک مثالونه ئے بیان کړل اؤ تشریح ئے ورته وکړه چه مسیح به تکلیفونه خامخا وزغمی اؤ دَ مرو نه به بیا ژوندے راپاخی. اؤ هغه ووئیل چه ”کوم عیسیٰ چه زه تاسو ته بیانوم، هم هغه مسیح دے.“ (۴) په هغوی کبسے ځنے قائل شول اؤ دَ پولوس اؤ سیلاس سره ملگری شول اؤ دغه شان دَ دیندارو یونانیانو کافی تعداد اؤ پیرے عزتمنے بنځے هم قائلے شوے.

(۵) خو یهودیانو دَ حسد له کبله څه بازاری بدمعاشان دَ ځان سره کړل، گڼه ئے جوړه کړه اؤ په بِنار کبسے په شور زوږ لگیا شول. هغوی دَ یاسون کور راگیر کړو چه پولوس اؤ سیلاس دَ بِنار ئے عامو خلقو ته راوباسی. (۶) خو چه هغوی ئے ونه موندل نو یاسون اؤ ځنے نور دَ جماعت ممبران ئے مُنصفانو ته په راکښلو راوړاندے کړل اؤ چغے ئے کړے چه ”کومو کسانو چه په ټوله دُنیا کبسے تکلیف

راخور کپے دے اوس دلته راغلی دی، (۷) اؤ یاسون هغوی دَ خان سره میلمانه کپی دی. هغوی ٲول دَ قیصر قانُون ماتوی اؤ وائی چه یو بادشاه بل دے یعنے عیسیٰ. (۸) په دے خبرو په گنه کبے غوزغوزی جوړ شو اؤ په مُنصافانو هم اثر وشو. (۹) نو هغوی دَ یاسون اؤ نورو نه ضمانت واخستلو اؤ پرے ئے بنودل.

رسولان په بیریه کبے

(۱۰) نو څه وخت چه تیاره شوه نو دینی وروڼو پولوس اؤ سیلاس بیریه ته واستول. هلته چه ورسیدل نو دَ یهودیانو یوے عبادت خانه ته لاړل. (۱۱) دَ دے څائے یهودیان دَ تسالونیکیه دَ یهودیانو نه اشراف وؤ، ولے چه هغوی کلام پیر په اِخلاص قبول کړو اؤ هره ورځ به ئے صحیفے لوستلے چه وگوری چه دا هم دغسے دی لکه چه دوی وائی. (۱۲) نو ځکه په هغوی کبے پیرو ایمان راؤړو اؤ دغه شان پیرو یونانیانو عزتمنو بنځو اؤ سړو هم ایمان راؤړو. (۱۳) خو چه دَ تسالونیکیه یهودیانو ته دا معلومه شوه چه پولوس په بیریه کبے دَ څدائے کلام بیانوی نو هغوی هلته راغلل چه پیر خلق راوپاروی اؤ پریشانه ئے کړی. (۱۴) نو دینی وروڼو پولوس سمدستی دَ ساحل غاړے ته لاندے ولیږلو. په دے دؤران کبے سیلاس اؤ تیموتیوس دواړه وروستو پاتے شول. (۱۵) نو دَ پولوس بدرگے هغه اتینیه ته راواستول اؤ په واپسی کبے ئے سیلاس اؤ تیموتیوس ته دا حکم راؤړو چه څومره زر چه کیدے شی ما له دَ خان راورسوی.

پولوس په اتینیه کبسه

١٦٤ بیا چه پولوس په اتینیه کبسه د هغوی په انتظار وو نو زړه ئه په دے خبره پیر غمژن شو چه ښار ئه له بتانو نه پک ولیدلو. ١٦٧ نو هغه به په عبادت خانو کبسه د یهودیانو او یونانیانو سره بحثونه کول او دغسه به ئه د ښار په چوکونو کبسه هره ورځ د تلونکو راتلونکو سره کول. ١٦٨ او ځنې ایپکوری او ستوئیکی فلسفیانو ورسره بحث کولو او ځنو ووئیل چه ”دا دروغژن باتور څه وئیل غواړی؟“ او نورو ووئیل چه ”معلومپیری داسه چه د غیر خدایانو بحث کوی.“ او دا ئه ځکه ووئیل چه هغه د عیسی او د قیامت زیرے آورولو. ١٦٩ نو هغوی ونيولو او د اریوپاگوس عدالت ته ئه راوړاندے کړو او ورته ئه ووئیل چه ”دا کوم نوے تعلیم چه ته ورکوی، مونږ په دے پوهولے شے څه؟“ او ته داسه خبرے راوړاندے کوی چه هغه مونږ ته نا آشنا معلومپیری او مونږ په دے ځانونه خبرول غواړو.“ ١٧١ او اتینیانو او د هغه ځائے غیرو خلقو سره د وخت تیروولو نه سیوا د نورو تازه واقعاتو د اوریدو نه نور څه بل کار نه وو.

١٧٢ نو بیا پولوس د اریوپاگوس د عدالت د وړاندے ودریدو او وئے ووئیل چه ”ائے اتینیانو! زه وینم چه هر هغه څیز چه د مذهب سره تعلق لری نو تاسو د حد نه زیات سرگرم یئ. ١٧٣ ځکه هر کله چه ما ستاسو د عبادت د څیزونو ننداره کوله نو ما د نورو څیزونو سره یوه قربانگاه ولیده چه دا پرے د پاسه لیک و و چه، د یو نامعلوم خدائے د پاره. تاسو چه د کوم څیز عبادت کوی د هغه درته پته نشته، هم دغه

خيز زه درته بيانوم. (۲۴) هغه خدائے چه دنيا ئے پيدا کره او
 په کبئے ئے هر خيز هم پيدا کړو، هم هغه د آسمان او د
 مزکے مالک دے او هغه د بنی آدمو د لاسه جوړ شوو
 خایونو کبئے نه اوسپری. (۲۵) هغه د بنی آدم د خه خيز
 محتاج نه دے چه د بنی آدم د لاسه خدمت آخلی، بلکه هغه په
 خپله ټول کائينات له ژوند او ساه او نور خيزونه ورکوی.
 (۲۶) هغه د دنيا ټول قومونه د يو نسل نه پيدا کړل چه د ټولے
 دنيا په مخ اوسپری. هغه د هغوی ميعادونه او د استوگنې
 حدونه مقرر کړل، (۲۷) د دے د پاره چه د خدائے لټون
 وکړی او شايد چه په لټولو ئے بيا مومی. بے شکه چه هغه
 له مونږ هيجا نه لرے نه دے. (۲۸) ولے چه زمونږ د ژوندون
 حرکت او شته والے په هغه کبئے دے. لکه چه ستاسو
 خپلو خنو شاعرانو وئیلی دی، مونږ هم د هغه د نسل نه یو.

(۲۹) که مونږ د خدائے د نسل نه یو نو بيا مونږ ته دا گمان
 کول مناسب نه دی چه گنی د خدائے ذات داسے دے لکه
 سره زر، سپین زریا کانیے چه بنی آدم ئے په خپله پوهه او
 هنر سره تراشی. (۳۰) تر څو چه د ناپوهی د وخت تعلق وو نو
 خدائے خان پرے نا عرض کړے وو خو اوس هغه هر چرته
 ټولو بنی آدمو له حکم ورکوی چه توبه گار شی. (۳۱) ځکه
 چه هغه یوه ورغ مقررہ کړے ده چه هغه به د دنيا عدالت په
 صحیح صداقت سره د یو داسے سړی په وسیله وکړی چه
 هغه غوره کړے دے او دغه شان ئے هر چا ته ثابتہ کړه چه
 هغه ئے له مړو نه بيا راژوندے کړو!

(۳۲) کله چه هغوی د مړو نه د راژوندی کولو خبرے

واؤریدلے نو ځنو ورپورے توقے وکړے اؤ ځنو ووئیل چه
 ”په دے حقله به مُونر له تا نه بیا خبرے واؤرو.“ (۳۳) اؤ دغه
 شان پولوس د گنې د مینځ نه ووتو. (۳۴) خو یو څو کسان
 ورسره شول اؤ ایمان ئے راؤرو چه په هغو کبښے یو
 دیونیسیوس د اریوپاگوس د عدالت غږے هم وو اؤ ورسره د
 مریس نومے یوه ښځه اؤ ځنې نور کسان هم وؤ.

په کورنتوس ښار کبښے پولوس

۱۸ (۱) د دے نه پولوس له اتینیه نه روان شو اؤ
 کورنتوس ته لاړو. (۲) هلته هغه په اکوله نومے یهودی پېښ
 شو چه د اصل نه د پونطوس وو اؤ د ښځے نوم ئے پرسکله
 وو. هغه تازه تازه له اِتلی نه راغله وو ځکه چه هلته قیصر
 کلودیوس دا حکم کړے وو چه ټول یهودیان د له روم نه
 ووزی. پولوس هغو ته ورغے، (۳) اؤ د هغو سره ځکه دیره
 شو چه د هغه کسب هم هغه وو. نو هغه دواړو په شریکه کار
 شروع کړو اؤ هغوی تمبوان جوړول. (۴) هغه به د یهودیانو
 په عبادت خانے کبښے هم د هر سبت په ورځ بحث کولو اؤ
 دا کوشش ئے کولو چه یهودیان اؤ یونانیان قائل کړی.

(۵) بیا سیلاس اؤ تیموتیوس له مکدونیه نه راغلل اؤ پولوس
 یهودیانو ته په گواهی ور کولو کبښے بیخی بوخت وو اؤ وئیل
 ئے چه عیسی هم مسیح دے. (۶) خو کله چه هغوی
 مخالفت وکړو اؤ بد رد ئے ورته ووئیل نو هغه خپلے جامے
 وڅنډلے اؤ هغوی ته ئے ووئیل چه ”ستاسو خون ستاسو په
 غاړه، زه ترے پاک یم. نو زه اوس غیر یهودیانو ته ځم.“ (۷)

د دے وئیلو سره هغه روان شو او د تیطیوس یوستوس
نومے یو غیر یهودی سړی کورته ورغے چا چه د خدائے
عبادت کولو او د عبادت خانے سره جخت اوسیدلو. (۸)

او د عبادت خانے سردار کرسپوس د خپل ټول کور سره په
مالک ایمان راوړو او پیرو کورنتیانو هم واوړیدل، ایمان ئے
راوړو او بیتسمه ورکړے شوه.

(۹) او یوه شپه پولوس ته مالک په رویا کبښے ووئیل چه
”ویربره مه، خپل تبلیغ جاری ساته او خاموشه کپړه مه، (۱۰)
ځکه چه زه درسره یم. هیڅوک به دربانده د نقصان رسولو
د پاره حمله ونه کړی ځکه چه په دے ښار کبښے پیر داسے
خلق شته چه زما دی.“ (۱۱) نو هغه اتلس میاشتے هلته پاتے
شو او هغه خلقو ته به ئے د خدائے د کلام تعلیم ور کاوو.

(۱۲) خو کله چه گلیو د اخیه حاکم وو نو یهودیان په یو زړه
په پولوس راټول شول او عدالت ته ئے بوتلو. (۱۳) او هغوی
ووئیل چه ”دا سړے د شریعت نه خلاف خلق د خدائے
عبادت ته را اړوی!“

(۱۴) خو چه پولوس جواب ورکولو نو په دے کبښے گلیو
هغوی ته ووئیل چه ”که چرے دا خبره د جرم یا د شرارت
وی نو یهودیانو! ستاسو خبره به مے په سپر سره سینه اوړیدلے
وه. (۱۵) خو که دا ستاسو یهودیانو د لفظونو، نومونو او د
شریعت خبرے دی نو بیا تاسو په خپله ورسره پوهه شی، زه
په داسے خبرو کبښے د منصف جوړیدلو خواهش نه لرم.“
(۱۶) او بیا هغه هغوی له عدالت نه وشړل. (۱۷) بیا عامو
خلقو سوستینس راونیولو څوک چه د عبادت خانے سردار

وو اُو هغه ئے دَ عدالت په وړاندے بنه ووهلو. اُو په دے
تولو خبرو کبے گلیو هیخ غم غرض ونه لرلو.

د پولوس اَنطاکیه ته واپس تلل

١٨ پولوس د خه وخت د پاره هلته پاتے شو اُو بیا ئے د
هغه خائے د دینی ورونیو نه رخصت واخستو اُو د اوبو په
جهاز کبے شام ته روان شو اُو ورسره پرسکله اُو اکوله هم
وو. نو په کنخریه کبے هغه خپل سر وخریلو خکه چه هغه
منبسته کړے وه. ١٩ هر کله چه هغوی افسوس ته ورسیدل
نو پولوس له پرسله اُو اکوله نه جدا شو اُو یوه ورخے
عبادت خانے ته لاړو اُو هلته ئے د یهودیانو سره بحث
وکړو. ٢٠ هغوی ورته د خه وخت د پاره د پاتے کیدو
ووتیل خو هغه انکار وکړو. ٢١ اُو د افسوس د خلقو نه ئے
په دے وینا رخصت واخستلو چه ”که د خدائے رضا وی نو
زه به بیا بیرته راشم“ اُو د افسوس نه راوان شو.

٢٢ بیا چه په قیصریه کبے د جهاز نه کوز شو نو هغه بیت
المقدس ته لاړو د جماعت د خلقو د سلام د پاره اُو بیا
انطاکیه ته لاړو. ٢٣ اُو چه هلته د خه وخت تیرولو نه پس
هغه بیا په سفر روان شو اُو د گلتيه اُو فروگيه په وطن کبے
وگرزیدو اُو د تولو نوو مريدانو زړونه ئے مضبوط کړل.

په افسوس کبے د اپولوس وعظ

٢٤ بیا اپولوس نومے یو یهودی چه د اصله د اسکندریه وو،
افسوس ته راغے. هغه یو بنه مقرر اُو د کتاب مقدس د کلام

بنهٔ عالم وو. (٢٥) هغهٔ د مالک د لارے تعليم حاصل کړے وو او په رُوحانی جوش سره ئے خبرے کولے او د عیسیٰ په حقله ئے صفا صفا تعليم ورکولو. سره د دے هغهٔ ته تش د یحییٰ بیتسمه معلومه وه. (٢٦) هغهٔ په عبادت خانے کبښے په زړه ورتیا سره خبرے شروع کړے. چرته چه پرسکله او اکوله د هغهٔ خبرے واؤریدلے نو هغوی هغه د خان سره کړو او د خدائے لار ئے ورته په پوره تفصیل سره بیان کړه. (٢٧) او کله چه اپولوس وغوښتل چه اخیه ته پورے ووزی نو دینی ورونیو ئے مدد وکړو او مُریدانو ته ئے ولیکل چه هغه قبول کړی. هر کله چه هغه راورسیدو نو د خدائے په فضل د نوو ایمان راوړونکو د پاره پیر فائده مند ثابت شو. (٢٨) ځکه چه هغهٔ په پیر زور سره یهودیان ښکاره بے ځوابه کړل او په پاگه ئے د کتابِ مُقدس نه دا ثابته کړه چه عیسیٰ هم مسیح دے.

پولوس په افسوس کبښے

١٩ (١) څهٔ وخت چه اپولوس په کورنتوس کبښے وو نو پولوس په دنئی علاقه کبښے وگرزیدلو او افسوس ته راغے. هلته هغهٔ یو څو مُریدان وموندل، (٢) او هغو ته ئے ووئیل چه ”څهٔ وخت چه تاسو ایمان راوړے وو نو رُوحُ القُدس درباندے نازل شوے وو څهٔ؟“

هغوی جواب ورکړو چه ”نه، مونږ خو د سره د رُوحُ القُدس نه خبر قدرے هم نه یو.“

٣) بيا پولوس ووئيل چه ”تاسو ته دَ خُةَ بپتسمه درکړې شوې وه؟“ هغوی جواب ورکړو چه ”دَ يحيى بپتسمه.“

٤) پولوس بيا ووئيل چه ”کومه بپتسمه چه يحيى ورکړې وه هغه دَ توبه گارې بپتسمه وه. هغه خلقو ته وئيلي وُو چه په هغه ايمان راوړئ څوک چه دَ هغه نه پس راتلونکې دے، اُو هغه عيسى دے.“

٥) دَ دے په اوږيدو هغوی ته دَ مالک عيسى په نُوم بپتسمه ورکړې شوه. ٦) اُو کله چه پولوس خپل لاسونه په هغوی کيښول نو په هغوی رُوْحُ الْقُدْس نازل شو اُو هغوی په مُختلفو ژبو خبرې کولې اُو دَ نبى په شان گويا شول. ٧) اُو هغوی قريباُ دولس کسان وُو.

٨) تر دريو مياشتو پورې به پولوس عبادت خانې ته تلو اُو دَ خلقو سره ئې په زړه ورتيا بحث کولو اُو قائلول به ئې اُو دَ خُدائې دَ بادشاهي خبرې به ئې کولې. ٩) خو ځنى پير ځيلناک وُو اُو وئې نه منل اُو دَ خلقو په وړاندې ئې مسيحي عقيدې ته بد وئيل. نو پولوس ترې نه لاپرو اُو خپل مُريدان ئې جُدا کړل اُو هره ورځ به ئې دَ تورنوس په مدرسه کښې بحث کاوو. ١٠) دا کار ئې تر دوؤ کالو پورې وکړو اُو نتيجه ئې دا شوه چه دَ ايشيا دَ صوبيې ټولې آبادي يهوديانو اُو يونانيانو دَ خُدائې کلام واوږيدو.

دَ سکیوا زامن

١١) اُو خُدائې دَ پولوس په وسيله لوائې مُعجزې ښکاره

کولے. (۱۲) هر کله چه به دَ پولوس دَ وجود سره لگيدلى رومالونه يا پيش بندونه خلقو بيمارانو ته يووړل نو هغوى به دَ رنخونو نه روغ شول او ناپاک رُوحونه به ترے نه پاڅيدل.

(۱۳) خو ځنې دم آچوونكى يهوديان چه سيلانيان وُو نو هغوى به دَ ناپاکو رُوحونو په رنخونو دَ مالک عيسى نُوم استعمالولو. هغوى به وئيل چه ”دَ هغه عيسى په نُوم قسم درکوو چه پولوس ئے بيانوى.“ (۱۴) دَ سكيوا نُومے يهودى سردار کاھن اووۀ زامن وُو چه ئے دا طريقه استعمالوله.

(۱۵) خو کله چه ناپاک رُوح جواب ورکړو او وئے وئيل چه ”زۀ عيسى منم او پولوس هم پيژنم، خو تاسو څوک يئ؟“

(۱۶) نو هغه ناپاک رُوح نيولى سړى په هغوى ورتوپ کړل او ټول ئے رالاندے کړل او داسے ئے وټکول چه دَ هغه دَ کور نه بريند او ژوبل شوى وتبستيدل. (۱۷) او په افسوس کبښے دا خبره ټولو يهوديانو او يونانيانو ته معلومه شوه او په هغوى ټولو ويره راغله او دَ مالک عيسى دَ نُوم لوئى ئے وموندله.

(۱۸) او نور پير هغه کسان چه ايمان ئے راوړے وو، راغلل او دا اقرار ئے وکړو چه هغوى جادوگرى کوله. (۱۹) او پيرو جادوگرو خلقو چه پخوا به ئے جادوگرى کوله، خپل کتابونه راجمع کړل او دَ خلقو دَ وړاندے ئے وسوزول او دَ ټول قيمت حساب ئے ولگولے شو، نو پينځۀ لکه دَ سپينو زرو سکے وختلو. (۲۰) دغه شان دَ مالک کلام مضبوطيدو او زيات نه زيات په اثرناکه طريقه خوريدلو.

په افسوس بشار کبښے بلوه

تماشے خائے ته راغونډ شول. (۳۰) پولوس هغه گڻے ته تلل
 غوبتل خو نورو عيسايانو پرے نه بنودو. (۳۱) او د خائے د
 صوبے مشرانو چه د پولوس دوستان وُو، جواب وروليږلو
 چه ”د تماشے خائے ته لار نه شے.“ (۳۲) په دے دوران
 کبښے غونډه گڼه وږه شوه او خنو خه چغے وهلے او خنو
 خه، خکه چه په هغوی کبښے ږير په دے خبر هم نه وُو چه د
 خه مقصد د پاره دلته راجمع شوی دی. (۳۳) خو په غونډه
 کبښے د خنو کسانو دا خيال وو چه سکندر قصور وار دے
 چه يهوديانو مخکښے قطار ته دیکه کړے وو. هغه خلقو ته د
 خاموشی اشاره وکړه او گڼے ته ئے د جواب ورکولو
 کوشش وکړو. (۳۴) خو چه هغوی وپيژندو چه دا خو يهودی
 دے نو هغوی ټولو يوه چغه وويسته چه ”د افسيانو ارتميسه
 لويه ده!“ تر دوو کينټيو پورے هغوی دا چغے وهلے.

(۳۵) خو د ښار سيکتر گڼه چپ کړه. هغه ووييل چه ”ئے د
 افسوس خلقو! هر چا ته معلومه ده چه زمونږ د افسوس ښار
 د لویے ارتميسے مندر او د هغے پاک کانيے چه له آسمان
 نه راپريوتو، منجوره دے. (۳۶) چونکه په دے هيڅ مخالفت
 نسته، نو تاسو له په کار دی چه خاموشه شی او په تادی
 کبښے خه قدم اوچت نه کړئ. (۳۷) دا کسان چه تاسو دلته
 راوستی دی، نه خو د مندر غله دی او نه ئے زمونږ دیوی ته
 کفر غرولے دے. (۳۸) خکه که چرے ديميتريوس او د هغه
 کسب گر د چا خلاف مقدمه لری نو د عدالت ورخے شته او
 منصفان هم، نو دواړه ډلے د په يو بل شکايت وکړی. (۳۹)
 خو که ستاسو خه نور سوال وی نو د هغه فيصله به په
 قانونی مجلس کبښے وشي. (۴۰) مونږ د ننی بلوی په حق

کبڻے دَ شڪايت خطرہ پہ ڄان آخستے ده ولے چه دَ دے
 هيخ وجه نشته اُو مُونڊر دَ بلے دلے په حقله هيخ جواب نه
 شو ورکولے. “ (۴۱) په دے خبرو ئے هغه گڻه رُخصت کره.

مِڪدونيہ اُو يُونان ته دَ پولوس سفر

۲۰ (۴۱) هر کله چه تکليف ختم شو نو پولوس په مُريدانو
 پسے خبر واستولو اُو دَ تسلي دَ لاسے نه پس ئے بيا
 رُخصت واخستو اُو مِڪدونيہ ته لارو. (۴۲) هغه دَ وطن په
 هغه علاقو کبڻے سفر وکړو اُو خلقو له به ئے تسلي ورکوله
 اُو دغه شان هغه يُونان ته ورسيدلو، (۴۳) اُو هغه درے
 مياشتے هلته تيرے کرے. اُو شام ته دَ اوبو په جهاز کبڻے
 تلو خو چه يهوديانو دَ هغه په خلاف يو سازش کرے وو نو
 هغه دا فيصله وکړه چه دَ مِڪدونيہ په لارے بيرته ستون شی.
 (۴۴) اُو دَ پرحوس زوئے سوپترس له بيريه نه، اريسترخوس
 اُو سکندسله تسالونيكه نه، گايوس له درے نه اُو هم
 تيموتیوس، اُو تخيکوس اُو تروفيموس له ايشيا نه دَ هغه
 ملگری وُو. (۴۵) هغوی مخکبڻے لارل اُو په تروآس کبڻے
 ئے زمونږ انتظار کاوو. (۴۶) بيا چه دَ پتيرے ډوډی دَ اختر
 ورځے تيرے شوے نو مونږ دَ فيليپی نه دَ اوبو په جهاز
 کبڻے روان شوو اُو په پنځو ورځو کبڻے هغوی ته په تروآس
 کبڻے ورسيدلو اُو هلته مو يوه هفته تيره کره.

په تروآس کبڻے دَ پولوس آخري ملاقات

(۴۷) دَ اتوار په ماښام مونږ دَ ډوډی ماتولو دَ پارہ راغونډ

شوی ؤو اؤ پولوس چه په بله ورغ رُخصتیدونکے وو، هغوی ته ئے خطاب وکړو اؤ تر نیمے شپے پورے ئے خبرے کولے. (۸) اؤ پاس په بالا خانه کبښے چرته چه مُونږ راجمع ؤو پیر مشعلونه بل ؤو. (۹) اؤ یوتخوس نومے یو زلمے وو چه دَ کړکئ په چوکات ناست وو. دَ پولوس دَ خبرو په دوران کبښے پیر خوب وزنگولو اؤ آخر چه خوب پرے غالب شو نو دَ دریم چت نه ښکته مزکے ته پریوتو اؤ چه هغوی را اوجت کړو نو مړ شوی وو. (۱۰) پولوس ښکته ور کوز شو اؤ په خپله په هغه ورپریوتو اؤ بیا ئے هغه په غیر کبښے راونیولو اؤ هغوی ته ئے ووئیل، ”مه ویرپړئ، په دَه کبښے خو لا ساه شته!“ (۱۱) هغه بیا بالاخانه ته وخوتو، پوپئ ئے ما ته کړه اؤ وئے خوږه اؤ دَ هغوی سره ئے تر سحره پورے خبرے کولے اؤ بیا هغه روان شو. (۱۲) اؤ هغوی هغه زلمے ژوندے بوتلو اؤ ښه په آرام وو.

دَ پولوس دَ تروآس نه میلیتوس پورے سفر

(۱۳) نو مُونږ وړاندے دَ اوبو په جهاز کبښے سواره شوو اؤ اوس ته روان شوو په کوم خائے کبښے چه پولوس هم دغه جهاز ته راختونکے وو. هغه دا بندوبست کړے وو حکه چه هغه په خپله دَ وچے په لاره تلو. (۱۴) هر کله چه هغه مُونږ سره په اوس کبښے یو خائے شو نو مُونږ په جهاز کبښے سور کړو اؤ په اولنئ ورغ میتیلینے ته لارلو. (۱۵) اؤ په دویمه ورغ مُونږ دَ هغه خایه روان شوو اؤ دَ خیوس بلے غاړے ته ورسیدلو. په دریمه ورغ مُونږ ساموس ته لارلو اؤ په څلورمه ورغ میلیتوس ته ورسیدلو. (۱۶) حکه چه پولوس

دا فیصلہ کرے وہ چہ لہ افسوس نہ تیر شی چہ دغه شان د
ایشیا پہ علاقہ کبے د وخت ضائع کولو نہ بیج شی، د هغه
بیت المقدس ته د رسیدو ځکه تلوار وو چہ د پنتکست
ورځے ته هلته ورسی.

د پولوس د افسوس مشرانو سره ملاقات

۱۷ نو پولوس د میلیتوس نه افسوس ته خبر واستولو او د
جماعت مشران ئے راویل. ۱۸ او کله چہ هغوی ورته
راورسیدل نو داسے خبرے ئے ورته وکړلے، ”تاسو ته پته
ده چہ ما تاسو سره څنگه ژوند تیر کړو، د هغه ورځے نه چہ
ما اول د ایشیا په مزکه قدم کینبودو او څومره موده چہ زه
تاسو سره وم. ۱۹ یعنی ما پوره په عاجزی او ژړا سره د
مالک غلامی کوله سره د یهودیانو د سازشونو او آزمیبتونو
چہ په ما راغلل. ۲۰ او تاسو ته دا معلومه ده چہ ما یو
داسے څیز هم چہ ستاسو د بنیگرے د پاره وو، پت ونه
ساتلو. ما تاسو ته کلام رسولے دے او په بنکاره او په کور
کور کبے مے درله تعلیم در کړے دے. ۲۱ او یهودیانو او
یونانیانو ته مے د خدائے په وړاندے د توبے ویستلو او په
مالک عیسیٰ مسیح د ایمان راوړلو شاهدی کړے ده. ۲۲ او
اوس لکه چہ تاسو وینی، زه د روح د لاسه مجبور بیت
المقدس ته روان یم، او هلته چہ څه ما تا پیبیری د هغے نه
هیڅ خبر نه یم. ۲۳ بے له دے نه چہ په هر ښار کبے ما ته
روح القدس دا خبر راکوی چہ قید او تکلیفونه زما په انتظار
کبے دی. ۲۴ خپله ځانی خو زه د ژوند هیڅ پرواه دار نه
یم، خو زه دا غواړم چہ منډه تر سره کړم او هغه کار پوره

کرم چه مالک عیسیٰ ما ته سپارلے دے چه دَ خُدائے دَ
فضل دَ زیری په باب کبښے شهادت وکرم.

۲۵) یوه بله خبره واؤری، ما چه ستاسو ټولو په مینخ کبښے
دَ خُدائے دَ بادشاهت وعظ کاوو، خو اوس ما ته دا بشکاری
چه په تاسو کبښے به یو کس هم زما مخ بیا ونه وینی. ۲۶) نو
زۀ اوس په دے خائے دا اعلان کوم چه زما په غاړه دَ هیچا
دَ خون پور نشته. ۲۷) ځکه چه ما هیڅ درنه پت ساتلی نه دی
اؤ ما تاسو ته دَ خُدائے ټول امرونه څرگند کړی دی. ۲۸) دَ
خپل ځان اؤ دَ هغه ټول کنډک خیال ساتی کوم چه رُوح
القدس ستاسو په حواله کړے دے اؤ تاسو دَ مالک دَ هغه
جماعت شپونکی یی کوم چه هغه دَ خپلے وینے په قیمت
آخستے دے. ۲۹) ما ته معلومه ده چه هر کله چه زۀ ستاسو
نه لار شم نو داړونکی شرمخان به په تاسو کبښے راشی اؤ
کنډک به په امان پرے نه ردی. ۳۰) اؤ هم په تاسو کبښے به
ځنی خلق داسے راپورته شی چه رشتیا به وړانوی اؤ مړیدان
به دے ته راپاروی چه دَ حق نه ئے واپروی اؤ دَ دوی ملگری
شی. ۳۱) نو خبردار اوسئ! اؤ یاد لرئ چه تر دریو کالو
پورے مے څنگه شپه اؤ ورخ په تاسو کبښے هر یو ته په ژړا
تعلیم درکړو.

۳۲) اؤ اوس زۀ تاسو دَ مالک اؤ دَ هغه دَ فضل کلام ته
سپارم چه ستاسو دَ مظبوطولو اؤ په هغه ټولو کبښے چه
ځانونه ئے ورته سپارلی دی خپل میراث درکولے شی. ۳۳)
ما دَ هیچا سپین زر اؤ سره زر یا جامو ته دَ ځان دَ پاره نه
دی کتلی. ۳۴) اؤ تاسو ټول خبر یی چه ما په خپلو دے

لاسُونو خپل اَو دَ خپلو ملگرو حاجتونه پوره کړی دی. (۳۵)
 ما تاسو ته ښکاره کړه چه په مُشقت سره دَ کمزورو مدد په
 دے شان وکړئ اَو دَ مالک عیسیٰ خبرے درته یاد ساتل په
 کار دی چه په خپله ئے وئیلی دی چه دَ آخستلو نه ورکړه
 غوره ده.“

(۳۶) کله چه پولوس خبرے ختمے کړے نو هغه دَ هغوی
 سره په سجده پریوتو اَو دُعا ئے وغوښتله. (۳۷) بیا هغوی
 ټولو وژپل اَو پولوس سره تر غاړه وتل اَو کښل ئے کړو.
 (۳۸) هغوی په دے زیات خفه وُو چه هغه وُوئیل چه دوی به
 بیا دَ هغه مخ کله هم ونه وینی. اَو هغوی دغه شان تر جهاز
 پورے ورسره جلب وکړو.

دَ پولوس بیتُ المُقدس ته تلل

۲۱ (۱) کله چه مُونږ دَ هغوی نه رُخصت شولو اَو جهاز
 روان شو، نو مُونږ نیغ قوس ته ورسیدلو اَو په بله ورغ
 رودوس ته اَو دَ هغه ځایه پاتړے ته. (۲) هلته یو جهاز ولاړ
 وو چه فینکیے ته تیار وو. مُونږ وروختلو اَو په هغه کښے
 مو سفر وکړو. (۳) مُونږ په لاره کښے قبرص ښار ولیدلو اَو
 ترے نه په گس لاس تیر شوو اَو شام ته مو سفر جاری
 وساتلو اَو په صور کښے کوز شوو ځکه چه هلته ئے دَ
 جهاز نه څه سامان کوزولو. (۴) زمونږ مُریدان مو وموندل
 اَو یوه هفته هلته ایسار شوو. اَو هغوی دَ رُوحُ القُدس په
 هدایت پولوس ته وُوئیل چه ”گوره! بیتُ المُقدس ته مه ځه!“
 (۵) خو هر کله چه یوه هفته پوره شوه نو مُونږ له هغه ځائے

نه روان شئو. اُو هغوى ٽول اُو د هغوى بنه اُو بچى زمونڙ
 په جلب کبښه د ښار نه بهر راووتل اُو هلته مونږ د سمندر په
 غاړه په سجده شئو اُو دُعا مو وغوښته. (۶) بيا مو يو بل ته
 په مخه ښه ووئيل اُو بيا مونږ جهاز ته وختلو اُو هغوى کور ته
 واپس لاړل.

(۷) مونږ د صور نه پتوليمس ته ورسيدلو اُو هلته د اوبو
 جهاز سفر ختم کړو. اُو هلته مو دينى وروڼو ته سلام ووئيلو
 اُو د هغوى سره مو يوه ورځ تيره کړه، (۸) اُو په بله ورځ
 روان شئو اُو قيصر په ته راغلو. اُو مونږ د فيليپوس کور ته
 لاړلو چه هغه يو زيرى اوروونکى وو اُو په هغه اوو کسانو
 کبښه وو چه په بيت المقدس کبښه انتخاب شوى ؤو اُو
 هغه سره پاتې شئو. (۹) د هغه څلور پيغله لويه وى چه
 نبوت به ئې کاوو. (۱۰) مونږ چه هلته يو څو ورځې ايسار
 ؤو نو د يهوديه نه اگابوس نومى يو نبى راغى. (۱۱) هغه
 مونږ ته راغى، د پولوس ملاتړ ئې واخيستو اُو په هغه ئې
 خپل لاس پښې وتړل اُو وئې وئيل چه ”دا د رُوح القدس
 کلام دى چه په بيت المقدس کبښه به يهوديان د دى ملاتړ
 خاوند هم دغه شان وتړى اُو هغه به غير يهوديانو ته په حواله
 کړى.“

(۱۲) مونږ چه دا خبرې واوريدلې نو مونږ اُو نورو مقامى
 خلقو پولوس ته نصيحت وکړو چه بيت المقدس ته د تلو
 خيال پرېږدئ. (۱۳) خو پولوس جواب ورکړو، ”دا دومره
 اوبښکې ولې؟ تاسو زما د زړه د ماتولو کوشش ولې کوئ؟
 تر څو چه زما خبره ده زه نه يواځې تړلو ته، بلکه دى ته هم

تیار یم چہ د مالک عیسیٰ پہ نُوم پہ بیتُ المُقدس کبسے مپ
شم۔“

۱۴) بیا چہ ہغہ قائل نہ شو نو مُونر دا خبرہ پربنودہ اُو ومو
وئیل چہ ”د مالک مرضی دِ وشی۔“

۱۵) د دے نہ پس مُونر خپل سامان وتپلو اُو د بیتُ المُقدس
پہ لار روان شوو۔ ۱۶) د قیصریہ نہ حنے مُریدان مُونر سرہ
روان شول اُو مناسون نومے سرے چہ د قبرص
اوسیدونکے وو اُو د پخوا د مُریدانو نہ وو، ہغہ تہ ئے
راوستلو د چا پہ کور کبسے چہ مُونر میلمانہ کیدونکی وُو۔

د پولوس یعقوب سرہ ملاقات

۱۷) دغہ شان مُونر بیتُ المُقدس تہ راورسیدلو اُو ہلتہ راتہ
دینی ورونیو پہ خوشحالی سرہ ہر کلے ووے۔ ۱۸) پہ بلہ
ورخ پولوس یعقوب تہ ورغے اُو مُونر ہم ورسرہ وُو اُو
مشران حاضر وُو۔ ۱۹) پولوس ورتہ سلام وکرو اُو بیا ئے
ہغہ ہر خہ پہ تفصیل سرہ ورتہ بیان کرل چہ د خدائے پہ
فضل سرہ پہ غیر یهود قومونو کبسے د دہ د خدمت پہ
وسیلہ شوی وُو۔ ۲۰) کلہ چہ ہغوی دا واؤریدل نو ہغوی د
خدائے ثنا ووئیلہ۔ بیا ہغوی پولوس تہ ووئیل، ”گورہ ورورہ!
پہ یهودیانو کبسے خومرہ پہ زرگونو کسانو ایمان راوپے
دے اُو ہغوی تول د شریعت پہ حقلہ بنہ سرگرم دی۔ ۲۱)
اوس ہغوی ستا پہ باب کبسے خبر شوی دی چہ تہ ہغہ تولو
یہودیانو تہ چہ پہ غیرو قومونو کبسے اوسی، دا تعلیم
ورکوے چہ د موسیٰ نہ راواؤرے، یعنی ہغو تہ وائے چہ

خپل بچی مه سُنټوئى اُو زموڼر په لار راځئ. (۲۲) هغوى به يقيناً ستا د راتلو نه خبر شى نو اوس څه وکړو؟ (۲۳) نو ته هغه څه کوه چه موڼر درته وايو. نو دلته موڼر سره څلور سړى دى چه نذر ئې منلې دې. (۲۴) ته دوى د ځان سره کړه او ورسره خپل ځان پاک کړه، د هغوى د سرکلى پيسې ته ورکړه، بيا به هغوى خپل سر و نه وخرئ. نو بيا به هر څوک پوهه شى چه ستا په باب کښې وئيلې شوې قصې رښتيا نه دى، بلکه ته يو سرگرم يهودى يئې او په شريعت په خپله هم عمل کوې. (۲۵) او تر څو چه د نوى ايمان راوړونکو تعلق دې نو موڼر هغوى ته دا هدايت ورکړو چه دوى د هغه غوښې نه ځان وساتى کومه چه د بتانو په نوم قربانى شوې وي، او د وينې نه، د هغه څيز د غوښې نه چه خپه کړې شوې وي او د حرام کارئ نه د ځان وساتى.

(۲۶) نو پولوس په بله ورغ هغه څلور سړى د ځان سره کړل او د هغوى سره د ځان پاکولو د دستورې نه پس هغه د خدائې کور ته لاړو چه د هغه تاريخ اظهار وکړى په کوم چه د پاکيدو وخت پوره کيږى او په هغوى کښې د هر يو د پاره به منښته ورکړې شى.

د خدائې په کور کښې د پولوس گرفتارى

(۲۷) خو د اوو ورځو د پوره کيدو نه لږ وړاندې د ايشيا د صوبې يهوديانو پولوس د خدائې په کور کښې وليدلو. هغوى ټوله گڼه ولمسوله او هغه ئې ونيولو، (۲۸) او چغې ئې کړلې، ”ئې اسرائيليانو! رآمد شئ! رآمد شئ! دا هغه

سرے دے چه په ٿوله دُنیا کبڻے خپله عقیده خوروی اُو
 زُمونږ په خلقو اُو په شریعت اُو زُمونږ دَ خُدائے په کور
 گواښونه کوی. اُو دَ ٿولو نه لویه خبره په کبڻے دا ده چه
 هغه یونانیان هم دَ خُدائے کور ته راوستی دی اُو دا پاک
 خائے ئے پرے پلیت کرے دے. (۲۹) ځکه چه هغوی په
 ښار کبڻے اول دَ دَه سره تروفیموس دَ افسوس لیدلے وو اُو
 دا ئے گمان وو چه گنی دا ئے دَ ځان سره دَ خُدائے کور ته
 ننه ایستے دے.

(۳۰) ٿول ښار ناقلاره شو اُو دَ هر طرف نه خلق په دَو راغلل.
 هغوی پولوس و نیولو اُو دَ خُدائے دَ کور نه ئے بهر راکښو اُو
 سمدستی دَ خُدائے دَ کور ټولے دروازے بندے کرے
 شولے. (۳۱) هغوی لا دَ هغه دَ مرگ کوشش کولو چه دَ
 پلټنے کمان افسر ته خبر ورسیدو چه په ټول بیت المقدس
 کبڻے غوغا ده. (۳۲) هغه سمدستی سپاهیان اُو دَ هغوی
 صوبه داران دَ ځان سره کږل اُو په منډه ئے دَ اُری گږی
 خائے ته ځان ورسولو. اُو څه وخت چه هغوی کمان افسر
 اُو سپاهیان ولیدل نو دَ پولوس دَ وهلو نه ئے لاس راکښو.
 (۳۳) کمان افسر وړاندے ورغے، هغه ئے گرفتار کړو اُو
 حُکم ئے ورکړو چه ”دوه زولنی ورته واچوی.“ بیا هغه
 تپوس وکړو چه ”دا سرے څوک دے اُو کږی ئے څه دی؟“
 (۳۴) په گڼه کبڻے چا یوه چغه وهله اُو چا بله. کله چه هغه دَ
 غوغا په وجه اصل حقیقت معلوم نه کرے شو نو حُکم ئے
 ورکړو چه ”دے قلعه ته دَ ننه کږی.“ (۳۵) کله چه پولوس دَ
 قلعه پورو ته ورسیدو نو دَ خلقو دَ ببر کیدو له کبله هغه
 سپاهیانو اُوچت یورو، (۳۶) ځکه چه ټول خلق ورپسے وُو اُو

دغه چغے ئے وهلے چه ”مړئے کړئ!“

د پولوس د خپل ځان په حقله صفائی پیش کول

③٧ کوم وخت چه ئے پولوس قلعه ته بوتلو نو هغه کمان افسر ته وویل چه ”زه تا ته یوه خبره کولے شم؟“ کمان افسر ورته وویل چه ”بسه، نو تاله یونانی هم درځی؟“ ③٨ مطلب دا چه ته بیا هغه مصری نه یئے چا چه څه موده مخکښے بغاوت کړے وو او څلور زره فسادیان ئے د ځان سره بیابان ته بوتلی وو؟“

③٩ پولوس جواب ورکړو چه ”زه یهودی یم او د کلکیه د ترسوس اوسیدونکے یم، څه د معمولی ښار اوسیدونکے نه یم. زه ستا نه اجازت غواړم چه دے خلقو ته څه خبرے وکړم.“

④٠ او چه اجازت ورله ورکړے شو نو پولوس په پورو ودریدو او خلقو ته ئے د چپ کیدو اشاره وکړه. او کله چه خلق غلی شول نو هغه ورته په عبرانی ژبه کښے تقریر وکړو او وئے وئیل چه :

٢٢ ① ”ائے ورؤنو او مشرانو! واؤری چه زه درته خپله

صفائی بیان کړم!“ ② هر کله چه هغوی په عبرانی ژبه کښے په خبرو واؤریدلو نو هغوی ورته بښه په خاموشی غوږ ونيولو. هغه وئیل :

③ ”زه سوچه یهودی یم، دکلکیه په ښار ترسوس کښے پیدا

شولم، زهٔ په دغه بنار کبښه وپائيدلم او د گملي ايل په شاگردئ کبښه مے د خپلو پلارونو نيکونو د شريعت ټول تعليم تر سره کړو، او زهٔ هميشه د خدائے په خدمت کبښه سرگرم وم لکه څنگه چه نن تاسو ټول يے. (٤) او دغه شان ما د دے لارے خلق تر مرگه پورے رېږول او گرفتارول او په ځولنو کبښه به مے قيدخانو ته وراچول. (٥) او په دے باب کبښه زهٔ مشر کاهن او ټول اولسي مشران گواهان لرم. هغوي ما ته په دمشق کبښه د يهودي ورؤيو د پاره خطونه راکړي وو او زهٔ دمشق ته په دے سفر وتلے وم چه هغه خلق په زنځيرونو کبښه ترلي د سزا د پاره بيت المقدس ته راوالم.

د پولوس په عيسی د ايمان راوړلو بيان

(٦) او داسے وشول چه زهٔ د دمشق په لاره تلم او د غرمے وخت وو چه ناڅاپي له آسمان نه يوه لويه شغله له ما نه گير چاپيره وځليده (٧) او زهٔ په مزکه راپريوتلم. بيا ما يو آواز واوريډو چه ما ته ئے وئيل چه ساؤله! ساؤله! ته ما ولے عذابوے؟ (٨) ما جواب ورکړو چه مالک! دا راته ووايه چه ته ئے څوک؟ هغه جواب راکړو چه زهٔ عيسی ناصري يم چه ته ئے عذابوے. (٩) زما ملگرو هغه رڼا خو وليده ولے آواز ئے وانه وريډو چه ما سره ئے خبرے کولے. (١٠) نو ما ورته ووييل چه مالک! زهٔ څه وکړم؟ او مالک جواب راکړو چه پاڅه! او دمشق ته خپل سفر جاري وساته او هلته به تا ته ټول کارونه بنکاره کړے شي، کوم چه تا د پاره مقرر شوی دی. (١١) هر کله چه زهٔ د رڼا شغلے روند کړلم نو زما

ملگرو زة د لاسه ونيولم او راروان ئے کرم او دغه شان
دمشق ته راورسيدلم.

١٢) هلته حننياه نومے يو سرے وو چه په شريعت ٿينگ
ولاړ وو او د هغه خائے په ټولو يهوديانو کبښے بښه نیک نام
وو. ١٣) هغه راغے، ما سره ودریدلو او راته ئے ووئيل چه
ساؤله! زما وروره! سترگے وغروه! او زه سمدستی بينا
شولم او هغه مے وليدلو. ١٤) هغه بيا ووئيل چه زمونږ د
پلارونو خدائے ته په دے مقرر کړے يئے چه د هغه مرضی
ويښنے او هغه صادق خادم ووينے او د هغه آواز واوړے.
١٥) ځکه چه په دنيا کبښے به ته د هغه شاهدي کوے چه څه
دے ليدلی او اوږيدلی دی. ١٦) نو اوس ته پيل ولے کوے؟
سمدستی بيتسمه واخله او د هغه د نوم په يادولو له گناهونو
نه پاک شه.

د پولوس غير قومونو ته استول

١٧) کله چه زه بيت المقدس ته واپس راغلم او ما د خدائے
په کور کبښے دعا کوله چه زه بے خوده شولم. ١٨) او
مالک مے وليدو چه ما ته وائی چه تادی کوه او سمدستی له
بيت المقدس نه وزه، ځکه چه دوی به زما په حق کبښے ستا
شاهدي قبوله نه کړی. ١٩) ما ورته ووئيل چه مالکه! هغوی
ته دا معلومه ده چه ما به هغه خلق قیدول او په هره عبادت
خانے کبښے به مے په کروړو وهل د چا به چه په تا ايمان
وو. ٢٠) او کله چه ستا په نوم د شهيد ستفانوس وينه توئے
شوله نو زه هلته موجود وم او پرے راضی وم او د هغه د
قاتلانو د جامو څوکي مے کوله. ٢١) خو هغه ما ته ووئيل،

لاڙ شه، ڪڪه ڇه زهه تا لڙ لڙ غير يهودي قومونو ته
استوم.

پولوس او رومي ڪمان افسر

٢٢ تر دے خو هغوي د پولوس واؤريدل، خو بيا هغوي
ڇغے شروع ڪرلے، ”برباد د شي داسے سرے! د ده خو
مرگ روا دے!“ ٢٣ او ڇه هغوي لا ڇغے ويستلے، خپلے
ڇوغے ئے خوڇولے او ڏوره ئے الوزوله، ٢٤ نو ڪمان
افسر حڪم وڪرو ڇه ”پولوس قلعه ته بوزي او هدايت ئے
وڪرو ڇه په ڪرورو وهلو ئے بيان واخلي او دا ترے معلومه
ڪري ڇه دهغه خلاف دا دومره هنگامه ولے پورته شوي
ده.“ ٢٥ خو ڪله ڇه هغوي پولوس په ڪرورو د وهلو د پاره
وتړلو نو هغه هلته ولاڙ صوبه دار ته ووئيل ڇه ”ايا ته داسے
سرے په ڪرورو وهلے شے څوڪ ڇه رومي وي؟ او بله دا
ڇه په هغه باندے هيڃ جرم هم نه وي ثابت شوے؟“

٢٦ ڪله ڇه صوبه دار دا واؤريدل نو هغه لاڙو او ڪمان
افسر ته ئے دا خبره وڪره. هغه ووئيل ڇه ”ته ڇه ڪول
غواڙے؟ دا سرے خو رومي دے!“

٢٧ ڪمان افسر پولوس ته راغے او تپوس ئے ترے وڪرو،
”وايه ڇه ته رشتيا رومي يئے ڇه؟“ هغه ووئيل ڇه ”هو!“

٢٨ ڪمان افسر ورته ووئيل ڇه ”ما خو په لوءے قيمت دا
حق آخستے دے.“ پولوس ورته ووئيل ڇه ”زما خو دا
پيدائشي حق دے.“

٢٩) نو هغه څوک چه په تفشيش مُقرر وُو، هغه ترے

سمدستی لرے شول اُو کمان افسر په خپله هم چه دا
واؤریدل چه هغه رومی دے اُو ما ترلے دے نو هغه ویریدلو.

پولوس د جرگے په وړاندے

٣٠) په بله ورځ د دے معلومولو د پاره چه يهوديان په پولوس
څه الزام لگوي، کمان افسر دئے آزاد کړو اُو مشرانو کاهنانو
اُو ټولے اولسي جرگے ته ئے حُکم ورکړو چه ”راټول شی،“
بيا هغه پولوس بسکته بوتلو اُو د هغوي په وړاندے ئے
ودرولو.

٢٣ ١) پولوس جرگے ته ځير ځير وکتل اُو وئے وئيل

چه ”آئے زما ورؤنو! زه په ټول ژوندون کبښے تر ننئ ورځے
پورے د خدائے په حضور کبښے بيخي صفا ضمير لرم.“

٢) خو مشر کاهن حننياه د دے خبرے په آؤریدو خپل

خدمتگار ته حُکم ورکړو چه ”په ځله ئے په څپيره ووهه.“

٣) نو پولوس هغه ته وئيل چه ”خدائے به تا ووهي، آئے

چونه کړپه ديواله! ته ناست ئے اُو زما په باب کبښے د

شريعت فيصلے کوے، اُو بيا د شريعت برخلاف زما د وهلو

حُکم ورکوے څه؟“ ٤) خدمتگار وئيل چه ”ته د خدائے د

مشر کاهن بے عزتي کوے څه؟“ ٥) بيا پولوس وئيل چه

”زما ورؤنو! ما ته دا معلومه نه وه چه هغه مشر کاهن دے.

ما ته معلومه ده چه صحيفے وائي: ”تاسو د خپل قوم حاکم

ته بدردمه وايي.““

٦ بيا چه پولوس ته بنه معلومه شوه چه په دوى كبنس يوه
 پله د صدوقيانو ده او بله د فريسيانو نو هغه په جرگه كبنس
 چغس كرلس چه ”ائس زما ورونو! زه يو فريسى يم او د
 فريسى اولاد يم. زما اميد دس چه مرس به بيا راژوندى كبرى،
 نو خكه په ما مقدمه ده او په دس باب كبنس زما فيصله
 كبرى.“

٧ په دس اوريدو د فريسيانو او صدوقيانو په مينخ كبنس
 بلوه شوه او پله دوه خايه شوله. ٨ خكه چه صدوقيان د
 قيامت او فرستو او د روح نه منكر دى، خو فريسان ئس
 منى. ٩ او د فريسيانو د فرقس خنس د شرعس عالمان
 رپاخيدل او په پاگه ئس د هغه په حق كبنس دا اعلان وكرو
 چه ”مونر په دس سرس كبنس هيس غلطى نه وينو. شايد چه
 يوس فرستس يا روح ورسره خبرس كرس وس!“

١٠ او چه بلوه زياتيدله نو كمان افسر ورس واخستو چه
 هس نه چه پولوس ټوټس كرس، نو هغه عسكرو ته حكم
 وكرو چه ”لاندس لار شس او هغه د گنس نه راكارى او قلعه ته
 ئس بوزى.“

١١ هغه شپه مالك پولوس ته راغس او ورته ئس ووئل چه
 ”زره ټينگ كره! لكه چه تا په بيت المقدس كبنس زما په حق
 كبنس شاهدى وكرله، هم دغه شان ئس په روم كبنس هم
 وكره.“

د پولوس خلاف د قتل سازش

۱۲) اُو چہ ورغ شوه نو يهُوديان سره راغونډ شول اُو دا قسم ئے وخورلو چہ تر خو چہ پولوس وژلے شوے نهُ وى، تر هغے به نهُ خو خُ خورُو اُو نهُ خُ خُ خُبنُو! ۱۳) دا سازش دَ خلوښتو کسانو نه زياتو وکړو. ۱۴) هغوى مشرانو کاهنانو اُو دَ جرگے مشرانو له راغلل اُو وئے وئيل چہ ”مُونډ په سوگند خانونه دے ته تړلى دى چہ تر هغے به نهُ خُ خورُو اُو نهُ خُ خُبنُو تر خو چہ پولوس مړ نهُ کړو. ۱۵) اوس دا ستاسو دَ جرگے کار دے چہ کمان افسر ته درخواست وکړئ چہ هغه تاسو ته لاندې راولى اُو دا بهانه وکړئ چہ دَ هغه دَ مقدمے پوره پوره تحقيقات کوونکے دے. مونډ دا بندويست کړے دے چہ دَ رارسيدو نه وړاندې به هغه قتل کړو.“

۱۶) خو دَ پولوس خورئى دَ هغوى دَ سازش خبره واوريده. هغه لاپرو اُو قلعه ته ننوتو اُو پولوس ئے په دے خبره خبر کړو. ۱۷) بيا پولوس يو صوبه دار راوغوښتو اُو وئے وئيل چہ ”دا خوان کمان افسر ته بوزه، دئے ورته خُ خبره کول غواړى.“ ۱۸) صوبه دار هغه دَ خان سره کړو اُو کمان افسر ته ئے بوتلو. هغه ووئيل چہ ”قيدى پولوس زه راوبلم اُو راته ئے ووئيل چہ دا خوان تا ته راولم چہ دئے تا ته خُ خبره کول غواړى.“

۱۹) کمان افسر هغه دَ لاسه ونيولو، يو طرف ته ئے راکښو اُو تپوس ئے ترے وکړو چہ ”ته خُ خبره کول غواړے؟“

۲۰) هغه ووئيل چہ ”يهُوديانو په خپل مينځ کښے يو سازش جوړ کړے دے اُو تا ته به يو عرض کوى چہ صبا ته پولوس

دَ جرگے پہ وپاندے کرے اُو پہ دے بہانہ چہ دَ ہغہ دَ
 مُقدمے پورہ پورہ تحقیقات کُوو. (۲۱) نو تہ دَ ہغوی مہ آورہ
 حُکہ چہ دَ خلوپستو کسانو نہ زیات یو مظبوط تولی دَ ہغہ
 خلاف سازش کرے دے، اُو ہغوی دا سوگند کرے دے چہ
 تر خو ئے ہغہ مپ کرے نہ وی، تر ہغے بہ نہ خُہ خوری اُو
 نہ خُہ خبسی. اوس ہغوی تیار دی خو بس ستا دَ منظوری
 انتظار دے۔“

(۲۲) نو کمان افسر ہغہ خوان پہ دے وینا رُخصت کرو چہ
 ”گورہ، پہ دے خبرو خوک درنہ خبر نہ شی چہ تا ما تہ دا
 اطلاع راکرے دہ۔“

دَ پولوس فلیکس حاکم تہ لیبرل

(۲۳) بیا کمان افسر خپل دوہ صوبہ داران راوغوبستل اُو دا
 حُکمونہ ئے ورلہ ورکپل چہ ”دوہ سوہ پیادہ عسکر قیصریہ
 تہ دَ تلو دَ پارہ تیار کرے اُو ہم ورسرہ اویا سوارہ اُو دوہ
 سوہ نیزہ بازان کرے چہ دَ نمر پریوتو نہ درے گنتے پس
 روان شی. (۲۴) اُو پولوس تہ ہم دَ سورلی بندویست وکرے
 چہ ہغہ پرے سور شی اُو صحیح سلامت ئے فلیکس حاکم
 تہ ورسوی.“ (۲۵) اُو ہغہ یو خط ہم ورتہ داسے ولیکلو چہ :

۳۱ نو دَ حُکم پہ مُطابق عسکرو پولوس شپہ پہ شپہ انتیپترس
 تہ بوتلو. ۳۲ اُو پہ بلہ ورغ ہغوی قلعه تہ راواپس شول اُو
 سوارہ ئے دَ ہغہ سرہ پہ باقی سفر دَ حفاظت دَ پارہ
 پریبنودل. ۳۳ اُو چہ سوارہ قیصریہ تہ ورسیدل نو خط اُو
 پولوس ئے گورنر تہ پہ حوالہ کرل. ۳۴ خط ئے ولوستو اُو دَ

پولوس نہ ئے تپوس وکرو چہ ہغہ دَ کومے صوبے
 اوسیدونکے دے۔ اُو چہ پہ دے خبر شو چہ ہغہ دَ کلکیہ
 اوسیدونکے دے، ۳۵ ہغہ ووتیل چہ ”زہ بہ ستا مُقدمہ ہلہ
 اُورم چہ مُدعیان راورسی۔“ اُو بیا ہغہ حُکم وکرو چہ ہغہ دَ
 دَ ہیرودیس پہ قلعه کبے وساتلے شی۔

دَ پولوس خلاف مُقدمہ

۲۴ (۱) پینخہ ورخے پس مشر کاہن حنیاہ سرہ دَ
 مشرانو اُو ترطولوس نومے وکیل راغے اُو ہغوی دَ حاکم پہ
 وپاندے دَ پولوس خلاف مُقدمہ پیشہ کرہ۔ (۲) ہر کلہ چہ
 پولوس راوغوبنتے شو نو ترطولوس استغاثہ داسے شروع
 کرہ، وئیل ئے چہ :

”صاحبہ! ستا پہ وجہ مُونر پہ پورہ امن ژوند تیروو اُو ستا دَ
 خیال کولو پہ سبب پہ دے صوبہ کبے دَ ترقی کارونہ روان
 دی۔ (۳) صاحبہ! مُونر دا خبرہ پہ ہر خائے اُو ہر چرتہ پہ
 پورہ شکر گذاری سرہ منو۔ (۴) زہ ستاسو زیات وخت
 آخستل نہ غوارم، زہ درتہ منت کوم چہ زما یو خو خبرے
 واوری۔ (۵) دا سرے زمونر دَ پارہ یو مُصیبت جوہ شوے
 دے چہ پہ تولہ دُنیا کبے پہ یھودیانو کبے فتنہ خوروی۔
 دئے دَ ناصریانو دَ فرقے مشر دے۔ (۶) دہ یو خلیے دا
 کوشش ہم وکرو چہ دَ خدائے دَ کور بے ادبی وکری، اُو بیا
 مُونر ونیوو۔ (۷) خو لُسیاس کمان افسر پہ منیع کبے
 راغے اُو دا سرے ئے پہ زور زمونر دَ لاسہ ویستو۔ (۸) کہ
 تہ پہ خپلہ دَ ہغہ نہ پوبنتنہ وکریے نو زمونر دَ الزامونو

تصدیق به ترے وشى. ﴿٩﴾ اُو يهُوديانو هم ورسره خُله يوه
كږه اُو وئيل ئے چه ”حقيقت هم دغه شان دے.“

د پولوس فليڪس حاكم په مخ كېښې دفاع كول

﴿١٠﴾ بيا حاكم پولوس ته د جواب وركولو اشاره وكړه، نو
پولوس جواب وركړو چه :

”زَه د دے نه خبر يم چه د پيرو كالو راسے تَه په دے صوبه
كېښې انصاف كوي لگيا يئے، نو ځكه زَه خپل بيان پوره په
پاڼه زړه دركوم. ﴿١١﴾ تَه د دے خبرے په خپله تصديق
كولے شے چه قريبا دوس ورځے كېږي چه زَه بيت
المقدس ته عبادت له تلے وم. ﴿١٢﴾ دوي زَه د هيچا سره په
بحث مباحثه نه يم ليدلے اُو نه مے چرته د خدائے په كور
كېښې يا په عبادت خانے كېښې يا په ښار كېښې چرته كوزه
بره خلق جمع كړي دي، اُو نه مے بلوه جوړه كړے ده، ﴿١٣﴾
اُو نه دوي په ما د مقدمے ثبوت پيش كولے شي. ﴿١٤﴾ خو
دومره قدرے به ومنم چه زَه د نوے لارے پيروكار يم چه
دوي ورته فرقه وائي اُو زَه دغه شان د پلارونو د نيكونو د
خدائے عبادت كوم. زَه په هغه هر څه ايمان لرم چه په
شريعت كېښې اُو په صحيفو كېښې ليكلي دي اُو نبیانو وئيلي
دي. ﴿١٥﴾ اُو زَه په خدائے اُميد لرم لكه چه زما مدعيان هم
مني يعنې ښه اُو بد دواړه به بيا له مړو نه ژوندی كېږي. ﴿١٦﴾
دغه شان زَه د خدائے اُو د بني آدمو په وړاندے خپل زړه
صفا ساتل غواړم.

﴿١٧﴾ د پيرو كلونو د غير حاضرئ نه پس زَه د خپل قام د

پاره خيرات اُو نذرُونه اُو قُرْبانِي ورکولو له راغلي وم. (۱۸)
 اُو دوي زه د خدائے په کور کبښے بوخت اُو ښه پاک شوے
 وليدلې. ما سره نه خو څه گڼه وه اُو نه څه اړي گړي وو.
 خو د ايشيا د صوبي څه يهوديان هلته وو. (۱۹) اُو که هغوي
 زما په خلاف څه شکايت لري نو بيا په کار دي چه په عدالت
 کبښي د بيان د پاره هغوي موجود وي. (۲۰) اُو که داسي نه
 وي نو دا کسان د ووايي چه جرگي ته د پيش کولو نه
 وړاندې هغوي په ما کبښي څه قصور ليدلې وو، (۲۱) سوا د
 دې نه چه ما هلته د دوي په وړاندې په ډاگه ووييل چه نن
 ستاسو په وړاندې د مرو د بيا ژوندی کيدلو په بابت زما
 فيصله کيږي.

(۲۲) بيا فليکس چه د مسيحي عقيدې نه ښه خبر وو په دې
 وينا مقدمه ملتوي کړه چه ”کله چه لسياس حاکم دلته راشي
 نو زه به دا مقدمه بيا واخلم.“ (۲۳) بيا هغه صوبه دار ته حکم
 ورکړو چه ”پولوس نظر بند وساته اُو د ده په دوستانو کبښي
 هيڅوک هم د ده د خدمت نه مه منع کوه.“

د پولوس نظر بند کيدل

(۲۴) خو ورځي پس فليکس د خپلې ښځې دروسيله
 سره راغی چه يهودينه وه. نو پولوس ئي راوغوښتو اُو په
 مسيح عيسي د ايمان راوړلو خبري ئي ترې نه واوړيدلې.
 (۲۵) خو هر کله چه خبره د صداقت، ضبط نفس اُو راتلونکي
 عدالت ته راغله نو فليکس وپريدو اُو وئې وئيل چه ”اوس
 لاړ شه. کله چه زه وزگار شم نو بيا به د راغواړم.“ (۲۶) خو
 په دې دوران کبښي د هغه د پولوس نه د بډو طمع وه، ځکه

خو به ئے بیا بیا ورپسے خبر لیږلو اؤ خبرے به ئے ورسره کولے.

٢٧ ڪله چه دوه ڪاله تير شول نو د فليڪس په ځائے پروکيوس فستوس مقرر شو. فليڪس د يهوديانو د خوشحالولو د پاره پولوس په قيد کښے پريښودلو.

د پولوس قيصر ته اپيل

٢٥ ١ فستوس د مقررولو نه درے ورځے پس د قيصريه نه بيت المقدس ته لاړو. ٢ هلته ورته مشرانو ڪاهنانو اؤ د يهوديانو غټانو د پولوس په خلاف مقدمه پيش كړه اؤ زاری ئے ورته وكړله. ٣ اؤ د پولوس خلاف ئے دا مهرباني ترے وغوښتله چه هغه بيت المقدس ته راوغواړه، خو هغوی ئے په لاره کښے د وژلو سازش كړے وو. ٤ فستوس په جواب کښے ووييل چه ”پولوس په قيصريه کښے په قيدخانه کښے دے، اؤ زه هغه خوا ته په خپله زر روان يم. ٥ نو ستاسو څه مشران د راسره شي اؤ كه د هغه په خلاف څه غلطی ثابته شي نو دعوی د پرے وكړی.“

٦ هغه زيات نه زيات اته يا لس ورځے په بيت المقدس کښے د تيږولو نه پس قيصريه ته لاړو اؤ په بله ورځ چه په عدالت کښے کښيناستو نو د پولوس د حاضرولو حکم ئے وكړو. ٧ ڪله چه هغه حاضر شو نو د بيت المقدس نه راغلی يهوديان گير چاپيره ولاړو اؤ په هغه ئے سخت الزامونه ولگول، خو هغه ئے ثابت نه كړے شول. ٨ خو

پولوس پہ جواب کبے ووی چه ”ما د یهودیانو د شریعت،
د خدائے د کور او د قیصر پہ خلاف ہیخ جرم نہ دے
کریے۔“

۹) فستوس چه یهودیان د خانہ خوشحالول غوبنتل نو هغه
پولوس ته مخ راوارولو او وئی وئیل چه ”آیا ته دے ته تیار
یئے چه بیت المقدس ته لار شه او هلته په دے مقدمه
کبے زما په وړاندے پیش شه؟“ ۱۰) خو پولوس ووئیل
چه ”زه اوس د قیصر په عدالت کبے پیش یم او دا هم هغه
خدائے دے چه زما مقدمه د په کبے وچلیری. ته بنه خبر
یئے چه ما د یهودیانو خلاف هیخ جرم نہ دے کریے. ۱۱) که
چرے ما خه غت جرم کریے وی نو زه د مرگ د سزا نه د
خلاصیدو سوال نه کوم. خو که په دے مقدمه کبے کومه
چه دے سرو په ما جوړه کریے ده، خه حقیقت نه وی نو ما
هیخوک هم د دوی د خوشحالولو د پاره دوی ته نه شی
سپارلے. زه قیصر ته اپیل کوم!“

۱۲) بیا فستوس د خپلو مشرانو سره د مشورے نه پس
پولوس ته جواب ورکړو چه ”تا قیصر ته اپیل کریے دے، نو
ته قیصر ته لار شه.“

**د اگریپا بادشاه او برنیکی په مخ کبے د پولوس
پیشی**

۱۳) بیا چه یو خو ورخے تیرے شوے نو اگریپا بادشاه او
برنیکی د فستوس ملاقات ته قیصریه ته راغلل. ۱۴) هغوی
هلته پیرے ورخے پاتے شول او په دے دوران کبے

فستوس دَ پولوس مُقدمه بادشاہ تہ وپاندے کپہ اؤ وئی وئیل
 چہ ”مُونر سرہ یو سرے دے چہ فلیکس پہ قیدخانہ کبے
 پریسودلے دے. (۱۵) اؤ کلہ چہ زہ پہ بیتُ المُقدس کبے
 وم نو مشرانو کاهنانو اؤ دَ یهودیانو مشرانو دَ هغه برخلاف ما
 تہ اطلاع راکپہ اؤ پہ هغه ئے دَ سزا حُکم کولو سوال وکپرو.
 (۱۶) خو ما هغوی تہ جواب ورکپرو چہ دا دَ رومیانو دستور
 نہ دے چہ مُجرم دَ هغه مُدعیانو تہ وسپاری تر خو چہ مُجرم
 تہ دَ مُدعیانو پہ مخامخ دَ صفائی پیش کولو موقعہ ورنہ
 کپری. (۱۷) نو کلہ چہ هغوی ما سرہ دلته راغلل نو ما ہیخ
 وخت ضایع نہ کپرو اؤ پہ بلہ ورخ پہ عدالت کبے
 کبیناستلم اؤ پہ عدالت کبے مے دَ هغه سپری دَ حاضریدو
 حُکم وکپرو. (۱۸) خو کلہ چہ دَ هغه مُدعیان خبرو تہ پاخیدل
 نو زما دَ خیال پہ مُطابق هغوی یو الزام ہم ثابت نہ کپے
 شولو. (۱۹) دَ هغوی دَ خپل مذهب پہ حق کبے دَ هغه سرہ
 خہ بے اِتفاقی وہ اؤ حُنے کسانو عیسیٰ تہ مر وئیل اؤ
 پولوس وائی چہ هغه ژوندے دے. (۲۰) خو زہ چہ دَ دے
 مسئلے ژوروالی تہ ونہ رسیدلم نو ما ورتہ ووئیل چہ کہ هغه
 غواری چہ بیتُ المُقدس تہ ولیرلے شی اؤ هلته پہ دے باب
 کبے مُقدمہ پرے وچلیبری. (۲۱) خو پولوس اپیل وکپرو چہ
 هغه دَ قیصر دَ فیصلے دَ پارہ دلته وساتلے شی، نو ما
 حُکم وکپرو چہ تر هغه دَ دلته وساتلے شی تر خو چہ ئے
 زہ قیصر تہ ونہ لیرم.“

(۲۲) بیا اگریپا فستوس تہ ووئیل چہ ”زہ دَ دے سپری خبرے
 پہ خپلہ آوریدل غوایم،“

هغه جواب ورکړو چه ”صبا به ئے واورے.“

۲۳) نو په بله ورځ اگریپا او برنیکی په شان او شوکت سره عام دربار ته رانه وتل چه ورسره لوتے لوتے افسران او د ښار مشهور کسان وو. او د فستوس په حکم پولوس راوستے شو. ۲۴) بیا فستوس وویل چه ”ائے اگریپا بادشاه او حاضرینو! تاسو دا سرے وینئ چه یهودیانو په جمع دلته او په بیت المقدس کښے په چغو وویل چه دا سرے د ژوندی پاتے کیدو لایق نه دے. ۲۵) خو ما ته ښکاره وه چه دے داسے څه نه دی کړی چه ورته د د مرگ سزا ورکړے شی. او کله چه هغه قیصر اعظم ته اپیل وکړو نو ما د هغه د لیرلو فیصله وکړله. ۲۶) خو ما څخه د دے خلاف څه داسے پوخ ثبوت نشته چه زه ئے قیصر ته لیکلے پیش کړم، نو ځکه ما په دے شان دئے ستاسو په وړاندے او خاص د بادشاه اگریپا په وړاندے پیش کړو، یعنے مطلب دا چه د دے تفتیش نه پس به زه د څه لیکلو جوگه شم. ۲۷) زما په خیال کښے دا بے ځایه خبره ده چه یو قیدی د بغیر د څه لیکلی جرم نه ولیرلے شی.“

د پولوس د اگریپا بادشاه په مخ کښے صفائی پیش کول

۲۶) ۱) اگریپا بیا پولوس ته وویل چه ”تا ته مونږ د خبرو کولو اجازت درکوو.“

نو بیا پولوس خپل لاس اوچت کړو او خپله صفائی ئے

داسے پیش کرہ چہ ﴿۲﴾ ”اٹے اگریبا بادشاہ! زہ خپل خان خوش قسمتہ گنم چہ ستا پہ وړاندے ولاړ یم او د خپل خان خلاف د هغه ټولو الزامونو صفائی پیش کوم چہ یهودیانو راباندے لگولی دی. ﴿۳﴾ او خاص ته د یهودیانو په رواجونو ډیر ښه پوهیږے نو ځکه تا ته خواست کوم چہ زما خبرے په صبر سره واوړه.

﴿۴﴾ زما د ځوانۍ نه زما ژوندون ټولو یهودیانو ته معلوم دے چہ زه په بیت المقدس کښے له شروع نه د خپلو خلقو سره پاتے کیدلم. ﴿۵﴾ بے شکه چہ دوی مے د ډیر وخت نه پیژنی او که غواړی نو دا شاهدی ورکولے شی چہ زمونږ په مذهب کښے د ټولو نه سختے فرقے د فریسیانو په مطابق زه فریسی وم. ﴿۶﴾ او زه د هغه وعدے په امید دلته د فیصلے د پاره ولاړ یم کومه چہ زمونږ دپلارونو نیکونو سره خدائے کرپے وه. ﴿۷﴾ بلکه زمونږ دولس قبیلے د هغے وعدے د تر سره کیدو په امید کښے شپه او ورځ پوره په جوش سره عبادت کوی. اٹے بادشاہ سلامتہ! د دے امید په سبب په ما یهودیان هم الزامونه لگولی! ﴿۸﴾ تاسو دا خبره ولے نه منی چہ خدائے مړی بیا ژوندی کوی؟

﴿۹﴾ مخکښے ما هم دا خپله زمه واری گڼله چہ د عیسیٰ ناصری د نوم خلاف ډیر څه کار وکړم. ﴿۱۰﴾ او ما په بیت المقدس کښے هم دغسے وکړل، یعنې دا زه وم چہ د مشرانو کاهنانو په حکم مے ډیر پاکان قیدخانو ته واچول او کله چہ به ئے په هغوی د مرگ فتویٰ لگوله نو زما رائے به هم ورسره وه. ﴿۱۱﴾ او ما په ټولو عبادت خانو کښے پرله

پسے هغوی ته سزا ورکوله چه هغوی د خپلے عقیدے نه
 انکار وکړی. او بے شکه زما غصه دے حد ته ورسیده چه د
 نورو ملکونو په بناړونو کبښے مے هم وعذابول.

د پولوس په عیسی مسیح د ایمان راوړلو بیان

۱۲) دغسے په یو کار پسے د مشرانو کاهنانو په اختیار او
 حکم زه د دمشق په سفر روان وم. ۱۳) بادشاه سلامتہ! زه په
 لاره کبښے وم چه په غرمه کبښے مے د آسمان نه یوه رڼا
 ولیده چه د نمر نه هم زیاته روښانه وه چه زما او زما د سفر
 د ملگرو چاپیره زلقیدله. ۱۴) او مونږ ټول په مزکه پریوتلو او
 بیا ما په عبرانی ژبه کبښے یو غږ واوړیدلو چه ما ته ئے
 ووئیل چه ساؤلہ! ساؤلہ! تہ ما ولے عذابوے؟ دا ستا د پاره
 گرانه ده چه د چوکے په ستن لته ووہے. ۱۵) خو ما ووئیل
 چه مالکہ! ما ته ووايه، تہ څوک یئے؟ نو مالک جواب راکړو
 چه زه عیسی یم چه تہ مے عذابوے. ۱۶) خو اوس پاڅه، په
 خپلو پښو نیغ ودریږه. زه تا ته د یو مقصد د پاره ښکاره
 شوم چه تا خپل غلام او شاهد مقرر کړم او د دے خبرو
 شاهدی ورکړے څه چه تا ولیدل او څه به چه زما په باب
 کبښے مخکبښے گورے. ۱۷) زه به تا د دے خلقو نه او د
 غیرو یهودیانو نه بچ کړم. زه تا لیرم چه د هغوی سترگے
 پرانزے، ۱۸) او د تیارے نه ئے رڼا ته او د شیطان د اختیار
 نه ئے خدائے ته راوړوے، د دے د پاره چه په ما د ایمان په
 وسیله د گناہونو نه معافی ومومی او د هغه خلقو سره ځائے
 بیا مومی چه خدائے پاک گرزولی دی.

دَ پولوس دَ يهُوديانو أُو دَ غيرو يهُوديانو په مخكښه

شاهدى

١٩) نو ځكه ائې اگريپا بادشاه! زه د دې آسمانى رويان نه
نافرمانه نه شوم. ٢٠) او زه اول د دمشق اوسيدونكو ته
راغلم او بيا بيت المقدس ته او د يهوديه ټولې علاقې ته او
هم غيرو يهوديانو ته مې دا غبر وکړو چه توبه گار شئ او
خدائې ته راوگرزئ او په خپل عمل خپله توبه ښکاره کړئ.
٢١) دغه وجه ده چه يهوديانو زه د خدائې په کور کښې
ونيولم او زما د مړ کولو کوشش ئې وکړو. ٢٢) خو خدائې
زما په لور وو او تر نن ورځې پورې زه لويو او وړو ته يو
شان د شاهدئ د پاره ولاړ يم. زه د هغې نه زيات هيڅ نه
وايم څه چه نبیانو او موسى وئيلي وو، ٢٣) يعنې دا چه
مسيح به ضرور سختې وزغمی او له مړو نه به اول ژوندې
شى او اسرائیلو او غير يهوديانو ته به د رڼا اعلان وکړي.

د پولوس اگريپا ته د ايمان راوړلو اپيل

٢٤) لا پولوس په خپله صفائى کښې خبرې کولې چه
فستوس په اوچت آواز ووئيل چه ”پولوسه! ته ليونې يئې!
ستا پير علم ته ليونې کړې يئې!“

٢٥) خو پولوس ووئيل چه ”ائې صاحبه! زه ليونې نه يم،
څه چه زه وايم هغه بلکل رښتيا دى. ٢٦) او بادشاه په دغه
خبرو ښه پوهيږي او هغه ته زه په زړه ورتيا خبرې کولې
شم. زه دا يقين کوم چه دا حقيقتونه به له هغه نه پټ نه وى،
ځکه چه دا کار چرته په يو گوټ کښې نه دې شوې. ٢٧)

نو آئے اگریپا بادشاہ! آیا تہ پہ نبیانو ایمان لرے؟ زہ پوهیرم
چہ تہ ایمان لرے۔“

۲۸ اگریپا پولوس تہ ووئیل چہ ”پہ لږ وخت کبئے بہ مے
قائل کرے چہ عیسائی شم؟“

۲۹ نو پولوس ووئیل چہ ”لږ یا زیات، زہ دَ خدایہ غوارم چہ
نہ یواخے تہ بلکہ ہغہ ٲول چہ دلته ولاږ دی او زما خبرے
آوری، ہغہ خہ شی چہ زہ یم، بغیر دَ دے زولنو نہ۔“

۳۰ پہ دے خبرو سرہ بادشاہ پاخیدو او ورسرہ حاکم،
برنیکی او نور ملگری ئے ہم۔ ۳۱ بیا چہ ہغوی لاپل نو دَ یو
بل سرہ ئے خبرے کولے۔ ہغوی ووئیل چہ ”دے سږی خو
داسے ہیخ کار نہ دے کرے چہ دَ مرگ یا دَ قید لایق وی۔“
۳۲ خو اگریپا فستوس تہ ووئیل چہ ”کہ دے سږی قیصر
تہ اپیل نہ وے کرے نو دئے آزادیدے شو۔“

دَ پولوس روم طرف تہ روانیدل

۲۷ ۲۶ کلہ چہ دا فیصلہ وشولہ چہ مونږ بہ اٲلی تہ دَ
اوبو پہ جہاز کبئے حو نو پولوس او حنے نور قیدیان دَ
قیصر دَ پلٲنے یو صوبہ دار یولیوس تہ وسپارلے شول۔ ۲
بیا مونږ دَ ادرامیتینے پہ یو جہاز کبئے کبشیناستو چہ دَ
ایشیا دَ صوبے بندرونو تہ تلو او پہ سمندر کبئے روان
شو۔ زمونږ پہ ملگرو کبئے دَ تسالونیکہ یو مکدونی سږے
وو چہ نوم ئے اریسترخوس وو۔ ۳ پہ بلہ ورخ مونږ پہ
صیدا کبئے کوز شو او یولیوس پیر پہ مہربانی پولوس تہ

إجازات وركپو چه دَ دمه كولو دَ پاره خپلو دوستانو ته لاپر
شى. (۴) چه له صيدا نه روان شوو نو دَ قبرص دَ غارپه په
پناهي كېښي لاپرو حكه چه باد مخالف وو. (۵) بيا چه دَ هغه
سمندر نه تير شوو چه كلكيه او پمفوليه ته مخامخ دې نو دَ
لكيه ميره نومې ښار ته راغلو. (۶) هلته صوبه دار دَ
سكندريه يو جهاز وموندلو كوم چه اټلي ته روان وو او مونږ
ئې په كېښي سواره كړلو.

(۷) او تر پيرو ورځو پورې مونږ پير ورو ورو تلو او
كنيدوس ته په پير تكليف ورسيدلو. بيا چه باد بدستور زمونږ
مخالف وو نو دَ كريت په پناهي كېښي سلمونې ته مخامخ
شوو. (۸) او چه په مشكل سره دَ سمندر په غاړه تلو چه دَ
ښايسته بندر نومې ځائې ته ورسيدلو چه دَ لسپه ښار ته
نژدې دې.

(۹) تر دې كافي وخت تير شوې وو او دَ يهوديانو دَ
كفارې ورځ تيره شوې وه او په دې سمندري سفر تلل
خطرناك وو. نو دَ دې دَ پاره پولوس هغوى ته دا مشوره
وركړه (۱۰) او وئې وئيل چه ”ائې عزتمنو! ما ته ښكاري چه
دا سفر به خطرناك وي او دا به يو لوئې نقصان وي، نه
صرف دَ جهاز او دَ سامان بلکه دَ ژوندون تاوان به هم وي.“
(۱۱) خو صوبه دار دَ پولوس په ځائې دَ مانگي او دَ جهاز دَ
مالك رائې زياته غوره وگڼله. (۱۲) او چه هغه بندر دَ ژمي
موسم دَ تيرولو دَ پاره مناسب نه وو نو پيرو خلقو دَ سمندر دَ
سفر رائې خوښه كړه او اُميد ئې دا وو چه گني فنيكس ته دَ
ژمي تيرولو دَ پاره ورسپرو، كوم چه دَ كريت يو بندر دې چه

مخ ئے سهیل قبلے ته اُو قطب قبلے ته دے .

په سمندر کبښے طوفان

۱۳) اُو چه د سهیل نه نرے باد راوالوتو نو هغو گمان وکړو چه زمونږ مقصد تر سره کیدونکے دے . نو لنگر ئے پورته کړو اُو غاړے ته نزدے د کریت په خوا خوا روان شول. ۱۴) خو ډیر وخت نه وو تیر چه یو طوفانی باد راوالوتو چه ورته هغوی یورکلون، یعنی قطبی نمرختیز باد وائی، ۱۵) د مزکے د طرفه راوالوتو اُو جهاز ئے راگیر کړو، اُو د باد په مخ هغه ته تلل گران شول حکه چه جهاز بے قابو شوے وو. ۱۶) مونږ د کاوده نومے یوے ورکوټے جزیرے په پناهی کبښے لارلو اُو هلته مو په مشکل سره د جهاز کښتئ قابو کړله. ۱۷) اُو چه جهاز ته ئے وخیزوله نو د حفاظت د پاره ئے جهاز په پرو وتړلو، بیا هغوی په دے ویریدل چه د سرتیس په شگو کبښے ونه نښلی، نو هغوی بادبان راگوز کړو اُو جهاز ئے روان کړو. ۱۸) په بله ورغ چه ډیر سخت طوفان وو نو هغوی د جهاز د بوج په کمولو شروع وکړه. ۱۹) اُو په دریمه ورغ ئے د جهاز سامان په خپلو لاسونو وغورزولو. ۲۰) تر ډیرو ورغو نه خو نمر بنکاریدو اُو نه ستوری، بلکه سخت طوفان چلیدو اُو زمونږ د بچ کیدو آخری امید هم ختم شو.

۲۱) اُو هغوی تر ډیرو ورغو بے خوراکه وو، نو پولوس د هغوی په مینخ کبښے ودریدلو اُو وئے وئیل چه ”اے عزتمنو! تاسو ته زما د کریت نه د سفر نه کولو مشوره منل په کار وو، اُو که تاسو منلے وئے نو د دے نقصان اُو تاوان

نه به بچ شوی وی. (۲۲) خو اوس زه درته نصیحت کوم چه زرونه مه بائیلی حکه چه هیخ خوک به هم مرنه شی خو جهاز به غرق شی. (۲۳) بیگاه هغه خدائے د چا چه زه یم او د چا چه زه عبادت کوم د هغه یوه فرشته ما سره ولاړه وه. (۲۴) هغه راته ووئیل چه پولوسه! ویریره مه! حکه چه دا مقرر دے چه ته د قیصر په وړاندے ودریرے، او تسلی ولره چه خومره خلق چه تا سره په جهاز کبے دی، خدائے به ستا د خاطره هغوی بچ کوی. (۲۵) نو حوصله په خائے کری! ولے چه زما په خدائے ایمان دے چه څنگه چه ما ته وئیلے شوی دی، هم داسے به وشي. (۲۶) خو دا ضروری ده چه چرته به د یوے جزیرے په غاړه وغورزولے شو.

(۲۷) خو خوارلسمه شپه د بره شوه او مونږ لا د ادريه په سمندر کبے په جهاز کبے بے قابو روان و و چه په نیمه شپه د جهاز مانگیانو دا محسوسه کړه چه مزکه رانزدے کپړی، (۲۸) نو هغوی اندازه واخسته او ژور والے ئے څلویښت گزه وختلو. او چه لږ ساعت پس ئے چه بیا میچ کړه نو دیرش گزه وه. (۲۹) نو هغوی ویرے واخستل چه هسے نه چه جهاز د گټانو سره پغره وخوري، نو د شا طرف نه ئے څلور لنگرونه واچول او د سحر کیدو د پاره ئے پیر انتظار او د دعا وکړله. (۳۰) خو مانگیانو د جهاز نه د تبتیدلو کوشش کاوو. هغوی د جهاز کشتی بیا کوزه کړے وه او دا بهانه ئے کوله چه گنی مونږ د جهاز د څوکے نه لنگرونه اچوو. (۳۱) کله چه پولوس صوبه دار او سپاهیانو ته ووئیل چه "که دا سړی په جهاز کبے پاتے نه شی نو په تاسو کبے یو کس هم بچ کیدے نه شی."

۳۲) نو سپاهیانو د کِشتی پرے پریکړلو چه هغه وغورزپری.

۳۳) د سحر کیدو نه لږ وړاندې پولوس ټولو ته نصیحت

وکړو چه ”څه وخورئ، ولے چه په تیرو څوارلسو ورځو کبښے تاسو په شک کبښے وئ او وږی وئ او تاسو هیڅ هم خوړلی نه دی. ۳۴) نو زه تاسو ته خواست کوم چه څه لږ وخورئ، ستاسو د ژوند دارومدار په دے دے، او یاد لرئ چه ستاسو د سرونو ویبښته قدر به هم نه ورکیرئ.“ ۳۵) په دے وینا هغه پوپئ واخستله او د هغو ټولو په وړاندے ئے د خدائے شکر پرے ووی، نو ما ته ئے کره او په خوراک ئے لاس پورے کړو. ۳۶) بیا هغوی ټولو زړه بیا موندو او په خپله ئے خوراک خوړل شروع کړو. ۳۷) او مونږ ټول په جهاز کبښے دوه سوه شپږ اويا کسان وو. ۳۸) هغوی چه څومره حاجت لرلو هغه هومره ئے وخوړلو، نو د جهاز د بوج د سپکولو د پاره ئے غنم سمندر ته ورگزار کړل.

د جهاز تباہ کیدل

۳۹) او چه ورځ شوه نو هغوی مزکه ونه پیژندله خو د خلیج غاړه ئے په نظر شوه، نو مشوره ئے وکړه چه که کیدے شی نو په دے به جهاز وخیژوو. ۴۰) نو د لنگر پری ئے پریکړل او په سمندر کبښے ئے ورگزار کړل. او هم په دغه وخت هغوی د جهاز د رفتار پری سست کړل او مخ کبښے بادبان ئے باد ته وخیژولو او د غاړے په لور ئے جهاز روان کړو. ۴۱) خو بیا جهاز شگلن ځائے ته ورسیدو او په مزکه ولگیدلو. او د جهاز څوکه ولگیدله او نښتلے پاتے شوه خو

ورستنئ حصه ئے دَ چپو په زور ماتیدله.

۴۲) نو سپاهیانو صلاح وکړه چه قیدیان به ووژنو هسه نه چه په لامبو وهلو وتبستی. ۴۳) خو صوبه دار غوښتل چه پولوس په حفاظت ورسوی او هغوی ئے له دے صلاح نه منع کړل. او حکم ئے ورکړو چه هر چاله چه لامبو ورخی هغه د وړومبے سمندر ته توپ کړی او وچے ته د ورسۍ. ۴۴) او نور به ورپسه، یعنی څوک په تختو او څوک د جهاز په ټوټو. او دغه شان ټول په خیر سره وچے ته ورسیدل.

د مالټا په جزیره کښے پولوس

۲۸) ۱) او چه مونږ بچ شوو نو مونږ دا جزیره وپیژندله چه د دے نوم مالټا وو. ۲) د جزیرے اوسیدونکو زمونږ سره پیره مهربانی ښکاره کړه. ولے چه باران شروع شوے وو او یخنی وه نو هغوی راته اور بل کړو او مونږ ټولو ته ئے تود هر کلے ووئیلو. ۳) خو چه پولوس د لرگو یو گڼپے ټول کړے وو او هغه ئے په اور واچولو او د اور د تاؤ نه یو مار بهر راووتو او د هغه په لاس ونښتو. ۴) چه د جزیرے خلقو د هغه د لاس نه چاپیر ځورند مار ولیدو نو یو بل ته ئے ووئیل چه ”دا سرے به خامخا قاتل وی، او اگر که هغه د سمندر نه ځان بچ کړو خو د خدائے عدل به هغه ژوندی اوسیدلو ته پرے نه ږدی.“ ۵) خو پولوس هغه مار اور ته وغورزولو او څه نقصان ورته ونه رسیدلو. ۶) هغوی اوس هم دا گمان کاوو چه گنی دا به وپرسیری او راپرے به وخی

اُو مڙ به شي، خو د پيرے شيبے د انتظار نه پس هم چه په هغه هيخ اثر ونه شو نو هغوی خپل خيال بدل کړو او وئې وئيل چه ”دا څوک خدائے دے!“

٧ د دغه ځائے په خوا او شا کبښے د دغه جزيرے د

حاکم چه پوبليوس نوم ئے وو، مزکے وے. هغه مونږ خپل کورته بوتلو او درے ورځے ئے پير په درناوی ميلمانه کړلو. دا په دے چه د دے سپری پلار چه په تبه او د دستونو د

لاسه د مودے راسے ناجوره پروت وو. پولوس هغه ته

ورغے، دُعائے ورته وکړله، خپل لاس ئے پرے کيښودو او روغ ئے کړو. ٩ نو له دے نه پس د جزيرے نور رنحوران هم راغلل او هغه روغ کړل. ١٠ هغوی په پالي راکولو زمونږ پير عزت وکړو او څه وخت چه مونږ ورته رخصتيدو نو هغوی زمونږ د ضرورت څيزونه زمونږ د پاره په جهاز کبښے کيښودل.

د پولوس روم ته رسيدل

١١ د دريو مياشتو نه پس مونږ په هغه جهاز کبښے روان

شوو کوم چه ژمے په دے جزيره کبښے تير کړے وو او دا د سکندريه يو جهاز وو چه نخښه ئے ارنډه او جوزا وه. ١٢

او مونږ په سرکوسه کبښے کوز شوو او هلته مو درے

ورځے تيرے کړلے. ١٣ بيا د هغه ځائے نه روان شوو او

په جهاز کبښے ريگيوم ته لاړلو او بيا يوه ورځ پس سهيلي باد شروع شو او مونږ پوتيلي ته په دوو ورځو کبښے ورسيدلو.

١٤ هلته مونږ خپل مسيحيان ملگری وموندل او هغوی مونږ

ته د ايساريدو د پاره وئيل او مونږ يوه هفته هلته پاتے شوو

اُو دغه شان مُونڊر رُوْم ته ورسيدلو. (۱۵) د هغه ځائے وروڼو
 چه زمونډر د راتلو خبر واوړيدو نو هغوى زمونډر مخے ته د
 ابيوس تر بازار اُو دريو سرايونو پورے راغلل. كله چه
 پولوس هغوى وليدل نو هغه د ځدائے شكر ادا كړو اُو زړه
 ورسو.

(۱۶) كله چه زمونډر رُوْم ته ورننوټو نو پولوس ته د هغه سپاهى
 سره په خپل كور كښے د پاتے كيدو اجازت وركړے شو
 چه د هغه څوكيدارى ئے كوله.

په رُوْم كښے د پولوس گواهى

(۱۷) درے ورځے پس هغه دهغه ځائے اوسيدونكى د
 يهوديانو مشران راويلل. اُو كله چه هغوى راتول شول نو هغه
 ورته ووييل چه ”ائے زما وروڼو! ما چرے هم د خپل اولس
 خلاف كار نه دے كړے اُو نه مے د خپلو پلارونو نيكونو لار
 پريښے ده، نو بيا هم زه په بيت المقدس كښے قيد كړے
 شوم اُو د روميانو لاس ته وسپارلے شوم. (۱۸) نو هغوى زما
 تحقيقات وكړل اُو دا ئے غوښتل چه ما آزاد كړي ځكه چه
 زما په خلاف د مرگ هيڅ وجه ثابته نه شوه. (۱۹) خو
 يهوديانو دا ونه منله، اُو زما د پاره بله لاره نه وه بغير د دے
 نه چه قيصر ته اپيل وكړم، په دے نه چه گنى ما په خپل
 اولس څه الزام لگولے دے. (۲۰) دغه وجه ده چه ما دا
 غوښتل چه تاسو ووينم اُو خبر مو كړم ځكه چه دا چه نن زه
 په زولنو كښے دلته راوستے شوے يم، دا د اسرائيلو د اُميد
 په خاطر دے.“

٢١) هغوی جواب ورکړو چه ”مُونږ ته د يهوديه نه هيڅ داسے خبر نه دے راغلے اؤ نه څوک زمُونږ ورور د دے خبر راکولو د پاره دلته راغلے دے چه ستا په سر ئے شکايت کړے وے. ٢٢) مُونږ ستا د خيالاتو اؤ ريدو په طمع يو، خو دومره راته معلومه ده چه د دے فرقے په حقله هيڅوک هم بنه نه وائی.“

٢٣) بيا هغوی يوه ورځ مقررہ کړه اؤ بنه په گڼ شمير خلق د هغه ميلمانه شول. هغه ټوله معامله ئے سر تر پايه بيان کړه اؤ د خدائے د بادشاهي په حقله ئے شاهدي وکړله اؤ دا کوشش ئے وکړو چه د موسی د شريعت اؤ د نبیانو د کتابونو نه ئے د عيسی په حقله قائل کړی، اؤ دا د سحر نه تر مابنام پورے جاری وو. ٢٤) ځنے خو د هغه په دلائلو قائل شول اؤ ځنے شکمن پاتے شول. ٢٥) اؤ چه په هغوی کبښے بے اتفاقی راغله نو هغوی په خوريدو شروع شول، خو له دے نه مخکښے پولوس ورته ووييل چه ”د يشعياہ نبی په وسيله رُوح القدس ستاسو پلارونو نيکونو ته څه بنه وئيلي وؤ چه :

٢٦) ”دے خلقو ته ورشه اؤ ورته ووايه چه

تاسو واؤرئ اؤ واؤرئ به، خو تاسو به پوهه نه شی،

تاسو گورئ اؤ گورئ به، خو وبه نه وينئ.

٢٧) ځکه چه د دے اولس زړونه سخت دی،

غورونه ئے درانه دی، اؤ سترگے ئے پټے کړلے،

هسے نہ چہ پہ سترگو ووینی،

پہ غورونو واورى او پہ زپه پوهه شى او راوگرزى

او زه به ئے روغ کرم.

۲۸ نو حکه دا خبره یاد لری چہ دا د خدائے د خلاصون

زیرے غیرو یهودی قومونو له لیرلے شوے دے او هم هغوی

به ورته غور نیسی!“ ۲۹ کله چہ پولوس خپله وینا ختمه کړه

نو یهودیان لارل او په خپلو کبسه ئے تود بحث وکړو.

۳۰ نو هغه هلته پوره دوه کاله د کرائے په کور کبسه

اوسیدو او هر هغه چا ته به ئے په خلاص مټ هر کله وے،

خوک چہ به هغه ته راتلل. ۳۱ او هغه د خدائے د بادشاهئ

وعظ کاوو او د مالک عیسیٰ مسیح په حقله ئے بنه په ډاگه

او بغیر د خه پابندیء تعلیم ورکاوو.